

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಾಣಿಕೆ !

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರ

ಗದ್ಯ ಮತ್ತು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ

(ಅನುವಾದಕರು:—ಡಾ. ಎಮ್. ಎನ್. ಶೇಖ, ಕೆ. ಟಿ. ಜೆ. [ದಿಲ್ಲಿ],
ಹುಬ್ಬ

.....

ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಡಾ. ಎಮ್. ಎನ್. ಶೇಖ ಇವರು, ಕನ್ನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಕುರಾನದ ಮೊದಲನೇ ಭಾಗ (ಪಾರಯೆ-ಅಲಮ್) ಮತ್ತು ಮೂವತ್ತನೇ ಭಾಗವು (ಪಾರಯೆ-ಅಮ್) ರಡೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು, ಬೇಗನೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿವೆ.

ಕುರ್ಆನ್ ಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗದಂತೆ, ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇದ್ದ ದ್ದಂತೆಯೇ ಸರಳವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಲಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಆಯತ್‌ವನ್ನು (ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಅತ್ಯಂತ ತಿಳಿಯಾದ ಭಾಷೆಯ ಪದ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ, ಭಾಷಾಂತರದ ಕೆಳಗೆ ಅದರ ಅನುವಾ ವನ್ನು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಎರಡೂ ಭಾಗಗಳು ಬೇಗನೆ ಅಚ್ಚಿನ ಮನೆಯಿಂ ಹೊರಬೀಳಲಿವೆ. ಎರಡೂ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಕೂಡಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಅಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಡಾ. ಎಮ್. ಎನ್. ಶೇಖ
ಪಗಡಿಗಲ್ಲಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಕೈಗನ್ನಡಿ

“ಸುಬ್ಬಾನಕ ಲಾ ಇಲ್ಲ ಲನಾ ಇಲ್ಲಾ ಮಾ ಅಲ್ಲಮ್ಮನಾ
ಇನ್ನಕ ಅಂತಲ್ ಅಲೀಮುಲ್ ಹಕೀಮ್”

—ಕುರಾನ್.

[ಅನುಸಾರ]

ನೀನತುಮು ವೇವಾ ಪರನು ಪಾವನನು ಬ್ಲಾ ನೂಜ್ಜಿ ಮಗೆ ಅವಪರಗು |
ನೀ ತಿಳಿಸಿದವ್ವನ್ನು ಬಲ್ಲೆವು ವಾತ್ಸ, ಗೊತ್ತಾಗದೆನುಗೆ ಉಳಿದುವಾವನು |
ನೀನತುಮು ಮಹಾಚ್ಛಾನಿ ವ ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯ ಮುರ್ತು ಕೊನೆಯವನು |

ಲೇಖಕರು:

ಡಾ. ಎಮ್. ಎನ್. ಶೇಖರು

[೧೯೫೩]

[ಬೆಲೆ: ೧-೪-೦]

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಡಾ. ಎನ್. ಎನ್. ಶೇಖ,
K.T.J. (Delhi),
ಪಗಡಿಗಲ್ಲಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

C. 4898 CR

(ಮೊದಲನೆ ಮುದ್ರಣ—೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)
ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾಂತರದ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳ
ಲೇಖಕರ ಆಧೀನದಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ
ಮುದ್ರಿಸಬಾರದು.

ಮುದ್ರಕರು:
ಎಸ್. ಎಫ್. ಕಟ್ಟೀಮಣಿ
ಮನೋಹರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಸಮರ್ಪಣೆ —

ಅಂಧಕಾರಮಯನಾದ ನನ್ನ ಮನೋಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್—
ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಬಾರಿ ಬೆಳಗಿಸಿದ ನನ್ನ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗ
ಳಾದ ಹೆ|| ಮೌಲಾನಾ ಕುತುಬುದ್ದೀನ್ ಅಹಮದ್ ಸಾಹೇಬ
ಬೆಲ್ಗಾಮೀ [ನುರಾಹುಮ್] ಇವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ

— ಎಮ್. ಎಸ್. ಶೇಖ

— ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು —

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯ ಮುಗಿಸಲು ನನಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನುತ್ತ
ದವರ ಪ್ರಕಟನೆಗಾಗಿ ಸರ್ವವಿಧ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ನನ್ನ ಹಿರಿ
ಯರೂ ಆತ್ಮೀಯರೂ ಆದ ಜನಾಬ ಮೀರಾ ಸಾಹೇಬ ಎಸ್. ನದಾಫ್
[ನಶ್ವಾಳಕೆರೆ] ಹುಕ್ಕೇರಿ, ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಅಂತ್ಯಂತ ಮನೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.
ಗ್ರಂಥವನ್ನೇನಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂಥ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ
ಮಿತ್ರರಿಗೂ ಹಿರಿಯರಿಗೂ ಸಹ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಬರಹದ
ಮಿಗ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಇದನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ
ಕ್ಕಾಗಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಮನೋಹರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆಯರಾದ ಶ್ರೀ.
ಎಸ್. ಎಫ್. ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಇವರಿಗಾದರೂ ನಾನು ತುಂಬಾ ಅಭಾರಿಯಾಗಿ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ
ತಾ|| ೨೦-೧೧-೫೫ }

ಕೃಪಾಭಿಲಾಷಿ,
ಎಮ್. ಎಸ್. ಶೇಖ

— ವಿಜ್ಞಾಪನೆ —

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಅರಬೀ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯು ಬಾರದಲಿ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷ ಮುಸ್ಲಿಮರಿದ್ದು, ಇವರಲ್ಲಿಯ ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಜನರಿಗೆ ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯು ಓದು ಬರೆಯಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗಂತೂ ಕಿಂಚಿತವೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವಂಥ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯ ಸಾಧನವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತುಂಬುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ “ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಕೈಗನ್ನಡಿ” ಎಂಬ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಬಾಂಧವರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸದುಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದಂತೆಯಾಗುವದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಮುಸಲ್ಮಾನೇತರ ಬಂಧುಗಳು ಸಹ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಓದಿ, ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಾಂಡಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನನಗೆ ಆಶೆಯಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಸಹ ತಿಳಿಯಲಿಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ತಡೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರು ಅವುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು.

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.
ತಾ|| ೨೦-೧೧-೫೩ }

ಕೃಪಾಭಿಲಾಷಿ,
ಎಮ್. ಎನ್. ಶೇಖ

ವಿಷಯ ಸೂಚಿ

೧ನೇ ಭಾಗ

ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಚಯ

ವಿಷಯ

ಪುಟ

೧	ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್	೧
೨	ಹೆಜರತ ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು	೫
೩	ಕುರಾನ	೯
೪	ಈಮಾನ	೧೨

೨ನೇ ಭಾಗ

ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದ ಪಂಚ-ಸ್ತಂಭಗಳು

೧	ಕಲ್ಮಾ	೨೦
೨	ನಮಾಜ:-		
(೧)	ನಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಹಿತಿ	೨೨-೪೦
(೨)	ನಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಪಠಣಿಗಳು	೪೧-೪೬
(೩)	ವಜಾ	೪೬
(೪)	ತಯಮ್ಮಮ್	೪೮
(೫)	ಇಸ್ತಿಂಜಾ	೪೯
(೬)	ಗುಸ್ಲ	೫೦
(೭)	ಅಜಾನ	೫೨
(೮)	ಅಕಾಮತ್	೫೫
(೯)	ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ	೫೬
(೧೦)	ನಮಾಜ್-ಜುಮ್ಹಾದ ಪದ್ಧತಿ	೬೫
(೧೧)	ನಮಾಜ್-ಈದೈನಗಳ ಪದ್ಧತಿ	೬೬
(೧೨)	ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜದ ಪದ್ಧತಿ	೬೮
(೧೩)	ವಿತ್ರ ನಮಾಜದ ಪದ್ಧತಿ	೭೨
(೧೪)	ತಹಜ್ಜು ದ್, ಅಷೂರಾ, ಇಶ್ರಾಕ್, ಮುಕಾನ್ನಾ,		

ಅಸ್ತಪ್ಪೂರ್, ಜನಾಜಾ ಮತ್ತು ಕಜಾ ನಮಾಜ

	ಗಳ ವಿವರಣೆ	೭೨-೭೬
(೧೫) ಹೆಂಗಸರು ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ	೭೬
(೧೬) ರೋಗಿಗಳು ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ	೭೮
೭ ರೋಜಾ	೭೯
೮ ಫಿತ್ರಾ	೮೨
೯ ಜಕಾತ್	೮೩
೧೦ ಹಜ್	೮೬

೨ನೇ ಭಾಗ

ಮುಸ್ಲಿಮರ ಇತರ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು

೧ ಫಾತಿಹಾ ಷರೀಫ್ ಪದ್ಧತಿ	೮೬
೨ ಜುಬ್ಬಾ	೮೯
೩ ಕುರ್ಬಾನಿ	೯೫
೪ ಬಾಂಗ ಮತ್ತು ಚಿ ಅಕ್ಕೀಕಾ	೯೯
೫ ಖಿತನಾ	೧೦೦
೬ ಷುಕ್ರಾನಾ	೧೦೧
೭ ನಿಕಾಹ್	೧೦೩
೮ ತಲ್ಲಾಕ್	೧೧೩
೯ ಮುಲತಿ ಮತ್ತು ೧೦ ಇದ್ದತ್	೧೧೪
೧೧ ಇಯಾದತ್	೧೧೫
೧೨ ಕಫನ್-ದಫನ್:-		
(೧) ಕಫನ್ ವಿಧಿ	೧೧೭
(೨) ದಫನ್ ವಿಧಿ	೧೨೩
(೩) ನಮಾಜೆ-ಜನಾಜಾ	೧೨೪
೧೩ ಜಿಯಾರತ್	೧೨೮

೩ನೇ ಭಾಗ

ಕುರಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು

೧೩೧

-- ಒಪ್ಪೋಲೆ--

ಪುಟ	ಸಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೧೭	೧೬	ಅಪರಾರೆಂದರೆ	ಅವರಾರೆಂದರೆ
೨೯	೯	ಸಮಾಜೆ-ಇಷಾದ	ನಮಾಜೆ-ಇಷಾದ
೩೮	೮	ಕಕಾಅತ್ಯೈನಿ	ರಕಾಅತ್ಯೈನಿ
೩೮	೧೯	ವನ್ಯೈತು	ನನ್ಯೈತು
೩೯	೪	ವಾಜಿಬ್	ವಾಜಿಬ್
೪೧	೨೧	ಮಂಗಳಕರವಾಗಿದೆ	ಮಂಗಳಕರವಾಗಿದೆ
೪೩	೩	ಇಬ್ರಾಹೀಮ್	ಇಬ್ರಾಹೀಮ್
೪೫	೧	ಬಿಕೆ	ಬಿಕೆ
೬೭	೫	ಕೈಗ್ಗಳನ್ನು	ಕೈಗಳನ್ನು
೭೦	೧	ಮುಹಮ್ಮದನಿಲ್	ಮುಹಮ್ಮದನಿಲ್
೭೨	೧೦	ಮುಲಿಕಿಲ್-ಕುಮ್ಮದ್	ಮುಲಿಕಿಲ್-ಕುಮ್ಮದ್
೭೬	೩	ಅಧ್ಯಾಯವಿದೆ	ಅಧ್ಯಾಯವಿದೆ
೮೮	೨	ವಕಾನಲ್ಲಾಹು	ವಕಾನಲ್ಲಾಹು
೮೮	೩	ಇನ್ನಲ್ಲಾಹಾ	ಇನ್ನಲ್ಲಾಹಾ
೯೦	೨೦	ನೂನನನು	ಮಾನನನು
೯೨	೧೩	ನಜತ್ವು	ನಿಜತ್ವು
೯೫	೭೧	ಅಬ್ಲಾನುಸಾರವಾಗಿ	ಅಜ್ಲಾನುಸಾರವಾಗಿ
೯೯	೧೯	ದಿವಸ	ದಿವಸ
೧೧೯	೪	ಅರಿಗಳು	ಅರಿವೆಗಳು
೧೧೯	೩೩	ಉಪಯೋಗಿಸುವ	ಉಪಯೋಗಿಸುವ
೧೨೭	೬	ಅನ್ನುತ್ತ	ಅನ್ನುತ್ತ
೧೨೭	೨೫	ವ ಮಿನಲ್ಲಾ-	ವ ಮಿನಲ್ಲಾ-
೧೨೯	೧೧	ಯಗ್ಗಿರುಲಾಹು	ಯಗ್ಗಿರುಲಾಹು

ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ

ಪವಿತ್ರ ಕುರಾನದ ವಾಕ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ
ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಕೈಗನ್ನಡಿ

ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್
ನಹಮ್ಮು ವ ನಸೊಲ್ಲಿ ಅಲಾ ರಸೂಲಿಲ್ ಕರೀಮ್

[ಗುರು ಶಿಷ್ಯರು ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ನಡೆದಿವೆ.]

೧ನೆಯ ಭಾಗ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಚಯ

(೧) ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್

ಶಿಷ್ಯ:- ಗುರುವರ್ಯ, ಈ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನೂ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಯಾರು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ?

ಗುರು:- ಮಗು, ಈ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಅವರೆ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಪೃಥ್ವಿಯಾದಿ ಮಂಡಲಗಳನ್ನೂ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಶಿಷ್ಯ:- ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು ?

ಗುರು:- ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಶೂನ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು; ಪರಮಾತ್ಮನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ; ಏನೂ ಇಲ್ಲದಲೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಎಂಥವನೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ? ಎಂಥವನೆಂದರೆ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಅವನು ನಿರ್ಮಿಸಬಯಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಯಸಿದರೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ಬಾಯಿಂದ “ಹಾಗೆ” ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಆ ವಸ್ತುವು ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವದು; ಅಥವಾ ಆ ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು. ತನ್ನ ಆ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಿಳಿಯಿತೇ ?

ಶಿಷ್ಯ:- ಮಾನವರಾದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಸಹ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವನೇನು ?

ಗುರು:- ಅಹುದು. ನಮ್ಮನ್ನೂ, ನಮಗಿಂತ ಪೂರೈದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದಂಥ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನೂ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವನು ಮಾನವನೆಂಬ ಪ್ರಾಣಿ-ಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು (ಅಪ್ರಪುಲ್-ಮುಖ್ಖಿಖಾತನನ್ನು) ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಪುತಿನಿಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟನು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಒಂದು ಗಂಡು ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮಣ್ಣಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವ ಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ, ಅವಶ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆತ್ತು, “ಆದಮಾ” ಮತ್ತು “ಹವ್ವಾ” ಎಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಈಗ ಅರಬಸ್ತಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಭೂಮಂಡಲದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನಿಟ್ಟನು. ಆದಮಾ ಮತ್ತು ಹವ್ವಾ ಎಂಬ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಂದಲೇ ಮಾನವ ಕುಲದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು. ಬರಬರುತ್ತ ಮಾನವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದಂತೆ ಮಾನವರು ಭೂಮಂಡಲದ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದರು. ದೇಶ, ಕಾಲ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾನವ

ಕುಲದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಜನಾಂಗಗಳಾದವು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಚಾರ ವಿಚಾರಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನವ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಕಲ ಮಾನವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಂಥ, ಸಕಲರಿಗೂ ಒಡೆಯನಾದಂಥ, ಸಕಲರಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನೀಯುವಂಥ, ಸಕಲರನ್ನು ಪ್ರೋಷಿಸುವಂಥ ಮತ್ತು ಸಕಲರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸುವಂಥ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾನೆ.

ಶಿಷ್ಯ:- ಸಕಲ ಮಾನವರಿಗೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲವೇ? ಅಂದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರ ಅಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಏಕೆ ಕಂಡು ಬರುವವು?

ಗುರು:- ಯಾಕೆಂದರೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶದವರಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವನಾದ್ದರಿಂದ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರ ಅಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ, ತೋರಿಕೆಯ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಕಂಡು ಬರುವವು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ-ತಿರುಳು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇರಲಿ! ಈ ವಿಷಯವು ನಿನಗೆ ನಂತರ ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಆದರೆ, ನೀನಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಅವೆಂಬುದನ್ನೂ ವೊದಲು ತಿಳಿದುಕೋ. ನೀನು ಯಾರೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ? ಅಂದರೆ, ಧರ್ಮದ ನಾತೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ಶಿಷ್ಯ:- ಗುರುವರ್ಯ, ಧರ್ಮದ ನಾತೆಯಿಂದ ನನಗೆ 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಅಥವಾ 'ಮುಸಲ್ಮಾನ್' ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಗುರು:- 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಅಂದರೆ ಏನು?

ಶಿಷ್ಯ:- ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕನು, ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾದವನು ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವವನು, ಅಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಕ್ರೂತ ಪಡಿಸಿದಂಥ ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿ.

ಗುರು:— 'ಮುಸಲ್ಮಾನ್' ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವೇನು?

ಶಿಷ್ಯ:— 'ಮುಸಲ್ಮಾನ್' ಇದು ಫಾರ್ಸಿ ಶಬ್ದವು. 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' ಎಂಬ ಅರಬೀ ಶಬ್ದದಿಂದ ಇದು ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. "ಮುಸಲ್ಮಾನ್" ಅಂದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದಂತೆ ನಡೆಯುವವನು. 'ಮುಸ್ಲಿಮ್' 'ಮುಸಲ್ಮಾನ್' 'ಮುಸ್ಲಿಮೀನ್' ಮತ್ತು 'ಇಸ್ಲಾಮ್' ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಶಬ್ದಗಳು ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯ - 'ಸಲಾಮ್' ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿವೆ. 'ಸಲಾಮ್' ಅಂದರೆ, ವಿಧೇಯನಾಗು ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗು.

ಗುರು:— ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ 'ಇಸ್ಲಾಮ್' ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಗುರು:— 'ಇಸ್ಲಾಮ್' ದ ಅರ್ಥವೇನು?

ಶಿಷ್ಯ:— ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಂದರೆ, ಶಾಂತಿಯ ಮಾರ್ಗ ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಆಧೀನವಾಗುವಿಕೆ.

ಗುರು:— ಶಾಬಾಶ್! ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕೇಳು; ಉತ್ತರಿಸುವೆನು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಏನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ?

ಗುರು:— ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವನೆಂದೂ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಅಥವಾ ಪೂಜೆಗೆ ಆತನೊಬ್ಬನೇ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬಾರದೆಂದೂ ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ದೇವ-ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿ ಮತ್ತು ದೇವ-ಪ್ರವಾದಿ ಇರುವರೆಂದೂ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಕಳಿಸಿರುವನಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನಿಡಬೇಕೆಂದೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುವದು; ಮತ್ತು ಮಾನವರಿಗೆಲ್ಲ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿಯೂ ಇಹಪರಗಳ ಸುಖದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು?

ಗುರು:— ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಇಂಥವರೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಮಾನವ-ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಆದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದ ಧರ್ಮವಿದು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಳಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹಜರತ್ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್, ಹೆಲಿ ಇಸ್ಮಾಯೀಲ್, ಹೆಲಿ ಯಾಕೂಬ, ಹೆಲಿ ದಾವೂದ್, ಹೆಲಿ ಮೂಸಾ, ಹೆಲಿ ಈಸಾ ಮೊದಲಾದ ದೇವ-ಪ್ರವಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಬೋಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಡೆಯ ದೇವ-ಪ್ರವಾದಿಗಳಾದ ಹಜರತ್ ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ಮಾನವರ ಇಹಪರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಘಟನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗೆ “ಇಸ್ಲಾಮೀ ಶರೀಯತ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೂ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಆದಿಕಾಲದಿಂದ ನಾನಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂಬ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತ ಬಂದರು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ, ಕಡೆಯ ದೇವ-ಪ್ರವಾದಿಗಳಾದ ಹೆಲಿ ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ “ಇಸ್ಲಾಮೀ ಶರೀಯತ್” ಎಂಬ ಕಳಸವನ್ನಿಟ್ಟರು.

(೨) ಹೆಲಿ ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು

ಶಿಷ್ಯ:— “ಹಜರತ್ ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರ” ಎಂದರೆ ಯಾರು ?

ಗುರು:— ಹೆಲಿ ಮಹಮ್ಮದರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರವಾದಿಗಳು; ಮುಸಲ್ಮಾನರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೆಲಿ ಮಹಮ್ಮದರು ಎಲ್ಲಿಯವರು ? ಅವರ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ಹೆಸರೇನು ?

ಗುರು:— ಅವರು ಅರಬಸ್ತಾನವೆಂಬ ದೇಶದವರು. ಅರಬಸ್ತಾನದಲ್ಲಿರುವ “ ಮಕ್ಕಾ ” ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ‘ ಕುರೈಷ್ ” ಎಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಜನಿಸಿದರು. ಅವರ ಮಾತೆಯವರ ಹೆಸರು “ ಬೀಬೀ ಅಮೀನಾ ” ಮತ್ತು ಅವರ ತಂದೆಯವರ ಹೆಸರು “ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ” ಮತ್ತು ಅವರ ಅಜ್ಜಂದಿರ ಹೆಸರು “ ಅಬ್ದುಲ್-ಮುತಲ್ಜಿಬ್ ”

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿದರು?

ಗುರು:— ಸುಮಾರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೫೭೧ನೆ ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನ ೨೨ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ (ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ) ಅವರ ಜನನವಾಯಿತು; ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ೬೩ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ, ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೩೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರು ಮರಣ ಪರಿಯಂತರವೂ ಮಕ್ಕಾ ದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇನು?

ಗುರು:— ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನ ೫೩ನೆಯ ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಅವರು ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ನಂತರ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಮದೀನಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡಿ, ಮದೀನಾದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಗೋರಿಯು (ಸಮಾಧಿಯು) ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಅಥವಾ ಮದೀನಾದಲ್ಲಿದೆಯೋ?

ಗುರು:— ಮದೀನಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ‘ಹಿಜರೀ’ ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:— ಹಿಜರೀ ಅಂದರೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಶಕೆ. ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರು ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮದೀನಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದಂದಿನಿಂದ ಈ ಶಕೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತೀ ಶಕೆದ ಆರು ನೂರಾ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಇಸವಿಯ ಸಪ್ಟೆಂಬರ ತಿಂಗಳದ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಹಿಜರೀ ಶಕೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೌ! ಮಹಮ್ಮದರು ದೇವ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಅವರು ಮಾಡಿ ಹೋವ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ದೇವ - ಪ್ರವಾದಿಗಳೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರರಿಗೆ ಅಂಥ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರಾದ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಜನಗಳಿಂದ - ಮೈರಿಗಳಿಂದ ಸಹ- ದೇವ-ಪ್ರವಾದಿಯೆಂದು ಅವರು ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ, ಹಿಂದಿನ ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕರು, ಹೌ! ಮಹಮ್ಮದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದಿದ್ದರು. ಹೌ! ಮಹಮ್ಮದರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಿದರೆ, ಅವರು ಭೃವೀ-ಪುರುಷರು ಎಂಬುದು ತಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆಯುವದು ಇದಲ್ಲದೆ ಮಹಮ್ಮದರು ದೇವ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಾನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೌ! ಮಹಮ್ಮದರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು; ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು ?

ಗುರು:—ಹೌ! ಮಹಮ್ಮದರು ದೇವಪ್ರವಾದಿ ಇರುವರೆಂದೂ, ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಕೊನೆಯವರೆಂದೂ, ಸಕಲ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರೆಂದೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರೇಮ ಸದ್ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಳೆದು, ಅವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಉಪದೇಶಗಳಂತೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೌ! ಮಹಮ್ಮದರು ದೇವಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ಮನ್ನಿಸದವರಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ?

ಗುರು:— ಅಂಥವರಿಗೆ “ಕಾಫಿರ” ಅಥವಾ “ಭವಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಇತರ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಆಗಿಹೋಗಿರುವರೇನು ?

ಗುರು :— ಅಹುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಗಳಾದ ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು. ಹಿಂದಿನ ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆ|| ಇಬ್ರಾಹೀಮ್, ಹೆ|| ಇಸ್ಮಾಯೀಲ, ಹೆ|| ಯಾಕೂಬ, ಹೆ|| ದಾವೂದ, ಹೆ|| ಮೂಸಾ, ಹೆ|| ಈಸಾ ಮೊದಲಾದವರೇ ಮುಖ್ಯರು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಎಷ್ಟಿದೆ ?

ಗುರು:— ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಹಸ್ರಾರು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಆಗಿ ಹೋಗಿರುವರು. ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ೧ ಲಕ್ಷ ೮೦ ಸಾವಿರ ಪೈಗಂಬರರು ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರಾರು ಮತ್ತು ಕಡೆಯವರಾರು ?

ಗುರು:— “ಹೆ|| ಆದಮ್” ಇವರು ಮೊದಲಿಗರು ಮತ್ತು “ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರು” ಕಡೆಯವರು.

ಶಿಷ್ಯ:— ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಗಳಾದ ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರ ನಂತರ ಯಾವ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ ?

ಗುರು:— ಇಲ್ಲ. ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರೇ ಕಡೆಯ ಪ್ರವಾದಿಗಳು. ಇವರ ನಂತರ ಬೇರೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಗಳಾದ ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರು ಇತರ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗಿಂತ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ (ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ) ಹೆಚ್ಚಿನವರೋ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯವರೋ ?

ಗುರು:— ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ತರಗತಿಯವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು (ಇಸ್ಲಾಮ್‌ವನ್ನು) ಅವರಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರ ವಂಶಜರು ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಗುರು:— ಅಹುದು ಇದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಲಿ ಮಹಮ್ಮದರಿಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗಳಾದ “ಹಜರತ್ ಫಾತಿಮಾ” ಇವರ ಉದರದಲ್ಲಿ (ಹಲಿಫಾತಿಮಾ ಇವರ ಪತಿಯ ಹೆಸರು ಹಲಿಅಲಿ) “ಹಜರತ್ ಇಮಾಮ ಹಸನ್” ಮತ್ತು “ಹಜರತ್ ಇಮಾಮ ಹುಸೇನ್” ಎಂಬ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸತ್ಪುರುಷರು ಜನಿಸಿದರು. ಈ ಸತ್ಪುರುಷರ ವಂಶಜರು ಜಗತ್ತಿನ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವಂಶದವರಿಗೆ “ಸಯ್ಯದ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಜಗತ್ತಿನ ಮತ್ತಾವದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಆಗಿ ಹೋದಂಥ ಸಾಧು-ಸತ್ಪುರುಷರಲ್ಲಿ (ಬಿಲಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ) ಬಹುತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಸಯ್ಯದ ವಂಶದವರೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಸಯ್ಯದ ಅಂತಾ ಮನೆತನದ ಹೆಸರಿದ್ದವರು ನಮ್ಮ ಹಿಂದು ಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೈಗಂಬರರ ವಂಶದವರೇನು ?

ಗುರು:— ಸಯ್ಯದ ಅಂತಾ ಹೆಸರಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಸೈಗಂಬರರ ವಂಶಜರೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸಯ್ಯದ ಅಂತಾ ಹೆಸರನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

(೩) ಕುರಾನ್

ಶಿಷ್ಯ:— ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರೇನು ?

ಗುರು:— ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ “ಕುರಾನ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಕುರಾನ್ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹಲಿಮಹಮ್ಮದ ಸೈಗಂಬರರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಕುರಾನದ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಹ, ಪರಮಾತ್ಮನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ ?

ಗುರು:— ಅಹುದು. ಕುರಾನದ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸೈಗಂಬರರಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥವುಗಳಲ್ಲಿ

ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದರೆ, “ಜಬ್ಬರ” “ತೌರೇತ್” ಮತ್ತು “ಇಂಜೀಲ”. ಜಬ್ಬರವನ್ನು ಹೆಜರತ್ ದಾವಾದರಿಗಾಗಿ, ತೌರೇತವನ್ನು ಹೆ|| ಮೂಸಾ ಇವರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇಂಜೀಲವನ್ನು (ಬಾಯ್ಬಲವನ್ನು) ಹೆ||ಈಸಾ (ಯೇಸು ಕ್ರೈಸ್ತ) ಇವರಿಗಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ದೇವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ಗುರು:— ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವಗ್ರಂಥಗಳ ಅನು-ಯಾಯಿಗಳಿಗೆ “ಅಲ್ಲೆ ಕಿತಾಬ್” (ಗ್ರಂಥದವರು) ಅಂತಾ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ತನ್ನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ?

ಗುರು:— “ಹೆ||ಜಬ್ರಯೀಲ” ಎಂಬ ದೇವದೂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ವತಿಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಆ ಆ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂಥ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಆ ಆ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಜಬ್ರಯೀಲರ ವತಿಯಿಂದ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದ ದೇವ ಸಂದೇಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ “ಧರ್ಮ-ಗ್ರಂಥ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರಿಗಾಗಿ ಕುರಾನವು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಇಡಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ ಅಥವಾ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ ?

ಗುರು:— ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯ ಬಿದ್ದಂತೆ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಹೆ||ಜಬ್ರಯೀಲರು ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದಷ್ಟನ್ನು ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದರು ಚನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಎರಡನೆಯವರಿಂದ ಬರೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಹೆ||ಮಹಮ್ಮದರು ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಯಾಕೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ?

ಗುರು:—ಅವರು ನಿರಕ್ಷರಗಳಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ, ಓದು ಬರೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಸಹ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರಿಗೆ, ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ರಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನ ಭಾಂಡಾರವನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದನು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕುರಾನವು ಎಷ್ಟು ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ?

ಗುರು:—ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಹೌ! ಜಿಬ್ರಿಯೇಲ ಅಂದರೆ ಯಾರು ?

ಗುರು:—ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ದೇವದೂತರು (ಮಲಾಯಿಕ್) ಎಂಬ ತನ್ನ ಕಿಂಕರರ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆಸುವನು. ಪ್ರತಿ ದೇವದೂತನಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿರುವನು, ದೇವದೂತರು ಅಸಂಖ್ಯರಿರುವರು. ನಮ್ಮಂತೆ ಅವರು ಜಡ ದೇಹಿಗಳಲ್ಲ. ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಕಲ ದೇವದೂತರಲ್ಲಿ ಹೆಜರತ್ ಜಿಬ್ರಿಯೇಲರೇ ಮಹಾ ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ತಂದು ಮುಟ್ಟಿಸುವದೇ ಹೌ! ಜಿಬ್ರಿಯೇಲರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಶಿಷ್ಯ:— ಕುರಾನವು ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ ?

ಗುರು:—ಕುರಾನವು ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕುರಾನವು ಎಷ್ಟು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ?

ಗುರು:—ಕುರಾನವು ಮೂವತ್ತು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಭಾಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. “ಪಾರಾಯೆ-ಅಲಮ್” ಎಂಬುದು ಮೊದಲನೆಯದು ಮತ್ತು “ಪಾರಾಯೆ-ಅಮ್” ಎಂಬುದು ಮೂವತ್ತನೆಯದು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು (ಸೂರಾತ) ಎಷ್ಟಿರುತ್ತವೆ ?

ಗುರು:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಒಂದುನೂರಾ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಧ್ಯಾಯ-ಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಗಳು (ರುಕುಗಳು) ಎಷ್ಟಿರುತ್ತವೆ ?

ಗುರು:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಐದು ನೂರಾ ನಾಲ್ಕತ್ತು ಸಂಧಿಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕಗಳು (ಆಯತಗಳು) ಎಷ್ಟಿರುತ್ತವೆ ?

ಗುರು:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಆರು ಸಾವಿರದಾ ಆರುನೂರಾ
ಅರವತ್ತಾರು ಶ್ಲೋಕಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಬ್ದಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ?

ಗುರು:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತಾರು ಸಾವಿರದಾ ನಾಲ್ಕುನೂರಾ
ಮೂವತ್ತು ಶಬ್ದಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿಯ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ ?

ಗುರು:—ಕುರಾನದಲ್ಲಿಯ ಅಕ್ಷರಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯು ಮೂರು
ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರು ಸಾವಿರದಾ ಮೂರುನೂರಾ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು (೨೨೩೨೭೭)
ಇರುತ್ತದೆ

ಶಿಷ್ಯ:—ಕುರಾನವು ದೇವಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ ಎಂಬುವದನ್ನು ಯಾರು
ನಂಬುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ?

ಗುರು:—ಅಂಥವರಿಗೆ “ಕಾಫಿರ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

(೪) ಈಮಾನ್

“ಈಮಾನ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ಈಮಾನ್ ಅಂದರೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ. ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ
ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಕಲ ಅಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೃಢವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡುವದಕ್ಕೆ
“ಈಮಾನ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡುವವನಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ?

ಗುರು:—ಅಂಥವರಿಗೆ “ಮೂಮೀನ್” ಅಂದರೆ, “ಶ್ರದ್ಧಾವಂತ”
ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—“ಮೂಮೀನ್” ಮತ್ತು “ಮುಸ್ಲಿಮ್” ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯ
ಅಂತರವೇನು ?

ಗುರು:—ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಕಲ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಯಾವನು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವನೋ ಅಂಥವನಿಗೆ-ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ
ಅವನು ಆಚರಿಸಲಿ ಅಥವಾ ಆಚರಿಸದಿರಲಿ- “ಮೂರ್ಖನ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ;
ಆದರೆ, ಯಾವನು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಚರಿಸು
ವನೋ ಅಂಥವನಿಗೆ “ಮುಸ್ಲಿಮ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಈಮಾನದ ಬೀಜಮಂತ್ರವು ಯಾವದು?

ಗುರು:—ಈಮಾನದ ಬೀಜಮಂತ್ರಕ್ಕೆ “ಕಲ್ಮಯೇ-ಷಹಾದತ್”
ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಂತ್ರವು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—

“ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್, ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್”

ಅನು: ದೇವನಂ ದಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವನಿಲ್ಲ ಪೂಜಿತನು |
ದೇವನ ಪ್ರವಾದಿ ಅಹುದು ಮಹಮ್ಮದನು ||

ಶಿಷ್ಯ:—“ಕಲ್ಮಯೇ-ಷಹಾದತ್” ಅಂದರೆ ಯಾವದು?

ಗುರು:—ಕಲ್ಮಯೇ-ಷಹಾದತ್ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—

ಅಷ್ಟದು ಅಲ್ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು, ವ ಅಹು ಲಾ ಷಹೀಕ್
ಅಹು; ವ ಅಷ್ಟದು ಅನ್ನ್, ಮುಹಮ್ಮದನ್ ಅಬ್ದುಹು ವ ರಸೂಲುಹು.”

ಅನು: ದೇವನಂ ದಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವನಿಲ್ಲ ಪೂಜಿತನು |
ಏಕೈಕನನು, ಮತ್ತಾವನಿಲ್ಲ ಅವನಂಥವನು |
ನಿಂಬುವನು ನನ್ನ ಮನಸಾಕ್ಷಿಯೆಂ ಪೇಳುವನು ||೧||
ಮಹಮ್ಮದನು ದೇವಭಕ್ತಾಗ್ರಾಂಯಾಗಿಹರೇಂಬುವನು |
ವ ಮಹಮ್ಮದನು ದೇವ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿಹರೇಂಬುವನು |
ನನ್ನ ಮನನನು ಸಾಕ್ಷಿಹುತ ನಾ ಪೇಳುವನು ||೩||

ಶಿಷ್ಯ:— “ ಈಮಾನೆ ಮುಜಮ್ಮಿಲ್ ” ಅಂದರೆ ಯಾವದು?

ಗುರು:— ಈಮಾನೆ ಮುಜಮ್ಮಿಲ್ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—

ಅದುಂತು ದಿಲ್ಲಾಹಿ ಕಮಾ ಹುವ ದಿ ಅಸ್ಕಾಯಿಹಿ
ವ ಸುಫಾಹಿ, ವ ಕದಿಲ್ಲು ಜಮೀಅ ಅ ಕಾಮಿಹಿ.”

ಅನು|| ನಂಬಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವೆನು ದೇವನಲಿ, ದೇವನಾಮ ರೂಪಗಳಲಿ |
ನ ಇಟ್ಟಿರುವೆನು ನಂಬಿಗೆಯನು ದೇವನ ಸಕಲ ಗುಣಗಳಲಿ |
ನ ದೇವನ ಸಕಲಾಂಶಗಳನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವೆನು ಸಜ್ಜದಲಿ ||

ಶಿಷ್ಯ:— “ಈಮಾನೆ-ಮುಘ್ಘಿಸಿಲ್” ಅಂದರೆ ಯಾವದು ?

ಗುರು:— ಈಮಾನೆ-ಮುಘ್ಘಿಸಿಲ್ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:-

“ ಆಮಂತು ಬಿಲ್ಲಾಹಿ ನ ಮಲಾಯಿಕತಿಹಿ ನ ಕುತುಬಿಹಿ,
ನ ರಸೂಲಿಹಿ ವಲ್ ಯಾಮಿಲ್ ಅಖಿರಿ, ವಲ್ ಕದ್ರಿ ಪೈರಿಹಿ
ನ ಷರೀಹಿ ಮಿನಲ್ಲಾಹಿ ತಅಲಾ, ವಲ್ ಬಅಸಿ ಬಾದಲ್ ಮೂತ್. ”

ಅನು|| ನಂಬಿರುವೆನು ದೇವನನು ದೇವದೂತರನು ದೇವಗ್ರಂಥಗಳನು |
ನ ನಂಬಿರುವೆನು ದೇವ ಪ್ರವಾದಿಗಳನು ನ ಪ್ರಳಯದಿನವನು |
ನ ನಂಬಿರುವೆನು ಒಳ್ಳೆಕೆಡಕು ಪ್ರಾರಬ್ಧಗಳಂ ದೇವನಿತ್ತಿಹನೆಂಬುದನು |
ನ ನ್ಯಾಯದಿನದಲಿ ದೇವ ಸತ್ತವರನು ಮತ್ತೆ ಎಬ್ಬಿಸುವನೆಂಬುದನು ||

ಷ್ಯ:— ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಯಾವ ಯಾವದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನು
ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ?

ಗುರು:— ಮುಸಲ್ಮಾನನಾದಂಥವನು ಏಳು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ (ವಿಷಯ
ಗಳಲ್ಲಿ) ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಇಡತಕ್ಕದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ “ ಸಪ್ತ-ಶ್ರದ್ಧೆ ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.
ಈಮಾನೆ ಮುಘ್ಘಿಸಿಲ್‌ದಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿವರಣೆ ಇದೆ. ಆ ಏಳು ತರದ
ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ:-

(೧) ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ; (೨) ದೇವದೂತರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ; (೩) ದೇವ
ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ; (೪) ದೇವಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ; (೫) ಪ್ರಳಯ ದಿನದಲ್ಲಿ
ಅರ್ಥಾತ್ ನ್ಯಾಯದಿನದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ; (೬) ಒಳ್ಳೆಯದು ಇರಲಿ ಅಥವಾ
ಕೆಡಕು ಇರಲಿ, ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ದೇವದತ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುವದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ;
(೭) ಮತ್ತು ಮೃತರಾದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನು, ಪ್ರಳಯವಾದನಂತರ
ನ್ಯಾಯದಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜೀವದುಂಬಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸುವನೆಂಬ
ದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ. ಈ ಏಳು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನು ಇಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಮೇಲಿನ ಏಳರಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೆಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಇಡದಂಥವರಿಗೆ “ಮುಸಲ್ಮಾನ” ಅಂತಾ ಅನ್ನು ಬೇಕೋ?

ಗುರು:— ಅಲ್ಲ; ಅನ್ನಬಾರದು. ಅಂಥವರು ನಿಜವಾದ ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಗಲಾರರು. ಮುಸಲ್ಮಾನರಾದವರು ಈಮಾನೆ-ಮುಘ್ಘ್ಘಿಸಿಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಇಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು ಎಂಬುವದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಗುರು:— ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವನೆಂದೂ, ಆತನ ಸರಿ ಸಮಾನರು ಮತ್ತಾರಿಲ್ಲೆಂದೂ, ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣ-ಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕುರಾನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ?

ಗುರು:— ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ:-

(೧) [ಅಲ್ಲಾಹು ಅಹ್ಡ್] ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವನು, ಅಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸರಿ ಸಮಾನರಾದವರು ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವದೇ ಮಸ್ತು, ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿ, ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟಲಾರದು.

(೨) [ರಬ್ಬಿಲ್ ಅಲಮೀನ] ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅಂದರೆ, ಸೂರ್ಯ. ಚಂದ್ರ, ಪೃಥ್ವಿಯಾದಿ ಲೋಕಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನೇಬ್ಬನೇ ನಿರ್ಮಾಪಕನೂ, ಒಡೆಯನೂ, ಸಂಚಾಲಕನೂ, ಪೋಷಕನೂ ಸಂಹಾರಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ; ಮತ್ತು ಸಕಲ ಶಕ್ತಿ, ವಿಧ್ಯೆ, ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅವನೇ ಮೂಲಾಧಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

(೩) [ಕುಲೈ ಪೈಯಿನ್ ಕದೀರ್] ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವಕರ್ತೃ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಂದರೆ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಬರುವದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಲ್ಲನು; ಪಶ್ಚಿಮವನ್ನು ಪೂರ್ವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಪೂರ್ವವನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನು; ತಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಯನ್ನು ಬೇಕಾದಾಗ ಉರಳಿಸಬಲ್ಲನು; ಮೂಡನನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ದಿಗ್ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲನು; ಬಡವನನ್ನು ಬಲ್ಲಿದನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಬಲ್ಲಿದನನ್ನು ಬೇಕಾದಾಗ ದರಿದ್ರಿಸಬಲ್ಲನು; ಮತ್ತು ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡಲೂ ಬಲ್ಲನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಲ್ಲನು.

(೪) [ಕುಲೈ ಪೈಯಿನ್ ಅಲೀಮ್] ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವಜ್ಞನಿದ್ದಾನೆ, ಅಂದರೆ, ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನವು ಅವನಿಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತಹದು ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಲಾರದಂತಹದು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಅಂತರ್ಬಾಹ್ಯಗಳನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದವನಿರುವನು.

(೫) [ಕುಲೈ ಪೈಯಿನ್ ಮುಹೀತ್] ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಯಾಗಿರುವನು, ಅಂದರೆ, ದಶದಿಕ್ಪುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಾಲಿನ ಪ್ರತಿ ಹನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಣ್ಣೆಯು ಅಡಕವಾಗಿ ದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಕಣಕಣ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ.

(೬) [ಅಲ್ಲಾಹುಸ್ಸಮದ್] ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿರಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ರುವನು, ಅಂದರೆ, ಯಾವದೇ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಆತನು ಆಧೀನನಾಗಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಅಹಾರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಸುಖ, ದುಃಖ, ಆಶೆ, ಚಿಂತ್ಯಾದಿ ಗಳಿಂದಲೂ, ಯೌವನ, ಮುಪ್ಪು, ಮರಣಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಅವನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಿರುವನು.

(೭) [ಲಮ್ ಯಲಿದ್ 'ವ ಲಮ್ ಯೂಲಿದ್] ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿರ್ಜನಕನೂ ಮತ್ತು ನಿರ್ಜನಿತನೂ ಇರುವನು, ಅಂದರೆ, ಯಾರನ್ನೂ

ಅವನು ಹೆಡೆದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರಿಂದಲೂ ಅವನು ಹೆಡೆಯಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಸರ ಮಾತ್ಸನಿಗೆ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಹೆಂಡರು, ಮಕ್ಕಳು, ಮರಿಗಳಿಲ್ಲ; ಒಡ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

(೮) [ಅಕ್ಷರಮಲ್ ಹಾಕಿಮೀನ್] ಸರಮಾತ್ಸನು ಬಲಾಢ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಮಹಾಬಲಾಢ್ಯನಿರುವನು, ಅಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಸರಮಾತ್ಸನು ಮಹಾದಯಘನನೂ, ಕರುಣಾಸಿಧಿಯೂ, ನ್ಯಾಯತತ್ಪರನೂ, ಕ್ಷಮಾಪತಿಯೂ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ, ದುಷ್ಟಸಂಹಾರಕನೂ ಆಗಿರುವನಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಶಿಷ್ಯ:- ದೇವದೂತರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಡಬೇಕು ಅಂದರೇನು ?

ಗುರು:- ಅಂದರೆ, ದೇವದೂತರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರ ವಿನಯವಾಗಿ ಸರಮಾತ್ಸನು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:- ದೇವದೂತರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರು ಯಾರಾರು ?

ಗುರು:- ದೇವದೂತರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರು ನಾಲ್ವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಪರಾರಂವರೆ:-

(೧) ಹೆ|| ಜಬ್ರಯೀಲ್:- ಸರಮಾತ್ಸನ ಸಂವೇದಗಳನ್ನು ಇವರು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

(೨) ಹೆ|| ಮೀಕಾಯೀಲ್:- ಮಳೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವದು ಮತ್ತು ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನೊದಗಿಸುವದು ಇವರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ.

(೩) ಹೆ|| ಇಸ್ರಾಯೀಲ್:- ಸರಮಾತ್ಸನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸಕಲರ ಪ್ರಾಣ ಹರಣ ಮಾಡುವದು ಇವರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ.

(೪) ಹೆ|| ಇಸ್ರಾಫೀಲ್:- ಪ್ರಳಯಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಾಗ, ಸರಮಾತ್ಸನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಇವರು ಪ್ರಳಯ ಕಾಲವನ್ನು ಉದ್ಘಾತಿಸುವರು. ಪ್ರಳಯ ಕಾಲವು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಉಪ್ಪುಹಿಡ್ವಾಗ, ಅವರ ಭೀಕರತೆಯ

ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು ಭಿನ್ನವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗುವವು; ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವೂ ಲಯಹೊಂದುವದು. ದ್ವಿತೀಯ ಕಾಲಿಯು ಉದಬ್ಬ-
ಟ್ಟಾಗ, ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು, ಓಡುತ್ತ ಓಡುತ್ತ
ಮೈದಾನ ಹೆಸ್ರದಲ್ಲಿ (ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳು
ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ಪಟಾಂಗಣದಲ್ಲಿ) ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವವು.

ಶಿಷ್ಯ:— “ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:— ಜಗತ್ತಿನ ಆದಿಯಿಂದ ಆಗಿ ಹೋದಂಥ ಸಕಲ ಪ್ರವಾದಿ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಆದರ
ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಳೆಯಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಕಲ ದೇವಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಪ್ರಾರಬ್ಧವೆಂದರೇನು?

ಗುರು:—ಪ್ರತಿ ಮಾನವನ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ
ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂದಾಜಿನಂತೆ ಮಾನವನ ಜೀವಿತ-
ದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗು ಹೋಗುಗಳಿಗೆ “ಪ್ರಾರಬ್ಧ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ
ದಂತೆ ನಡೆಯುವದಾದರೂ, ಮಾನವನ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ
ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಬದಲಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವದು; ಆದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆ
ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಬದಲಾಗಲಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:—“ಕಯಾಮತ” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:—ಕಯಾಮತ ಅಂದರೆ, ಪ್ರಳಯದಿನ ಅಥವಾ ಸ್ಥಾಯದಿನ.
ಕಯಾಮತದ ದಿವಸ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವೂ ನಾರವಾಗುವದಾದ್ದರಿಂದ,
ಕಯಾಮತಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯದಿನ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಪ್ರಳಯನಾದ ನಂತರ
ಪರಮಾತ್ಮನು ಸತ್ತ ಮಾನವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜೀವದುಂಬಿಸಿ
ಎಬ್ಬಿಸಿ, ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರವರ ಕರ್ಮ-
ಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದಾದ್ದರಿಂದ, ಕಯಾಮತಕ್ಕೆ
“ನ್ಯಾಯದಿನ” ಎಂತಲೂ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

—ಕಯಾಮತವು ಯಾವಾಗ ಬರುವದು?

ಗುರು:—ಕಯಾಮತವು ಯಾವಾಗಬರುವದೆಂಬುದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರೂ, ಕಯಾಮತದ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುವ ಪೂರ್ವ-ಚಿನ್ತೆಗಳನ್ನು ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:--

(೧) ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಜನರು ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರ ಸುಲಿಗೆ ನಡೆಯಿಸುವಾಗ.

(೨) ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ಕಿರಿಯಿಂದ ದೊರೆಯದಾಗ.

(೩) ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮರೆತು ಜನರು ನಾಸ್ತಿಕರಾದಾಗ.

(೪) ಉತ್ತಮರಿಗಿಂತ ಕೀಳರು ಮೇಲ್ತರಗತಿಗೆ ಏರಿದಾಗ.

(೫) ತುಣುಕು ದೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಮಾನವರು ನಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೆಚ್ಚಾಡುವಾಗ.

(೬) ಒಂದಿನ ಮಹಾಪುರುಷರನ್ನು ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಜನರು ಹೀಯಾಳಿಸ ತೊಡಗುವಾಗ.

(೭) ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಮಾನವನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ.

(೮) ಸತ್ಯಶ್ಚಿಂತೆ ಅಸತ್ಯವೇ ಮೇಲಾಗಿ, ನೋಡಿದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪಾಪವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಾಗ.

ಶಿಷ್ಯ: “ಈಮಾನೆ-ಮುಫಸ್ಸಿಲ”ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇಡವವರಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ಗುರು:—ಅಂಥವರಿಗೆ ಕಾಫಿರ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ಗುರು:—ಅಂಥವರಿಗೆ “ಮುಷ್ರಿಕ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೨ನೆಯ ಭಾಗ

ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದ ಪಂಚ ಸ್ತಂಭಗಳು

ಶಿಷ್ಯ:—ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು ಎಷ್ಟಿರುತ್ತವೆ? ಮತ್ತು ಅವು ಯಾವವು?

ಗುರು:—ಅಂಥ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ (ಫರ್ಜ್) ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು ಐದು ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನಾದ ಪ್ರತಿ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನಾದ ಪ್ರತಿ ಮುಸ್ಲಿಮಳು ಈ ಐದೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಯಾವದಾದರೊಂದನ್ನು ಮಾಡದಂಥವರು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:—

(೧) ಕಲ್ಮಾ ಓದುವುದು:—ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಕಲ್ಮಾಗಳನ್ನು (ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು) ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಠಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡುವುದು.

(೨) ನಮಾಜ, ಅಂದರೆ, ಈಶ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು

(೩) ಝೀಜಾ, ಅಂದರೆ, ಉಪವಾಸವೃತ್ತವನ್ನಾಚರಿಸುವುದು.

(೪) ಜಕಾತಕೊಡುವುದು, ಅಂದರೆ, ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಭಾಗವನ್ನು ದೀನ ದರಿದ್ರರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು.

(೫) ಹೆಜ್ ನಮಾಡುವುದು, ಅಂದರೆ ಮಕ್ಕಾ ನಗರದಲ್ಲಿಯ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಕೊಡುವುದು.

(೧) ಕಲ್ಮಾ

ಶಿಷ್ಯ:—ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದ ಸೂತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟಿರುತ್ತವೆ? ಮತ್ತು ಅವು ಯಾವವು?

ಗುರು:— ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದ ಸೂತ್ರಗಳು (ಕಲ್ಮಗಳ) ಐದು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ “ಪಂಚ-ಸೂತ್ರಗಳು” (ಪಂಜ-ಕಲ್ಮ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:—

(೧) ಕಲ್ಮಯೆ-ತೊಯ್ಯಜ್:—

“ಛಾ ಇಶಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹೈ, ಮುಹಮ್ಮದ್ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್”

ಅನು|| ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡಲು ಅರ್ಹರಾದವರು ಸರಮಾತ್ಮನ ಹೊರಾಂಗಿ ಮತ್ತುರೂ ಇಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಹೀ ಮಹಮ್ಮದ ಜೈಗಂಬರರು ಸರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ.)

(೨) ಕಲ್ಮಯೆ-ಷಹಾದತ್:—

“ಅಸ್ತದು ಅಲ್ ಲಾ ಇಶಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹೈ, ವ ಅದಯ ಲಾ ಸುಲೀಕ ಲಹು; ವ ಅಸ್ತದು ಅನ್ನ, ಮುಹಮ್ಮದನ್ ಅಬ್ದುಮ್ ಮ ರಸೂಲುಹು”

ಅನು|| ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡಲು ಅರ್ಹರಾದವರು ಸರಮಾತ್ಮನ ಹೊರಾಂಗಿ ಮತ್ತುರೂ ಇರುವದಿಲ್ಲೆಂದೂ, ಸರಮಾತ್ಮನು ಏಕೈಕನಿದ್ದು ಅವನ ಸಂಘವರು ಬೇರೆ ಬೇರಾದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲೆಂದೂ, ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿಯುಡಿಯುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಹೀ ಮಹಮ್ಮದ ಜೈಗಂಬರರು ಸರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲೆಂದೂ, ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿಯುಡಿಯುತ್ತೇನೆ.)

(೩) ಕಲ್ಮಯೆ-ತಮ್ಮೀದ್:—

“ಸುಬ್ಹು ಸಲ್ಲಾಹಿ ವಲ್ ಹಮ್ದು ಲಿಲ್ಲಾಹಿ, ವ ಲಾ ಇಶಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹೈ, ವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್” ವ ಲಾಹೊಲ ವ ಬಾಕುನ್ನತ, ಇಲ್ಲಾಹಿಲ್ಲಾಹಿ ಅಲಿಯ್ಯಿಲ್-ಅಯ್ಯಿಮ್”

ಅನು|| ಸರಮಾತ್ಮನು ಮಹಾ ಪವಿತ್ರನಿರುವನು ಮತ್ತು ಸಕಲಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವನು; ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡಲು, ಆತನ ಹೊರಾಂಗಿ ಮತ್ತುರೂ ಅರ್ಹರಿರುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವನು ಬಹು ದೊಡ್ಡವನಿರುವನು. ಮಹಾಮಹಿಮನೂ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದವನೂ ಆದ ಸರಮಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಹೊರಾಂಗಿ ಮತ್ತುನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಲ್ಲ.)

(೪)

“ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು, ವದ್‌ಹು ಲಾ ಪರೀಕೆ ಲಹು, ಲಹುಲ್‌ಹುಲ್‌ಹು
ವ ಲಹುಲ್‌ಹುಲ್‌ಹು, ಯುಯೀ ವ ಯುಮೀತು, ಬಿ ಯದಿಹಿಲ್
ಖೈರ್+ವಹುವ ಅಲಾ ಕುಲ್ಲೆ ಷೈಯಿನ್ ಕದೀರ್”

ಅನು|| ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಮತ್ತಾರೂ ಪೂಜಿತರಿಲ್ಲ; ಅವನು ಏಕೈಕ
ನಿರುವನು ಮತ್ತು ಅವನಂಥವರು ಮತ್ತಾರಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲ ಒಡೆತನವೂ
ಆತನಿಗೇ ಸೇರಿದೆ (ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲವೂಗಳಿಗೂ ಆತನೇ ಒಡೆ
ಯನು); ಸಕಲ ಸ್ತುತಿಗಳೆಲ್ಲ ಆತನಿಗಾಗಿಯೇ ಇವೆ; ಜೀವಕಳೆ
ಯನ್ನು ತುಂಬುವವನೂ ಅವನೇ, ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಹರಣ ಮಾಡು
ವವನೂ ಅವನೇ! ಎಲ್ಲವೂ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ!! ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ
ವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನ ಪ್ರಭುತ್ವವಿದೆ (ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಅವನು ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ).

(೫) ಕಲ್ಮಯೆ-ರದ್ದೆ-ಕುಫ್ರ:-

“ಅಲ್ಲಾಹುಮ್‌ಹಾ, ಇನ್ನೀ ಅಲೂಜುಬಿಕೆ ಮಿನನ್ ಉಸ್ತಿಕಬಿಕೆ ಷೈಅಂವ್,
ವ ಅನಾ ಅಲಮು ಬಿಹಿ; ವ ಅಸ್ತಫ್ಫಿರುಕೆ ಲಿನಾ ಅಲಮು ಬಿಹಿ+ತುಬ್ತು
ಅಸ್ತು, ವ ತಬ್ರಾತು ಮಿನಲ್ ಕುಫ್ರಿ ವಸ್ತೀಕಿ, ವಲ್ ಮುಅಸಿ ಕುಲ್ಲಿಹಾ;
ವ ಅಸ್ಲನ್ನು ವ ಅಮಂತು; ವ ಅಕೂಲು, ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು
ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಯಾವದಾದರೊಂದು ವಸ್ತು
ವನ್ನು (ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು) ನಿನ್ನ ಸರಿಯೆಂದು (ಅಂದರೆ ನಿನಗೆ
ಸರಿಸಮಾನವಾದದ್ದೆಂದು) ನಾನು ಭ್ರಾಂತಿಸದಂತೆ ನನಗೆ ರಕ್ಷಣೆ
ಯನ್ನು ನೀಡು; ಮತ್ತು ತಿಳಿಯದಲೆ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ
ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು! ಅಂಥವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಾ
ಪವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ತರದ ಪಾಪಕೃತಿಗಳಿಂದಲೂ ಅವಿಧೇಯತೆ
ಯಿಂದಲೂ (ಕುಫ್ರದಿಂದ) ನಾನು ಬೇಜಾರಾಗೊಂಡವನಾಗಿದ್ದೇನೆ;
ನಿನಗೇ ವಿಧೇಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ; ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ;
ಮತ್ತು “ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಮತ್ತಾರೂ ಪೂಜಿತರಿಲ್ಲ; ಹೌ
ಮಹಮ್ಮದರು ದೇವಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿರುವರು” ಎಂಬುವದನ್ನು
ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.)

(೨) ನಮಾಜ

ಶಿಷ್ಯ:—ನಮಾಜ ಅಂದರೆ ಏನು? ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು?

ಗುರು:—ನಮಾಜವೆಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಒಂದು ವಿಧಾನವು ಅಥವಾ ಪದ್ಧತಿಯು. ಕುರಾನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿವರಣೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಹಾ|| ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ, ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಧಾನದಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದಕ್ಕೆ “ನಮಾಜ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪೈಗಂಬರರು ತೋರಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಮಾಜ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಶಿಷ್ಯ:—ನಮಾಜದ ವಿಧಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿರಾ?

ಗುರು:—ಮಡಿವೈಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಸ್ವಶ್ಚವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಮುಖಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು (ವಜಾ ಮಾಡಿ), ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿಯ ಅಥವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಅಥವಾ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ‘ಕಾಬಾ’ದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಪರಮಾತ್ಮನು ಸುಮ್ಮನಿರುವಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ತಳೆದು, ಕುರಾನವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಆ ದಯಾಭಾನನ ಸುಮ್ಮನಿರುವಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಬಾಗಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಸಾಸ್ವಾಂಗವೆರಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಹಿರಿಮೆಯ ಮುಂದೆ, ಮಾನವನು ತನ್ನ ಕಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಂಥ ವಿಧಾನದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ‘ನಮಾಜ’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಮಾಡುವದು ಉತ್ತಮವೋ ಅಥವಾ ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವದು ಉತ್ತಮವೋ?

ಗುರು:—ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ನಮಾಜವು ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯಯು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೆಚ್ಚು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೆಚ್ಚು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ ಅಂತಾ ಹೇಳಿದಿರಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ, ಪರಮಾತ್ಮನು ತೀರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇರುವನೇನು?

ಗುರು:— ಅಲ್ಲಲ್ಲ! ಹಾಗೇನೂ ಅಲ್ಲ! ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಯಾಗಿರುವನಾದ್ದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಿ ನಮಾಜ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮನೇನೂ ಮಶೀದೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿಲ್ಲ! ಆದರೂ, ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜ ಮಾಡುವದು ಉತ್ತಮವು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಹಲಿ ಮಹಮ್ಮದ ಸೈಗಂಬರರು ಹಾಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜ ಮಾಡುವದ ರಿಂದ, ಅದ್ವೈತ ಲೌಕಿಕ ಲಾಭಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಮಶೀದೆ ಅಂತಾ ಯಾವದಕ್ಕೆ ಅನ್ನಬೇಕು?

ಗುರು:— ಯಾವ ಮನೆಯು ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿಯೇ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಮತ್ತು ಯಾವವರಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು (ನಮಾಜ್-ಜಮಾಅತ್) ನೇಮಿತವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುವವೋ, ಅಂಥ ಮನೆಗೆ ಮಶೀದೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಶೀದೆ ಅಂತಾ ಗೊತ್ತುಮಾ ಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಮಶೀದೆಯ ಕಟ್ಟಡವು “ಇಂತಿಯೇ ಇರಬೇಕು” ಎಂಬ ನೇಮಗಳೇನಾದರೂ ಇರುತ್ತವೆಯೋ?

ಗುರು:— ಇಲ್ಲ, ಮಶೀದೆಯ ಕಟ್ಟಡವು “ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು” ಎಂಬ ನೇಮಗಳು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಪರಸ್ಥಳದವರಿಗೆ “ಇದು ಮಶೀದೆ” ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಕಟ್ಟಡದ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಿನಾರಗಳನ್ನು (ಸ್ತಂಭಗಳನ್ನು) ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಏನೇನು ಮಾಡಬಾರದು?

ಗುರು:— ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ಕುರಾನ್-ಪಠಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮಸ್ತರಣಿಯನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತ ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇತರರ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುವದಾದರೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮನೋರೋಗ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಆಟಪಾಟವಾಡುವದನ್ನೂ, ಜಗಳಾಡುವದನ್ನೂ, ಹೇಸಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನೂ, ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರ ನಂದೆಯನ್ನೂ, ಅಧರ್ಮಿಕವಾದ ಯಾವದೇ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಗುಪ್ತ ಕಾರಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಮನೋರೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:—ಬಹು ಜನರು ಕೂಡಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಆರಿಸುವದಕ್ಕೆ “ಸಾಮೂಹಿಕ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ” (ನಮಾಜ್-ಜಮಾಅತ್) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರ ಅನುಮತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಿಯ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮುಖಂಡತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವನು; ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಸಾಲಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರ ಮಗ್ಗಲಿಕ್ಕೆ ನಿಂತು, ಅವನ ಅಂಕಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವರು

ಶಿಷ್ಯ:—ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಮಾಜ ಮಾಡಿಸುವವನಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ? ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ನಿಂತವರಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ಗುರು:—ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಮಾಜ ಮಾಡಿಸುವವನಿಗೆ “ಇಮಾಮ್” (ಮುಖಂಡ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ನಿಂತವರಿಗೆ “ಮುಕ್ತದಿ” (ಹಿಂಬಾಲಕರು) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕೂಡಿದ ಜನರಲ್ಲಿಯ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ “ಇಮಾಮ್” (ಮುಖಂಡತ್ವ)ವನ್ನು ವಹಿಸಬಲ್ಲನೋ?

ಗುರು:—ಇಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕವರು ಇಮಾಮ್ (ಮುಖಂಡ) ಆಗಲಾರರು. ಇಮಾಮ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಶರ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಶರ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇರುವಂಥವನೇ ಇಮಾಮ್ ಆಗಬಲ್ಲನು. ಇಮಾಮನಾಗತಕ್ಕವನು ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ:-

(೧) ನಮಾಜದ ನೇಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಚನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನಿರಬೇಕು.

(೨) ಅವಯವಹೀನನೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನನೂ (ಭ್ರಮಿಷ್ಟ) ಇರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(೩) ಪೌಢನಾಗಿರಬೇಕು.

(೪) ನಮಾಜ, ರೋಜಾ ಮೊದಲಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೇಮಿತವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವವನಾಗಿರಬೇಕು.

(೫) ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮೀ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವನಿರಬೇಕು.

(೬) ನಮಾಜ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಿದಂಥ ಜನರು-ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು-ಇಮಾಮನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಮೇಲಿನ ಶರ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇರುವಂಥವನು, ಕೂಡಿದ ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಮಾಮತ್ ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು?

ಗುರು:—ಇದ್ದವರಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯನಾದಂಥವನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕೂಡಿದ ಜನರಲ್ಲಿಯ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವರಿಗೆ, ಇಮಾಮನಾಗುವವನ ಇಮಾಮತ್ (ಮುಖಂಡತ್ವವು) ಮಾನ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಅಥವಾ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಗುರು:—ಜಮಾಅತದವರು (ಕೂಡಿದ ಜನರು) ಚುನಾಯಿಸಿದ ಇಮಾಮನ ಇಮಾಮತವನ್ನು ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಯಾರೂ ವಿರೋಧಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಸಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಇಮಾಮನಾಗುವವನ ಇಮಾಮತ್ ಯಾವನಿಗಾದರೂ ಅಮಾನ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವನು ಅಥವಾ ಅಂಥವರು ಜಮಾಅತದಿಂದ (ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಮೂಹದಿಂದ) ಹಿಂದೆ ಸರಿದು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಮಾಜ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಆದರೆ, ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಜಮಾಅತ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬಾರದು. ಎರಡನೇ

ಜನಮಾತಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ (ಅಂದರೆ,-
ನಮಾಜ್-ಜುಮ್ಹಾ ಮತ್ತು ನಮಾಜ್-ಈದೈನಗಳ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ)
ಅಂಥವರು ಬೇರೆ ಮತ್ತಾವದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೊಂದು
ಜನಮಾತಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:-ಸಾಮಾಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ
ಎಷ್ಟು ಜನರು ಇರಬೇಕು?

ಗುರು:-ಕನಿಷ್ಠ ಇಬ್ಬರು ಇರಬೇಕು; ಒಬ್ಬನು ಇಮಾಮ್ ಮತ್ತು
ಒಬ್ಬನು ಮುಕ್ತದಿ. ಆದರೆ ನಮಾಜ್-ಜುಮ್ಹಾ ಮತ್ತು ನಮಾಜ್-ಈದೈನಗಳ
ಸಲ್ಲವಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ವರು ಇರಬೇಕು; ಒಬ್ಬ ಇಮಾಮ್ ಮತ್ತು
ಮೂವರು ಮುಕ್ತದಿ (ಹಿಂಬಾಲಕರು).

ಶಿಷ್ಯ:-ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ನಮಾಜ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ಗುರು:-ಅಂಥವನಿಗೆ “ಮುನ್ಶರಿದ್” (ಒಂಟಿಗ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:-ದಿವಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಾರೆ ನಮಾಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ?

ಗುರು:-ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಐದು ಸಾರೆ ನಮಾಜ್
ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದ ಅದೇಶವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ನಮಾ-
ಜದ ವೇಳೆಯು ನೇಮಿತವಾಗಿದೆ. ನೇಮಿತವಾದ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಆ
ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಐದೂ ನಮಾಜಗಳಿಗೆ
“ಫರ್ಜ್-ನಮಾಜ್” (ಕಡ್ಡಾಯದ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:-ಈ ಐದೂ ಫರ್ಜ್-ನಮಾಜಗಳ ಹೆಸರುಗಳೇನು? ಮತ್ತು
ನೇಮಿತವಾದ ವೇಳೆಗಳಾವವು?

ಗುರು:-ಈ ಐದೂ ಫರ್ಜ್-ನಮಾಜಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಮತ್ತು ನೇಮಿತ
ವಾದ ವೇಳೆಗಳು ಇಂತಿರುವವು:-

(೧) ನಮಾಜ್-ಫಜ್ರ (ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ):- ಸೂರ್ಯೋದ-
ಯಕ್ಕಿಂತ ಅರ್ಧ ತಾಸು ಮೊದಲು ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

(೨) ನಮಾಜಿ-ರೊಹರ್ (ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ):—ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧ ಘಂಟೆಯಿಂದ ೨ ಘಂಟೆಯ ವರೆಗೆ ಈ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಯು ಇರುತ್ತದೆ.

(೩) ನಮಾಜಿ-ಅಸ್ತ (ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ):—ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ಅಥವಾ ದೀಡು ತಾಸು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

(೪) ನಮಾಜಿ-ಮಗ್ರಿಬ್ (ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಸಮಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ):—ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುತ್ತಲೇ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು.

(೫) ನಮಾಜಿ-ಇಷಾ (ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ):—ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದ ನಂತರ, ೨ ರಿಂದ ೩ ತಾಸುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಐದು ನಮಾಜಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತೂ ಬೇರೆ ನಮಾಜಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಏನು?

ಗುರು:—ಅಹುದು ಮತ್ತೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:—

(೧) “ನಮಾಜಿ-ಜುಮ್ಮಾ” (ಶುಕ್ರವಾರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ):—ಪ್ರತಿ ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿವಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧ ಘಂಟೆಗೆ ಈ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಾದರೂ ಫರ್ಜ್-ನಮಾಜ (ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಮಾಜವು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗರಾಗಿ ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಶುಕ್ರವಾರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಬಹಳೇ ಮಹತ್ವವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಶುಕ್ರವಾರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ. ಶುಕ್ರವಾರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ, ಆ ದಿವಸದ ರೊಹರ್-ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಯಾವದೇ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಶುಕ್ರವಾರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ತಪ್ಪಿಹೋದರೆ (ಅಂದರೆ ಶುಕ್ರವಾರದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ), ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಂತೆ ರೊಹರ್-ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(೨) ನಮಾಜ್-ಈದುಲ್ ಫಿತ್ರ:-ರಮ್ಜಾನ್-ಹಬ್ಬದ ದಿನಸ ಮುಂಜಾನೆ ೧೦|| ಘಂಟೆಯಿಂದ ೧೨ ಘಂಟೆಯ ಮಧ್ಯ ಈ ನಮಾಜವು ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಚರಿಸಬೇಕು; ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಆಚರಿಸಬಾರದು. ಇದು “ನಾಜಿಬ್-ನಮಾಜ” (ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

(೩) ನಮಾಜ್-ಈದುದ್ದು ಹಾ:-ಬಕ್ರೇದ-ಹಬ್ಬದ ದಿನಸ ಮುಂಜಾನೆ ೧೦ ಘಂಟೆಯಿಂದ ೧೦|| ಘಂಟೆಯ ಮಧ್ಯ ಈ ನಮಾಜವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹ “ನಾಜಿಬ್-ನಮಾಜ” ಆಗಿದೆ.

(೪) ನಮಾಜ್-ನಿತ್ರ:-ಪ್ರತಿದಿನ, ಸಮಾಜ-ಇಷಾದ ನಂತರ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಇದು ಸಹ “ನಾಜಿಬ್-ನಮಾಜ” ಆಗಿದೆ.

(೫) “ನಮಾಜ್-ತರಾವೀಹ್”:- ರಮ್ಜಾನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿನಸ “ನಮಾಜ್-ಇಷಾ” ದ ನಂತರ ಈ ನಮಾಜವು ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು “ನಮಾಜ್-ಸುನ್ನತ್” (ಛೇದಗೊಂಬರಿಂದ ಅನುಕರಣೀಯವಾಗಿ ಬಂದಂಥ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಆಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: - ಈಂತೂ, ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ತಪ್ಪದಲೇ ನೇಮಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದಂಥ ನಮಾಜಗಳು ಎಷ್ಟಿದ್ದಂತಾಯಿತು ?

ಗುರು: - ನೇಮಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದಂಥ ನಮಾಜಗಳು ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:-

(ಅ) ಫಜರ್:- (೧) ನಮಾಜ್-ಫಜ್ರ; (೨) ನಮಾಜ್-ರೋಹರ್;
(೩) ನಮಾಜ್-ಅಸ್ರು; (೪) ನಮಾಜ್-ಮಗ್ರಿಬ್,
(೫) ನಮಾಜ್-ಇಷಾ; ಮತ್ತು (೬) ನಮಾಜ್-ಜಮ್ಮಾ.

(ಬ) ನಾಜಿಬ್:- (೭) ನಮಾಜ್-ನಿತ್ರ; (೮) ನಮಾಜ್-ಈದುಲ್ ಫಿತ್ರ; (೯) ಮತ್ತು ನಮಾಜ್-ಈದುದ್ದು ಹಾ.

(ಕ) ಸುನ್ನತ್:- (೧೦) ನಮಾಜ್- ತರಾವೀಹ್.

ಶಿಷ್ಯ:— ಫರ್ಜ, ವಾಜಿಬ್ ಮತ್ತು ಸುನ್ನತ್ ಈ ಮೂರು ತರದ ನಮಾಜಗಳ ಹೊರ್ತಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ತರದ ನಮಾಜಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೇನು?

ಗುರು:— ಅಹುದು ಇರುತ್ತವೆ. ಫರ್ಜ, ಸುನ್ನತ್ ಮತ್ತು ವಾಜಿಬ್ ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಂಧನವಿದೆ. ಆದರೆ ಬಂಧನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡುವಂಥ ಕೆಲವು ನಮಾಜಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ನಮಾಜಗಳಿಗೆ “ನಫೀಲ್-ನಮಾಜ” (ಅಧಿಕ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ,

ಶಿಷ್ಯ:— ಅಂತೂ, ಎಷ್ಟು ತರದ ನಮಾಜಗಳು ಇದ್ದಂತಾಯಿತು?

ಗುರು:— ಫರ್ಜ, ವಾಜಿಬ್, ಸುನ್ನತ್ ಮತ್ತು ನಫೀಲ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ತರದ ನಮಾಜಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ತರದ ನಮಾಜಗಳೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿಯೇ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ; ಆದರೂ, ಬೇರೆ ರೀತಿ ತರದ ನಮಾಜಗಳ ತರಗತಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಯಾವ ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋರ್ವನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಿತ್ತಿರುವನೋ, ಅಂಥ ನಮಾಜಗಳಿಗೆ “ಫರ್ಜ-ನಮಾಜ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಫರ್ಜ ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಫರ್ಜ-ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಧೀಕರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಅನುಕರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವ ನಮಾಜಕ್ಕೆ “ನಮಾಜ್-ಸುನ್ನತ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ “ಸುನ್ನತ್-ನಮಾಜ” ವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. “ಸುನ್ನತ್-ನಮಾಜ” ವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ, ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದಂತಾಗುವದು.

ಮಾನವನಿಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಮಾನವನು ದಿನಂಪ್ರತಿ

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನೆಯುವದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವ ನಮಾಜುಗಳಿಗೆ “ ವಾಜಿಬ್-ನಮಾಜ ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಾಜಿಬ್ ನಮಾಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಋಣವನ್ನು ಕಡೆಗೆಣಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವದೇ ತರದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸಂತೈಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ಶಕ್ಯವಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದಕ್ಕೆ “ ನಫೀಲ್-ನಮಾಜ ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಫೀಲ್ ನಮಾಜುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ, ಯಾವದೇ ತರದ ಪಾಪವು ತಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ.

:— ನಮಾಜು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಬರುವ ಲಾಭಗಳಾವವು ?

ಗುರು:— ನಮಾಜುವು, ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮಾಜು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಅದೆಷ್ಟೋ ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ (ದೀನ್ವಿ) ಲಾಭಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:-

(ಅ) ಲೌಕಿಕ ಲಾಭಗಳು —

(೧) ನಮಾಜು ಮಾಡುವವನ ಶರೀರವು ಮತ್ತು ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಇರುವವು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಮಾಜುಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಿಂದ ಇಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(೨) ನೇಮಿತವಾಗಿ ನಮಾಜು ಮಾಡುವಂಥವನು ವೇಳೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ತಪ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸೋಮಾರಿ ತನವು ತಂತಾನೇ ಬಿಟ್ಟೋಡುವದು.

(೩) ನಮಾಜು ಮಾಡುವವನು ಅದೆಷ್ಟೋ ದುಶ್ಚಟಗಳಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಉಳಿಯುವನು.

(೪) ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ಸಂಸಾರದ ಜಂಜಾಟಗಳಿಂದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವು ಲಭ್ಯವಾಗುವದಾದ್ದರಿಂದ, ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿರುವದರೂ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

(೫) ನಮಾಜ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಸಜ್ಜನರು ಬಹು ಆದರ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ನೋಡುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ದೊರೆಯುವವು.

(೬) ನಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿತವಾಗಿ ಮುಸೀದೆಗೆ ಹೋಗುವದರಿಂದ ನಾನಾ ಸ್ವಭಾವದ ಮತ್ತು ನಾನಾ ವೃತ್ತಿಗಳ ಜನರ ಸಹವಾಸದ ಸದುಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯುವದು.

(ಬ) ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಲಾಭಗಳು —

(೧) ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ನಮಾಜವೇ ಅತಿ ಹೆಗ್ಗುರಾದ ಮತ್ತು ಸರಳಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಆಗಿ ಹೋದ ಸತ್ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ (ಅಂಬಿಯಾ, ಜಾಲಿಯಾ) ಈ ಸಾಧನದಿಂದಲೇ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು (ಕುರ್ಬತೆ-ಖುದಾಯಿ) ಹೊಂದಿರುವರು.

(೨) ನಮಾಜೇ ಜನರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವರು; ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರನ್ನು ಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಈಕ್ಷಿಸುವನು.

(೩) ನಮಾಜೇ ಜನರನ್ನು ಹೆ|| ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ಪ್ರೀತಿಸುವರು; ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲಿಗರಾಗಿ ಬರುವರು.

(೪) ಮರಣಾ ನಂತರ, ನಮಾಜೇ ಜನರ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವನು.

(೫) ಪರಮಾತ್ಮನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜೇ ಜನರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದವರು ಇರುವರು.

(೬) ನಮಾಜೇ ಜನರ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು, ಅಂದರೆ, ಮನ್ನಿಸುವನು.

ಶಿಷ್ಯ:— ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿ ಏಕೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ?

ಗುರು:— ಯಾಕೆಂದರೆ, “ಕಾಬಾ” ಎಂಬ ಪವಿತ್ರವಾದ ದೇವ-ಮಂದಿರವು ನಮ್ಮ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇದೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಾವು ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳುತ್ತೇವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಮುಸಲ್ಮಾನರೆಲ್ಲರೂ- ಎಲ್ಲಿಯವರೇ ಇರಲಿ, ಯಾವ ದೇಶದವರೇ ಇರಲಿ- ಆ ಕಾಬಾ ಮಂದಿರದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆಗೆ ಮುಖ-ಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವರು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಕುರಾನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹಾಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪವಿತ್ರ ಕಾಬಾ ಮಂದಿರವು ಎಲ್ಲಿದೆ ?

ಗುರು:— ಅರಬಸ್ತಾನದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ?

ಗುರು:— ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ, ಯಾವ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಆ ನಮಾಜದ “ನಿಯ್ಯತ್” ಮಾಡಬೇಕು; (೧) ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನೂ, ಕುರಾನವನ್ನೂ ಪಠಿಸಬೇಕು; (೨) ಆ ನಂತರ “ರುಕೂ” ಮಾಡಬೇಕು; (೩) ತದನಂತರ ಎರಡು “ಸಿಜ್ದಾ” ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು; (೪) ಆ ಮೇಲೆ “ ಕಾಯ್ದಾ ” ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು; (೫) ಆ ನಂತರ “ಸಲಾಮ್” ಹೊರಳಬೇಕು; ತದ ನಂತರ “ದುಆ” ಪಠಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:— “ನಿಯ್ಯತ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ನಿಯ್ಯತ್ ಅಂದರೆ, ಉದ್ದೇಶ, ಇಚ್ಛೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— “ನಮಾಜದ ನಿಯ್ಯತ್ ಮಾಡಬೇಕು” ಅಂದರೇನು ?

ಗುರು:— ಅಂದರೆ, ನಮಾಜದ ಉದ್ದೇಶವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಉದ್ದೇಶ ವಿವರಣೆಯ ನಂತರವೇ ನಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವದೇ ನಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಆ ನಮಾಜದ ಉದ್ದೇಶ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಎರಡು ಫರ್ಜ್ - ರಕಾತಗಳ ಉದ್ದೇಶವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು:—

“ನವೈತು ಆನ್ ಉಸೊಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ, ರಕಾಅತ್ಯೆನಿ ಸಲಾತುಲ್ ಫಜ್ರ್ ಫರದುಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ. ಫರ್ದಹಾಜಲ್ ವಕ್ತ್; ಇಕ್ತದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇನಾಮ್, ಮುತವಜ್ಜಿಹನ್ ಇಲಾ ಜ್ಹತಿಲ್ ಕಾಬತಿಷ್ವ ರೀಪತಿ, (ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕಬರ್)”

ಅನು|| “ನೇಮಿತವಾದ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಪವಿತ್ರ ಕಾಬಾದೆಡೆ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ಮುಖಂಡೆನ ಅಂಕಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾತಃಕಾಲ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ದ್ವಿಪವಗಳನ್ನು (ಎರಡು ರಕಾತಗಳನ್ನು) ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿ ಆರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಶಿಷ್ಯ:— “ರುಕು” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— “ರುಕು” ಈ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು ಬಾಗು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ಕುರಾನ ಪಠಣೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ರದಿಂದ ಅರ್ಧಾಕಾರವಾಗಿ (ಚಂದ್ರಾಕಾರವಾಗಿ) ಬಾಗಿ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಜಕ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬಾಗುವದಕ್ಕೆ “ರುಕು” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— “ಸಿಜ್ಡಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— “ಸಿಜ್ಡಾ” ಈ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು ಸಾಸ್ವಾಂಗವೆರಗುವಿಕೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ರುಕೂದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತ ನಂತರ (ಅಂದರೆ, ಬಾಗಿದ ಅವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೀಟಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ ನಂತರ) ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಹಣೆಯೊಡ್ಡಿ ಸಾಸ್ವಾಂಗವೆರಗ

ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಜಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಣೆಯನ್ನೊಡ್ಡಿ ಸಾಸ್ವಾಂಗವೆರಗುವದಕ್ಕೆ “ಸಿಜ್ದಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— “ರಕಾತ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— “ರಕಾತ” ಅಂದರೆ, ಪದ, ಚರಣ, ಭಾಗ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ಕುರಾನ ಪಠನೆಯು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮೊದಲು ಒಮ್ಮೆ ಅರ್ಧಾಕಾರವಾಗಿ ಬಾಗಿ, ಅ ಮೇಲೆ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಸಾಸ್ವಾಂಗವೆರಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಜದ ಆದಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎರಡಾ ವರ್ತಿ ಸಾಸ್ವಾಂಗವೆರಗುವ ವರೆಗಿನ ನಮಾಜದ ಭಾಗಕ್ಕೆ “ರಕಾತ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಅಂದ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ರಕಾತದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ರುಕು ಮತ್ತು ಎರಡು ಸಿಜ್ದಾಗಳು ಇದ್ದಂತಾಯಿತಲ್ಲವೇ ?

ಗುರು:— ಅಹುದು, ಒಂದು ರಕಾತದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ರುಕು ಮತ್ತು ಎರಡು ಸಿಜ್ದಾಗಳು ಇರುತ್ತವೆ, ಅರ್ಥಾತ್ ಒಂದು ರುಕು ಮತ್ತು ಎರಡು ಸಿಜ್ದಾಗಳು ಕೂಡಿ, ಒಂದು ರಕಾತ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— “ಕಯಾಮಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಕುರಾನ ಪಠನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಜಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿರುವದಕ್ಕೆ “ಕಯಾಮಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— “ಕಾಯ್ದಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ, ಎರಡು ರಕಾತಗಳು ಮುಗಿ ಯುತ್ತಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಜಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವದಕ್ಕೆ “ಕಾಯ್ದಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಅಂತೂ, ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು “ಮಕಾನಗಳು” (ಅವಸ್ಥೆಗಳು) ಇದ್ದಂತಾಯಿತು ?

ಗುರು:— ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಕಾನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಯಾವನೆಂದರೆ:—

(೧) “ಕಯಾಮಾ” — ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವ ಅವಸ್ಥೆ

(೨) “ರುಕ್ಕಾ” — ಬಾಗಿದ ಅವಸ್ಥೆ

(೩) “ಸಿಜ್ಜಾ” — ಸಾಸ್ಟಾಂಗದ ಅವಸ್ಥೆ

(೪) “ಕಾಯ್ದಾ” — ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಅವಸ್ಥೆ

ಶಿಷ್ಯ:— ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ರಕಾತಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ?

ಗುರು:— ಕೆಲವು ನಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು, ಕೆಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮತ್ತು ಕೆಲವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ರಕಾತಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಒಂದೇ ರಕಾತದ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕುರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ರಕಾತುಗಳುಳ್ಳ ನಮಾಜವು ಇರುವದಿಲ್ಲೇನು ?

ಗುರು:— ಇಲ್ಲ. [ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ನಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ರಕಾತುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. — ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. — ಲೇಖಕ]

ಶಿಷ್ಯ:— ಫರ್ಜ್-ನಮಾಜ, ಸುನ್ನತ್-ನಮಾಜ, ವಾಜಿಬ್-ನಮಾಜ, ಮತ್ತು ನಫೀಲ್-ನಮಾಜ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ತರದ ನಮಾಜಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೇ ? ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ನಮಾಜಗಳ ರಕಾತಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳು ಇರುವವೇನು ?

ಗುರು:— ಅಹುದು. ಫರ್ಜ್-ನಮಾಜದ ರಕಾತಗಳಿಗೆ ಫರ್ಜ್ ರಕಾತ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಸುನ್ನತ್-ನಮಾಜದ ರಕಾತಗಳಿಗೆ ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತ್, ವಾಜಿಬ್-ನಮಾಜದ ರಕಾತಗಳಿಗೆ ವಾಜಿಬ್-ರಕಾತ್, ಮತ್ತು ನಫೀಲ್-ನಮಾಜದ ರಕಾತಗಳಿಗೆ ನಫೀಲ್-ರಕಾತ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಹತ್ತು ನಮಾಜಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರಕಾತಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುವದನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುನಿರಾ ?

ಗುರು:— ಆಯಾ ನಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ರಕಾತಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಇರುತ್ತವೆಯೆಂದರೆ:-

(೧) ನಮಾಜೆ-ಫಜ್ರ:- { ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು—೨ } ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು.
ಫರ್ಜ್-ರಕಾತಗಳು —೨

(೨) ನಮಾಜೆ-ಝುಹ್ರ:- { ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು —೪ } ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು.
ಫರ್ಜ್-ರಕಾತಗಳು —೪
ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು —೨
ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳು —೨

(೩) ನಮಾಜೆ-ಅಸ್ತ :- { ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು —೪ } ಒಟ್ಟು ಎಂಟು.
ಫರ್ಜ್-ರಕಾತಗಳು —೪

(೪) ನಮಾಜೆ-ಮಗ್ರಿಬ್ :- { ಫರ್ಜ್-ರಕಾತಗಳು —೩ } ಒಟ್ಟು ಏಳು.
ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು —೨
ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳು —೨

(೫) ನಮಾಜೆ-ಇಷಾ :- { ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು —೪ }
ಫರ್ಜ್-ರಕಾತಗಳು —೪
ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು —೨
ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳು —೨

(೬) ನಮಾಜೆ-ವಿತ್ರ :- { ವಾಜಿಬ್-ರಕಾತಗಳು —೩ } ಒಟ್ಟು ಹದಿನೆಂಟು.
ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳು —೨

(೭) ನಮಾಜೆ-ಜುಮ್ಹಾ:- (ತ್ಹತಲ್ ವಜೂ) ನಫೀಲ್-ರಕಾತ್—೨
(ತ್ಹತಲ್ ಮಸ್ಜಿದ್) ನಫೀಲ್-ರಕಾತ್—೨
(ಕಬ್ಲಲ್ ಜುಮ್ಹಾ) ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತ್—೪ ಒಟ್ಟು
(ಜುಮ್ಹಾ) ಫರ್ಜ್-ರಕಾತ್ —೨
(ಬಾದಲ್ ಜುಮ್ಹಾ) ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತ್—೪ ನೆಂಟು
(,,) ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತ್ —೨
(,,) ನಫೀಲ್-ರಕಾತ್ —೨

(೮) ನಮಾಜೆ-ಈದುಲ್ ಫಿತ್ರ:- ವಾಜಿಬ್-ರಕಾತಗಳು —೨

(೯) ನಮಾಜೆ-ಈದುದ್ದಹಾ :- ವಾಜಿಬ್-ರಕಾತಗಳು —೨

(೧೦) ನಮಾಜೆ-ತರಾವೀದ್ :- ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು —೨೦

ಶಿಷ್ಯ:— ಯಾವದೇ ನಮಾಜ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ನಿಯ್ಯತ್ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ ? ಫರ್ಜ-ನಮಾಜದ ನಿಯ್ಯತ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಫರ್ಜ-ನಮಾಜಗಳ ನಿಯ್ಯತ್ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು:—

“ ನನ್ನೆತು ಆನ್ ಉಸೂಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ.....(೧).....
ಸಲಾತುಲ್.....(೨).....ಫರದುಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ, ಫರ್ದ ಹಾಜಲ್
ವಕ್ತ್ (ಇಕ್ತದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್) ಮುತವಜ್ಜಿಹನ್ ಇಲಾ
ಜ್ಜತಿಲ್ ಕಾಬತಿಷ್ನ್ ರೀಫತಿ ”

ಟಿಪ್ಪಣಿ:—

(೧) ಎರಡು ರಕಾತಗಳಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲಿ “ ಕಕಾಅತ್ಯೈನಿ ” ಅನ್ನಬೇಕು.

ಮೂರು ,, ,, “ ಸಲಾಸ ರಕಅತಿನಾ ”

ನಾಲ್ಕು ,, ,, “ ಅರ್ಬಅ ರಕಅತಿನಾ ”

(೨) ಫಜ್ರ, ರೋಹರ, ಅಸ್ತ್ರಿ ಮುಗ್ರಿಬ್, ಇಷಾ, ಜುಮಾಅತಿ, (ಜುಮ್ಮಾ)
ಈ ಆರು ಫರ್ಜ-ನಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ,
ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ನಬೇಕು.

(೩) ಇಮಾಮನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ನಮಾಜು ಮಾಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ
(ಇಕ್ತದೈತು ಬಿಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್) ಅಂತಾ ಅನ್ನಬೇಕು. ಒಬ್ಬನೇ
ಮಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಸ್ವತಃ ಇಮಾಮನಾದಾಗ ಹೀಗೆ ಅನ್ನಬಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಸುನ್ನತ್ ನಮಾಜದ ನಿಯ್ಯತ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು:—

“ ನನ್ನೆತು ಆನ್ ಉಸೂಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ.....(೧).....
ಸಲಾತುಲ್.....(೨).....ಸುನ್ನತ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ
ಮುತವಜ್ಜಿಹನ್ ಇಲಾ ಜ್ಜತಿಲ್ ಕಾಬತಿಷ್ನ್ ರೀಫತಿ ”

ಟಿಪ್ಪಣಿ:—

(೧) ಎರಡು ರಕಾತಗಳಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ರಕಾಅತ್ಯೈನಿ ಅನ್ನಬೇಕು.

ನಾಲ್ಕು ,, ,, ಅರ್ಬಅ ರಕಅತಿನಾ ”

(೨) ಫಜ್ರ, ರೋಹರ, ಅಸ್ತ್ರಿ ಮುಗ್ರಿಬ್, ಇಷಾ, ಕಬ್ಲತ್-ಜುಮಾಅತಿ,
ಬಾದಲ್-ಜುಮಾಅತಿ, ತರಾವೀಹ್. ಈ ಎಂಟು ನಮಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದನ್ನು
ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ನಬೇಕು.

(೨) ತರಾವೀ ನಮಾಜನ್ನು ಇಮಾಮನ ಹಿಂದೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ “ರಸೂಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ”ದ ನಂತರ (ಇಕ್ತದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್) ಅಂತಾ ಅಂದು ಮುಂದಿನದನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪಾಜಿಬ್-ನಮಾಜದ ನಿಯ್ಯತ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು:-

“ ನವೈತು ಅನ್ ಉಸೂಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ.....(೧)..... ಸಲಾತುಲ್ ವಾಜಿಬುಲ್.....(೨)..... (ಇಕ್ತದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್) ಮುತವಜ್ಜಿಹನ್ ಇಲಾ ಜ್ಜತಿಲ್ ಕಾಬಿತಿಷ್ವರೀಫತಿ ”

ಟಿಪ್ಪಣಿ:—

(೧) ಎರಡು ರಕಾತಗಳಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ “ರಕಾಅತ್ಯೈನಿ”, ಅನ್ನಬೇಕು. ಮೂರು “ಸಲಾಸ ರಕಾಅತ್ಯೈನಿ”

(೨) ವಿಕ್ರ. ಫಿಕ್ರ. ದುಹಾ. ಈ ಮೂರು ನಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಯಾದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ನಬೇಕು.

(೩) ವಿಕ್ರ ನಮಾಜವನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಸ್ವತಃ ಇಮಾಮನಾದಾಗ (ಇಕ್ತದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್) ಅಂತಾ ಅನ್ನಬಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ನಫೀಲ್-ನಮಾಜದ ನಿಯ್ಯತ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು:-

“ ನವೈತು ಅನ್ ಉಸೂಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ ರಕಾಅತ್ಯೈನಿ, ಮುತವಜ್ಜಿಹನ್ ಇಲಾ ಜ್ಜತಿಲ್ ಕಾಬಿತಿಷ್ವರೀಫತಿ ”

ಶಿಷ್ಯ:— “ ನವೈತು ಅನ್ ಉಸೂಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ ” ಅಂದರೆ

ಏನು ?

ಗುರು:— ಅದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ:- “ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಶಿಷ್ಯ:— “ ಸಲಾತ್ ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ಸಲಾತ್ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅಥವಾ ನಮಾಜ

ಶಿಷ್ಯ:— “ ಫರದುಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— “ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದಂಥ ”

ಶಿಷ್ಯ:— “ಫರ್ಡ್ ಹಾಜಲ್ ವಕ್ತ” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:— ಅಂದರೆ, “ ನೇಮಿತವಾದ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ”

ಶಿಷ್ಯ:— “ ಇತ್ತದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್ ” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:— ಅಂದರೆ, “ ಈ ಮುಖಂಡನ ಅಂಕಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ”

ಶಿಷ್ಯ:— “ ಮುತವಜ್ಜಿ ಹನ್ ಇಲಾ ಜ್ಞತಿಲ್ ಕಾಬತಿಷ್ನುರೀಫತಿ ”
ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:— ಅಂದರೆ, “ ಪವಿತ್ರ ಕಾಬಾದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು
ಮಾಡಿ ”

ಶಿಷ್ಯ:— “ ಸುನ್ನತ ರಸೂಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಆಲಾ ” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:— ಅಂದರೆ, “ ದೇವ-ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಂದ ಅನುಕರಣೀಯವಾಗಿ
ಬಂದಂಥ ”

ಶಿಷ್ಯ:— “ ರಕಾಅತ್ಯೆನಿ”, “ ಸಲಾಸ ರಕಆತಿನಾ”, ಅರ್ಬಅ-
ರಕಆತಿನಾ”, ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಗಳೇನು?

ಗುರು:— ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ, “ ಎರಡು ರಕಾತ
ಗಳನ್ನು ” “ ಮೂರು ರಕಾತಗಳನ್ನು ”, “ ನಾಲ್ಕು ರಕಾತಗಳನ್ನು ” ಅಂತಾ
ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ನಮಾಜ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಏನೇನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ?

ಗುರು: ನಮಾಜ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದವುಗಳನ್ನು ಕಲಿತು
ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:-

(೧) ದುಆಯೆ-ಕಬ್ಲಲ್ ನಮಾಜ.	(೬) ತಸ್ಮಿಯಾ
(೨) ನಿಯ್ಯತ್	(೭) ತಸ್ಬೀಹೆ-ರುಕು
(೩) ತಕ್ಬೀರ್	(೮) ತಸ್ಮೀಯೆ-ರುಕು
(೪) ಸನಾ	(೯) ತಮಾಹೀದ್
(೫) ತಲೂಜ	(೧೦) ತಸ್ಬೀಹೆ-ಸಿಜ್ದಾ

- (೧೧) ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತ್ (೧೬) ದುಆಯೆ-ಕುನೂತ್
 (೧೨) ದರೂದೆ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ (೧೭) ಸೂರೆ ಫಾತಿಹಾ
 (೧೩) ದುಆಯೆ-ನೂಸೂರಾ (೧೮) ಕುರಾನದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು
 (೧೪) ಸಲಾಮ್ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು (ಸೂರಾತ್)
 (೧೫) ದುಆಯೆ-ಬಾದಜ್ ನಮಾಜ

ಮೇಲಿನ ಹದಿನೆಂಟುಗಳ ಮಜಕೂರುಗಳನ್ನು (ವಿಷಯಗಳನ್ನು) ಬಾಯಿಸಾಠವಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇವುಗಳ ಮಜಕೂರುಗಳು ಕೆಳಗಿ ನಂತಿರುತ್ತವೆ:-

(೧) “ದುಆಯೆ-ಕಬ್ಲಲ್-ನಮಾಜ”:-

“ಇನ್ನೀ ವಜ್ಜಹ್‌ತು, ವಜ್ಜಹಿಯ ಲಿಲ್ಲಜೀ, ಫತಿರಸ್ಸಮಾವಾತಿ .ವಲ್ ಅರ್ದ್ ಹನೀಫಂವ್; ವ ಮಾ ಆನಾ ಮಿನಲ್ ಮುಷ್ಶಿಕೀನ್.”

ಅನು|| ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ, ಭಾವನ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಂಥ ಪರಮಾತ್ಮನ ಎಡೆಯೇ ನಾನು ನೀಟಾಗಿ ಹೊರಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಮೂರ್ತಿಪೂಜಕನು ನಾನಲ್ಲ!)

(೨) ನಿಯ್ಯತ್:-[ನಿಯ್ಯತದ ವಿಶಯವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ-ಲೇಖಕ].

(೩) ತಪ್ಪೀರ್:-“ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್” (ಪರಮಾತ್ಮನು ದೊಡ್ಡವನಿದ್ದಾನೆ)

(೪) ಸನಾ:-“ಸುಬ್ಹಾನಕಲ್ಲಾಹುಮ್ಮಾ, ಬಿಹವ್ದಿಕ ವ ತಬಾರಕಸ್ತಕ ವ ತಆಲಾ ಜದ್ದಕ; ವ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಗೈರುಕ.”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ನಿನೇ ಪರಮಪಾವನನು! ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾವು ಸ್ತುತಿಸುವೆವು; ನಿನ್ನ ನಾನುವು ಮಂಗಳಿಕರವಾಗಿದೆ; ನಿನ್ನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವು ಮಿಗಿಲಾಗಿದೆದ್ದಿದೆ; ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತಾರೂ ಪೂಜಿತರಲ್ಲ!

(೫) ತಲೂಜ:-“ಅವೂಜು ಬಿಲ್ಲಾಹಿ, ಮಿನಸ್ಸೈತಾನ್ ನಿರ್ರಜೀಮ್”

ಅನು|| ಬೋಡಿ ಶೈತಾನನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

(೬) ತಸ್ಮಿಯಾಃ— “ಬಿಸ್ತೃಲೃಹಿ ಪಿರೈಹಿಮಾ ನಿರೈಹೀಮ್”

ಅನು || ಪರಮ ದಯಾಳನಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಸುಯಸೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ.

(೭) ತಸ್ಪೀಹೇ ರುಕುಃ— “ಸುಬ್ಬಾನ ರಬ್ಬಿಯಲ್-ಅರ್ಝೀಮ್”

ಅನು || ಶ್ರೀಷ್ಠನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾವನತೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

(೮) ತಸ್ಪೀಯೇ ರುಕುಃ— “ಸಮೀ ಅಲ್ಲಾಹು ಲಿಮನ್ ಹಮೀದ್”

ಅನು || ಸ್ತುತಿಸುವವನ ಕೂಗನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು !

(೯) ತಸ್ವೀದಾಃ— “ರಬ್ಬನಾ ಲಕಲ್ ಹವ್ದ್”

ಅನು || ಹೇ ನಮ್ಮೊಡೆಯಾ, ಸಕಲ ಸ್ತುತಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನಗಾಗಿಯೇ ಇವೆ!

(೧೦) ತಸ್ಪೀಹೇ-ರುಕುಃ— “ಸುಬ್ಬಾನ ರಬ್ಬಿಯಲ್ ಆಲಾ”

ಅನು || ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದ್ಲನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾವನತೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

(೧೧) ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತಾಃ— “ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತು ಲಿಲ್ಲಾಹಿ, ವಸ್ಸೊಲನಾತು

ವತ್ತೊಯ್ಯಿಬಾತು; ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕ್ಯೂ ಅಯ್ಯುಹನ್ನಬಿಯ್ಯು, ವ ರಸ್ತುತುಲ್ಲಾಹಿ ವ ಬರಕಾತುಹು; ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈನಾ, ವ ಅಲಾ ಇಬಾದಿಲ್ಲಾಹಿಸಸ್ವಿಲಿಹೀನ್+ ಅಷ್ಟದು ಅಲ್ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಾಲ್ಲಾಹು; ವ ಅಷ್ಟದು ಅನ್ನ, ಮುಹಮ್ಮದನ್ ಅಬ್ದುಹು ವ ರಸೂಲುಹು”

ಮಾನವನು ಮಾಡುವಂಥ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದವುಗಳೇ ಇರಲಿ, ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದವುಗಳೇ ಇರಲಿ, : ಅಥವಾ ಸಂಪತ್ತಿನ ನಿರಿಯೋಗದ ರೂಪದಲ್ಲಿರಲಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಲ್ಲುವವು. ಹೇ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನಿಮಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ! ಪರಮಾತ್ಮನ ದಯವು ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹವು ನಿಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಲಿ! ನಮಗೂ ಸದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ! ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತಾರೂ ಪೂಜಿತರಲ್ಲೆಂದೂ, ಹೌ! ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರು ದೇವಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿ ಮತ್ತು ದೇವಪ್ರವಾದಿ ಇರುವರೆಂದೂ, ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೀಯುತ್ತೇನೆ.

(೧೨) ದರೂದ್-ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ :— “ ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ನಾ, ಸೊಲ್ಲಿಅಲಾ ಮಹಮ್ಮದಿನ್, ವ ಅಲಾ ಆಲಿ ಮಹಮ್ಮದಿನ್, ಕಮಾ ಸೊಳ್ಲೈತ ಅಲಾ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್; ವ ಅಲಾ ಆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್; ಇನ್ನ ಕ ಹಮೀದುಮ್ನುಜೀದ್. ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ನಾ, ಬಾರಿಕ್ ಅಲಾ ಮಹಮ್ಮದಿನ್ ವ ಅಲಾ ಆಲಿ ಮಹ್ಮದಿನ್, ಕಮಾ ಬಾರಿಕ್ ಅಲಾ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ವ ಅಲಾ ಆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್; ಇನ್ನ ಕ ಹಮೀದುಮ್ನುಜೀದ್ ”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಹೃ|| ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂತಾನದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಸುರಿಸಿ ದ್ದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೃ|| ಮಹಮ್ಮದರ ಮೇಲೆಯೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂತಾನದ ಮೇಲೆಯೂ ನಿನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಸುರಿಸು; ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ, ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡಲು ನೀನು ಅರ್ಹನಿರುವಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠನಿರುವಿ! ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಹೃ|| ಇಬ್ರಾಹೀಮರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂತಾನದವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀನು ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಧಯಪಾಲಿಸಿದ್ದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೃ|| ಮಹಮ್ಮದರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂತಾನದವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಧಯಪಾಲಿಸು; ನಿರ್ಧರದೇಹವಾಗಿ, ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡಲು ನೀನು ಅರ್ಹನಿರುವಿ ಮತ್ತು ಮಿಗಿಲಾದವನಿರುವಿ!)

(೧೩) ದುಅಯೆ-ಮಾಸೂರಾ:—

“ ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ನುಗ್ನಿಲ್ ವಲಿವಾಲಿಹೈಯ್, ವ ಲಿಮಂತವಾಲಿದಾ ವಲ್ ಉಸ್ತಾದಿಯ್ಯ, ವರ್ಹಮ್ ಹುಮಾಕಮಾ ರಬ್ಬಯಾನೀ ಸೊಗೀರಂವ್; ವಗ್ನಿರಿಲ್ಲಾಹುಮ್ನಾ, ಲಿ ಜಮೀ ಯಿಲ್ ಮೂಮೀನೀಸ ವಲ್ ಮೂಮಿನಾತಿ, ವಲ್ ಮುಸ್ಲಿಮೀನವಲ್ ಮುಸ್ಲಿಮಾತಿ, ವಲ್ ಅಯಾಯಿ ಮಿಸ್ತಮ್ ವಲ್ ಅನ್ವಾತಿ, ಬಿರ್ದ ಮತಿಕ ಯಾ ಅರ್ರಹ್ಮರ್ರಾಹಿಮೀನ್ ”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ನಮಗೂ, ನಮ್ಮ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಿಗೂ, ನಮ್ಮ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಪೂರ್ವಜರಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೂ (ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ) ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಧಯಪಾಲಿಸು; ಮತ್ತು ಇದಲ್ಲದೆ ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಇಲ್ಲಯ ವರೆಗೆ ಮೃತರಾಗಿ ಹೋದಂಥ ಮತ್ತು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜೀವಂತಾಗಿದ್ದ ಸಕಲ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರಿಗೂ, ಶ್ರದ್ಧಾವಂತಿಯಿರಿಗೂ, ಪರಮಾತನಾಜ್ಞಾಪಾಲಕರಿಗೂ, ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ

ನಾಜ್ಞಾ ಪಾಲಿಕೆಯರಿಗೂ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು; ಹೇ
ಕರುಣಾನಿಧಿಯೇ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯ ಕಾರುಣ್ಯಭಾಂಡಾರದಿಂದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ
ಕರುಣೆಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು!)

ಅಥವಾ

“ ಅಲ್ಲಾಹುಮಾ. ಇನ್ನೀ ಝುಲಮ್ತು ನಫ್ಸೀ ಝುಲ್ಮನ್ ಕಸೀರಂವ್
ವ ಇನ್ನಹು ಲಾ ಯುಗ್ಗಿರುಜ್ಜನೂಬು ಇಲ್ಲಾ ಅಂತ; ಫಗ್ಗಿರ್ಲಿ ಮಗ್ಗಿ
ತುರ್ಮಾಮಿನ್ ಇಂದಿಕ್, ವಹ್‌ಮ್ನಿ; ಇನ್ನಕ; ಅಂತಲ್‌ಗಫ್ಫುರುರ್ರಹೀಮ್”
ಅನು || ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ (ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅತ್ಮದ ಮೇಲೆ)
ಮಹತ್ತರವಾದ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ನಾನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿರು
ವೆನು! ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂಥ
ವನು ನಿನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತಾರಿಲ್ಲ! ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯ
ಕ್ಷಮಾಭಾಂಡಾರದಿಂದ ನನಗೆ ಕ್ಷಮಾಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡು; ಮತ್ತು
ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆದೋರು! ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ, ನೀನೇ ಕ್ಷಮಾ
ಪತಿ! ನೀನೇ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ!)

(೧೪) ಸಲಾಹ್:—

“ ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ರಹಮತುಲ್ಲಾಹ್ ”
ಅನು|| ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ! ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವಿರಲಿ!

(೧೫) ದುಅಯೆ-ಬಾದಜ್ ನಮಾಜ್:—

ಅಲ್ಲಾಹುಮಾ, ಅಂತಸ್ಸಲಾಮು ವ ಮಿನ್ಹಸ್ಸಲಾಮು, ವ ಇಲೈಕ್ ಯರ್ಜಿ
ವುಸ್ಸಲಾಮ್; ಫ ಹಯ್ಯನಾ ರಬ್ಬನಾ ಬಿಸ್ಸಲಾಮಿ, ವ ಅದ್ಬಿಲ್ನಾ ದಾರಸ್ಸ
ಲಾಮ್+ತಬಾರಕ್ತ ರಬ್ಬನಾ, ವ ತಾಲ್ಯೆತ ಯಾ ಜಲಾಜಲಾಲಿ ವಲ್
ಇಕ್ರಾಮ್; ಬಿ ರ್ಹಮತಿಕ್ ಯಾ ಅರ್ರಹುಮುರ್ರಾಹಿಮೀನ್”

ಅನು || ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ ನೀನೇ ಕಲ್ಯಾಣಸ್ವರೂಪನು! ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗಳು
ನಿನ್ನಿಂದಲೇ! ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನೆಡೆಯೇ ನಾವು ಹೊರಳು
ವೆವು; ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇ. ಪ್ರಭುವೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷೇಮದಿಂದ
ಜೀವಂತಿಡು; ಮತ್ತು (ನ್ಯಾಯದಾನದ ದಿವಸ) ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶ ನೀಡು. ಹೇ ಪ್ರಭುವೇ, ನೀನು ವಶಾ ಮಂಗಲಸ್ವರೂ
ಪನು! ಹೇ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನನೇ, ನೀನು. ಮಹಾ ಮಿಗಿಲಾದ
ವನು!! ಹೇ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೇ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯ ಕಾರುಣ್ಯಭಾಂಡಾರ
ದಿಂದ ನಮಗೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು!! !

(೧೬) ದುಅಯೆ-ಕುನೂತ್:-

“ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮಾ ಇನ್ನಾ ನಸ್ತಯೀನುಕ ವ ನಸ್ತಗ್ನಿರುಕ, ವ ನೂಮಿಸು ಬಿಕಿ
ವ ನತವಕ್ಕಲು ಅಲೈಕ, ವ ಸುನ್ನೀ ಅಲೈಕಲ್‌ಖೈರಾ; ವ ನಷ್ಟುರುಕ ವ ಲಾ
ತಕ್ಕುರುಕ, ವ ನಖ್ಲುವು ವ ನತ್ರಕ ಮುಯ್ಯಾ ಯಘ್ನುರುಕ್+
ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮಾ, ಇಯ್ಯಾಕ ನಅಬುದು, ವ ಲಕ ನುಸೂಲ್ಲಿ ವ ನಸಾಜುದು,
ವ ಇಲೈಕ ಸಸಾಅ ವ ನ್ಲಫಿದು, ವ ನಜೂರ್ ರ್ಲಮತಿಕ ವ ನಖ್ನಾ
ಅಜಾಬಕ; ಇನ್ನ ಅಜಾಬಕ ಬಿಲ್ಕುಫ್ಫಾರಿ ಮುಲಾಹಿಕ್+”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನೇ ನಾವು ಯಾಚಿಸುತ್ತೇವೆ,
ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಕ್ಷಮಾಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತೇವೆ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿ
ಡುತ್ತೇವೆ, ನಿನ್ನನ್ನೇ ಅಶ್ರಯಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೇವೆ,
ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆಯಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ
ಕೃತಘ್ನರಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರಿಂದ
ದೂರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು, ಅವರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ.
ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾವು ಪೂಜಿಸುವೆವು, ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸ್ತುತಿ
ಸುವೆವು, ನಿನಗೇ ಸಾಕ್ಷಾಂಗವೆರಗುವೆವು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೇ ಧಾವಿಸಿ ಬರು
ವೆವು, ನಿನ್ನನ್ನೇ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವೆವು, ನಿನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯದ ಉಮ್ಮೇದವಾ
ರರಾಗುವೆವು, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ರೌದ್ರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನು
ತಳಿಯುವೆವು; ನಿನ್ನಿಂದೇಹವಾಗಿ, ನಿನ್ನ ರೌದ್ರತೆಯು ಕಾಫಿರ ಜನ
ರಿಗಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ !

(೧೭) ಸೂರೆ-ಘಾತಿಯಾ:-

“ಅಲ್‌ಹಮ್ಮ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್ ಅಲಮೀನ್-ಅರ್ರಹಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮಿ
ಮಾಲಿಕಿ ಯೌಮಿದ್ದೀನ್-(೩)-ಇಯಾಕ ನಅಬುದು. ವ ಇಯ್ಯಾಕ
ನಸ್ತಯೀನ್-(೪)-ಇ ದಿಸ್ಸಿರಾತೊಲ್ ಮುಸ್ತಕೀಮ-(೫)-
ಸಿರಾತೊಲ್ಲಜೀನ ಅನ್‌ಅಮ್ಮ ಅಲೈಹಿಮ್-(೬)+ಗೈರುಲ್ ಮುಗ್ಛಾಬಿ
ಅಲೈಹಿಮ್, ವಲದ್‌ದ್ವಾಲ್ಲೀ....ನ್-(೭)”

ಅನು|| ಸರ್ವ ಸ್ತುತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಲ್ಲುವವು ಮಹಾದೇವನಿಗೆ |
ಸಕಲ ಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯನಿಗೆ, ಕರುಣಾಧಿಗಿ |
ದಯಾಸಾಗರನಿಗೆ, ನ್ಯಾಯದಿನದ ಒಡೆಯನಿಗೆ || ೩ ||
ಪೂಜಿಸುವೆವು ಪ್ರಭುವೇ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾವು |
ನ ಬೇಡುವೆವು ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಸಹಾಯವ ನಾವು || ೪ ||

ತೋರಿಸು ಎಮಗೆ ದೇವಾ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನು |
 ನಿನ್ನಾನುಗ್ರಹವಂ ಪಡೆದವರ ನಿಜದಾರಿಯನು || ೬ ||
 ಬೇಡೆಮಗೆ ಆ ಮಾರ್ಗ ನೀ ಕೋಪಿಸುತಿಹ ಜನರದು |
 ವ ಮಾರ್ಗವ ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುತಲಿರ್ಪ ಮಾನವರದು || ೭ ||

(೧೮) ಕುರಾನದಲ್ಲಿಯ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು:—

[ಕುರಾನದ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು, ಅನುವಾದ ಸಹಿತವಾಗಿ, ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.—ಲೇಖಕ]

—ವಜೂ—

ಶಿಷ್ಯ:—ನಮಾಜ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕೈಕಾಲು ಮುಖಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ಗುರು:—ಅದಕ್ಕೆ “ವಜೂ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಜೂ ಇಲ್ಲದರೆ ನಮಾಜ ಮಾಡಬಾರದು

ಶಿಷ್ಯ:— ವಜೂ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅದರ ವಿಧಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿವಿರಾ ?

ಗುರು:—ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮತ್ತು ಸಲ್ಪು ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ (ಶಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ಕಾಬಾದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿ) ಕುಳಿತು, ಅಂಗಿಯ ಅಥವಾ ಕೋಟಿನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ರಟ್ಟೆಯ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ, ‘ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಹ್’ ಅಂತಾ ಪಠಿಸುತ್ತ (೧) ಎರಡೂ ಮುಂಗೈಗಳನ್ನು ಮೂರು ಸಾರೆ ತೊಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು; (೨) ಆ ನಂತರ ಹೆಲ್ಲು ವಸಡೆಗಳನ್ನು ಬಲಗೈಬೆರಳಿನಿಂದ ತಿಕ್ಕುತ್ತ ಮೂರು ಸಾರೆ ಬಾಯಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, (೩) ಆ ನಂತರ ಮುಗಿನ ಹೊರಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಸು ನೀರು ಏರಿಸಿ, ಎಡಗೈ ಕಿರಿಬೆರಳು ಮತ್ತು ಹೆಬ್ಬೆರಳುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೊರಳೆಗಳನ್ನು ಮೂರು ಸಾರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, (೪) ತದನಂತರ ಮೂರು ಸಾರೆ ಮುಖವನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು, (೫) ಬಲಗೈ ಎಡಗೈಗಳನ್ನು, ಮೊಣಕೈಗಂಡುಗಳ ವರೆಗೆ, ಮೂರು ಮೂರು ಸಾರೆ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, (೬) ಆ ಮೇಲೆ ಎರಡೂ

ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಒದ್ದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವದ್ದಿಯಾದ ಅಂಗೈಗಳಿಂದ ತಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲ—ಮುಂಬದಿಯಿಂದ ಹಿಂಬದಿಯ ವರೆಗೆ—ವರಿಸಿಕೊಂಡು, ತೋರಾಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಆ ಆ ಕಿವಿ-ಹಾಲಿಗಳ ಮುಂಭಾಗವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹೆಬ್ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನೂ ವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂಗೈಗಳ ಹಿಂಬದಿಗಳಿಂದ ಗೋಣು ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು (ತಲೆ, ಕಿವಿ ಮತ್ತು ಗೋಣುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ 'ಮಸಾ' ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ); ಆ ನಂತರ (೬) ಮೊದಲು ಬಲಪಾದವನ್ನೂ ನಂತರ ಎಡಪಾದವನ್ನೂ, ಹರಡುಗಳ ವರೆಗೆ, ಮೂರು ಮೂರು ಸಾರೆ ಎಡಗೈಯಿಂದ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವಾದರೆ ವಜ್ರಾ ಪೂರ್ಣವಾದಂತಾಯಿತು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ವಜ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕೇ?

ಗುರು:—ಅಹುದು; ವಜ್ರಾ ಮಾಡುವದು ಅನಶ್ಯವಿದ್ದದ್ದಾದರೆ, ಅಂದರೆ, ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದಂಥ ವಜ್ರಾ ನಾಶವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ವಜ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ, ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದಂಥ ವಜ್ರಾ ನಾಶವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಅಂದರೆ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಗೂ ವಜ್ರಾ ಮಾಡುವ ಅನಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದಂಥ ವಜ್ರಾ ಹೇಗೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ?

ಗುರು:—ಎಂಟು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ವಜ್ರಾ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಎಂಟು ಕಾರಣಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ—

(೧) ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ವಿಸರ್ಜನೆಯಾದರೆ, ಅಥವಾ ಮಲಮೂತ್ರ ದ್ವಾರಗಳಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹೊರಬಂದರೆ.

(೨) ಮಲದ್ವಾರದಿಂದ ಹನೆಯು ಹೊರಬಂದರೆ.

(೩) ಶರೀರದ ಯಾವದೇ ಭಾಗದಿಂದ ರಕ್ತವು ಹೊರಬಂದು ಹರಿದರೆ.

(೪) ಬಾಯಿ ತುಂಬುವಷ್ಟು ವಾಂತಿಯಾದರೆ.

(೫) ಮಿದುಳಿನ ಸಮತೋಲನೆ ತಪ್ಪಿದರೆ (ಅಂದರೆ, ಭಯಂಕರ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ, ದುಃಖತುಂಬಿ ಅಳಹತ್ತಿದರೆ, ಭ್ರಮಿಷ್ಟರಾದರೆ).

(೬) ಯಾವದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತರಾದರೆ, ಅಂದರೆ, ಬೇಹೋಷ್ ಆದರೆ.

(೭) ಮಲಗಿ, ಅಥವಾ ಯಾವದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೆ ಒರಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದರೆ.

(೮) ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕರೆ, ಅಥವಾ ಚೀರಾಡಿದರೆ.

—ತಯಮ್ಮುನ್—

ಶಿಷ್ಯ:—ಯಾವದೇ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣದ ಮೂಲಕ ವಜೂ ಮಾಡುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ವಜೂ ಇಲ್ಲದಲೇ ನಮಾಜ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ?

ಗುರು:—ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ವಜೂ ಮಾಡುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ವಜೂದ ಬದಲಾಗಿ “ತಯಮ್ಮುನ್” ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮಾಜ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ತಯಮ್ಮುನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಲೇ ನಮಾಜ ಮಾಡಬಾರದು. ಆ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ—

(೧) ಪ್ರವಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಯಾದಾಗ, ಮೂರು ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರದೊಳಗೆ ನೀರು ಸಿಗಲಾರದೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾದರೆ.

(೨) ರೋಗ, ಗಾಯ, ಹುಣ್ಣು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ವಜೂ ಮಾಡುವಾಗ ತೊಳೆಯಲ್ಪಡಲೇಬೇಕಾದ ಯಾವದೇ ಅವಯವವು ತೊಳೆಯಲ್ಪಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ.

(೩) ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ಕಾರಣಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಮಾಜ್-ಜುಮ್ಹಾ, ನಮಾಜ್-ಈದುಲ್-ಫಿತ್ರ ಮತ್ತು ನಮಾಜ್-ಈದುದ್ದಹಾ, ಈ ಮೂರು ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ವೇಳೆಯ ಅಭಾವವು ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—“ತಯಮ್ಮುನ್” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:—ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸಿ, ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಹುಡಿಯಿಂದ ಮುಖ ಮತ್ತು ಕೈಗಳನ್ನು ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ “ತಯಮ್ಮಮ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ತಯಮ್ಮಮ್ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ—

ತಯಮ್ಮಮ್ಮದ ಉದ್ದೇಶ ವಿವರಣೆಯನ್ನು [ನಿಮ್ಮತ] ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಎರಡೂ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮತ್ತು ಒಣಗಿದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಮುಖದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಅಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ, ಎಡಗೈಯಿಂದ ಬಲಗೈಯನ್ನೂ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಎಡಗೈಯನ್ನೂ [ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಾಣಿಕೈಗಳ ವರೆಗೆ] ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಗುರುಗಳಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಹೆಂಗಸರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬಳೆಗಳಿದ್ದರೆ, ಉಂಗುರ ಅಥವಾ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ, ಆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ತಯಮ್ಮಮ್ಮದ ನಿಯ್ಯತ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗುರು:— ತಯಮ್ಮಮ್ಮದ ನಿಯ್ಯತವನ್ನು ಹೀಗೆ ಪಠಿಸಬೇಕು—

“ನನ್ಯತು ಆನ್ ಆತಯಮ್ಮಮು ಲಿ ರಫಯಿಲ್ ಹದಸ್”

ಶಿಷ್ಯ:—ತಯಮ್ಮಮ್ ಮಾಡುವದು ಅನಿವಾರ್ಯವಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಗೂ ತಯಮ್ಮಮ್ ಮಾಡಬೇಕೇನು?

ಗುರು:—ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದಂಥ ತಯಮ್ಮಮ್ ನಾಶವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಗೂ ತಯಮ್ಮಮ್ ಮಾಡಲೇಬೇಕು; ಆದರೆ, ನಾಶವಾಗಿ ರದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಗೂ ತಯಮ್ಮಮ್ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿವೆವೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅವೇ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ತಯಮ್ಮಮ್ ಸಹ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

—ಇಸ್ತಿಂಜಾ—

ಶಿಷ್ಯ:—“ಇಸ್ತಿಂಜಾ” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:—ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ನಂತರ, ಆ ಆ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಮಲಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ‘ಇಸ್ತಿಂಜಾ’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ನಂತರ, ಇಸ್ತಿಂಜಾ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಗುರು:—ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ನಂತರ, ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಡಿಯನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಮೂತ್ರದ್ವಾರದ ತುದಿಗೆ ಆನಿಸಿ, ಮೂತ್ರದ ಹನಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಮೂತ್ರಾಯವದ ಮುಂಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಎಡಗೈಯಿಂದ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಮಲ-ವಿಸರ್ಜನೆಯ ನಂತರ ಇಸ್ತಿಂಜಾ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಗುರು:—ಮಲ-ವಿಸರ್ಜನೆಯ ನಂತರ, ಹೆಂಡಿಯಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನಿಂದಾಗಲೀ ಮಲದ್ವಾರವನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾರೆ [ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಂಡಿಗಳಿಂದ] ವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಬೇಕು.

—ಗುಸ್ಲ—

ಶಿ:—“ಗುಸ್ಲ” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:—ನೇಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಗುಸ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಾಂಠಸಂಭೋಗದ ನಂತರ, ಅಥವಾ ಯಾವದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ವೀರ್ಯ-ವಿಸರ್ಜನೆಯಾದರೆ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಡೆಗಾದ ನಂತರ (ಅಂದರೆ ಮಾಸಿಕಮುಟ್ಟು ಮುಗಿದ ನಂತರ), ಅಥವಾ ಪ್ರಸೂತಿಯ ನಂತರದ ರಕ್ತ-ಸ್ರಾವವು ನಿಂತ ನಂತರ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಸ್ಲ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—ಮೊದಲು ಎರಡೂ ಮುಂಗೈಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು, ಆ ಮೇಲೆ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಲಿಣತೆ ಇರುವದೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ವಜ್ರ ಮಾಡಬೇಕು. ವಜ್ರ

ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಗುಸ್ಲದ ನಿಯ್ಯತ್ ಮಾಡಬೇಕು (ಅಂದರೆ ಗುಸ್ಲದ ಉದ್ದೇಶವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು). ತದನಂತರ ಇಡೀ ಶರೀರವನ್ನು ಮೂರು ಸಾರೆ ಚನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—“ಗುಸ್ಲದ ನಿಯ್ಯತ್ ಮಾಡಬೇಕು” ಅಂದರೆ ಏನು? ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಗುರು:—ಕಾಮಸಂಭೋಗದಿಂದ, ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದಿಂದ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಡೆಗಾಗುವದರಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಸೂತಾನಂತರದ ರಕ್ತಸ್ತಾವನದಿಂದ ಶರೀರವು ಮೈಲಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, ಅಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರವು ಅಪವಿತ್ರವಾದಾಗ ಯಾವದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು, ಅಂದರೆ, ನಮಾಜ ರೋಜಾ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು, ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ದೂರು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಯಾವದೇ ತರದ ಅಪವಿತ್ರತೆಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಮಾಜ್-ಜುಮ್ಹಾ, ನಮಾಜ್-ಈದೈನ ಮೊದಲಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ಉದ್ದೇಶದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ “ಗುಸ್ಲದ ನಿಯ್ಯತ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗುಸ್ಲದ ನಿಯ್ಯತ್ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—

“ನನ್ನೆತು ಅನ್ ಆಗ್ಸಿಲ ಮಿನ್ ಗುಲ್ಲಾ....(೧)....ಇಮ್ತಿಸಾಲನ್ ಲಿ ಅಮರಿಲ್ಲಾಹಿ ತಲಲಾ ವ ತಹಾರತನ್ ಲಿಲ್ ಬದನಿ, ವ ಇಸ್ತಿಬಾಹತಿಸ್ಸೊಲಾತಿ, ವ ರಫಯಿಲ್ ಹದಸ್”

(ಟಿಪ್ಪಣಿ:—ಜನಾಬುತ್ತಿ (ಸಂಭೋಗ), ನಿತಲಾಮಿ (ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನ), ಹೈಜ (ಮಾಸಿಕ ಮುಟ್ಟು), ನಿಫಾಸ್ (ಪ್ರಸೂತಾನಂತರದ ರಕ್ತಸ್ತಾವನ), ಜುಮ್ಹಾಅತಿ (ಶುಕ್ರವಾರ), ಈದುಲ್-ಫಿತ್ರ (ರಮ್ಜಾನಹಬ್ಬ), ಈದುದ್ದುಹಾ (ಬಕ್ರೀದಹಬ್ಬ), ನಿಕಾಹ (ಮದುವೆ) ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನು (.....): ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕು.)

ಶಿಷ್ಯ:—ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಬಾರದೇನು?

C4878 CR

ಗುರು:—ಹಾಗೇನೂ ಅಲ್ಲ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಬೇಕಾದಾಗ ಗುಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಲಿನಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು; ತಪ್ಪಿಸಲೇಬಾರದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೊದಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ (ಅಂದರೆ, ಶರೀರವು ಅಪವಿತ್ರವಾದಾಗ) ಗುಸ್ಸು ಮಾಡದಿರುವದು ಪಾಪವಾ ಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಗುಸ್ಸು ಮಾಡದಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮೈಲಿಗೆಯಾದ ಶರೀರವು ಪವಿತ್ರವಾಗುವದಿಲ್ಲೇನು?

ಗುರು:—ಬರೇ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಶರೀರವು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಬ ಹುದು; ಆದರೆ, ಪವಿತ್ರವಾಗಲಾರದು. ಮೈಲಿಗೆಗಳಿಂದ ಅಪವಿತ್ರವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಗುಸ್ಸು ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಶರೀರವು ಮೈಲಿಗೆಯಾದಾಗ ಏನೇನು ಮಾಡಬಾರದು?

ಗುರು:—ಶರೀರವು ಮೈಲಿಗೆಯಾದಾಗ—

[೧] ನಮಾಜ ರೋಜಾ ಮೊದಲಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬಾರದು.

[೨] ಕುರಾನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು ಮತ್ತು ಕುರಾನದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬಾರದು; ಆದರೆ ಮೌನದಿಂದ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ ಪಠಿಸಿದರೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

[೩] ಪರಮಾತ್ಮನ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ನಾಮ-ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು, ಆದರೆ ಮೌನದಿಂದ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದರೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

[೪] ಮಶೀದೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬಾರದು; ಮತ್ತು ಸತ್ತುರುಷರ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದು.

[೫] ಗುಸ್ಸು ಮಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಣವನ್ನು ಅಥವಾ ಸೆಣವ ಡೋಲಿ ಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು.

—ಅಜಾನ್—

ಶಿಷ್ಯ:—“ಅಜಾನ್” ಅಂದರೆ ಏನು ? ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿರಾ?

ಗುರು:—“ಅಜಾನ್” ಅಂದರೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕೂಗು. ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ [ನಮಾಜ್-ಜಮಾಅತದ] ವೇಳೆಯು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ, ನಮಾಜಕ್ಕಿಂತ ತುಸು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಒಬ್ಬನು ಮಶೀದೆಯ ಮುಂಭಾಗ ದಲ್ಲಿರುವ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಬಾದ್ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಮಶೀದೆಯ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಸಹ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಎತ್ತರ ವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ, “ಅಜಾನ್”ದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವನು. ಅಜಾನ್‌ದ ಮಜಕೂರು (ವಿಷಯವು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:-)

“ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್,
ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ||೧||
ಅಷ್ಟದು ಅಲ್ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್
ಅಷ್ಟದು ಅಲ್ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್ ||೨||
ಅಷ್ಟದು ಅನ್ನ ಮುಹಮ್ಮದು ರ್ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್
ಅಷ್ಟದು ಅನ್ನ ಮುಹಮ್ಮದು ರ್ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್ ||೩||
ಹಯ್ಯಾ ಲಸ್ಮೂಲಾತ್, ಹಯ್ಯಾ ಲಸ್ಮೂಲಾತ್ ||೪||
ಹಯ್ಯಾ ಲಲ್‌ಫಲಾಹ್, ಹಯ್ಯಾ ಲಲ್‌ಫಲಾಹ್ ||೫||
ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ||೬||
ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್ ||೭||

ಅನು:- ದೇವನಿರುವನು ದೊಡ್ಡವನು, ದೇವ ದೊಡ್ಡವನು ||
ಅಹುದಹುದು ದೇವ ದೊಡ್ಡವನು, ದೇವ ದೊಡ್ಡವನು ||೧||
ದೇವನಂ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವನಿಲ್ಲ ಪೂಜಿತನು |
ನನ್ನ ಮನವನು ಸಾಕ್ಷಿಸುತ ನಾಪೇಳುವೆನು |
ದೇವನನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವನಿಲ್ಲ ಪೂಜಿತನು |
ನನ್ನ ಮನವನು ಸಾಕ್ಷಿಸುತ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ||೨||
ಮಹಮ್ಮದರು ದೇವಪ್ರವಾದಿಗಳಹುದು ನಿಶ್ಚಯದಿಂ |
ಎಂಬುದನು ನಾ ಪೇಳುವೆನು ನನ್ನ ಮನಸಾಕ್ಷಿಯಿಂ |
ಮಹಮ್ಮದರು ದೇವ ಪ್ರವಾದಿಗಳಹುದು ನಿಶ್ಚಯದಿಂ |
ಎಂಬುದನು ನಾ ಪೇಳುವೆನು ನನ್ನ ಮನಸಾಕ್ಷಿಯಿಂ ||೩||

ಬನ್ನಿರಿ ಬನ್ನಿರಿ ಮಾಡಲು ಈತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು |
 ಬನ್ನಿರೈ ಬನ್ನಿರೈ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ದೇವನನು ||೪||
 ಬನ್ನಿರಿ ಬನ್ನಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲ ಮಾಡಲು ಸತ್ಕರ್ಮವನು |
 ಬನ್ನಿರೈ ಬನ್ನಿರೈ ಮಾಡಲು ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯವನು ||೫||
 ದೇವನಹುದು ದೊಡ್ಡವನು, ಅವನಹುದು ದೊಡ್ಡವನು ||೬||
 ಅರಿಲ್ಲ ಅರಿಲ್ಲ; ದೇವನೆಂಬಿಟ್ಟು ಮಾತ್ತಾವನಿಲ್ಲ ಪೂಜಿತನು ||೭||

:- ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಗೂ ಹೀಗೆಯೇ “ಅಜಾನ್”
 ಅನ್ನುಬೇಕೇ ?

ಗುರು:- ಅಹುದು. ಪ್ರತಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ನಮಾಜದ ವೇಳೆಗೆ ಹೀಗೆಯೇ
 ಅಜಾನ್ ಅನ್ನು ಬೇಕು; ಆದರೆ ಫಜ್ರ-ನಮಾಜದ (ಪ್ರಾತಃಕಾಲ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ)
 “ಅಜಾನ್” ಅನ್ನುವಾಗ ಮಾತ್ರ, “ಹಯ್ಯಾ ಲಲ್ ಫಲಾಹ್” ದ ನಂತರ,
 “ಅಸ್ಸೊಲಾತು ಖೈರುಮ್ಮಿನ್ನಾಮ್” ಅಂತಾ ಎಡರ್ವರ್ತಿ ಅಂದು ಮುಂದಿ
 ನದನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:- “ಅಸ್ಸೊಲಾತು ಖೈರುಮ್ಮಿನ್ನಾಮ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:- “ನಿದ್ರೆಗಿಂತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಶ್ಲೇಷ್ಠವಾದದ್ದು” ಅಂತಾ
 ಅದರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:- “ಅಜಾನ್” ಅನ್ನುವವನಿಗೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ?

ಗುರು:- ಅವನಿಗೆ ಮುಅಝಿನ್ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:- ಅಜಾನ್ ಅನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿ
 ಸುವಿರಾ ?

ಗುರು:- ಅಜಾನ್ ಅನ್ನುವವನು (ಮುಅಝಿನ್ ನು) ನಮಾಜದ
 ವೇಳೆಯು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ ವಜೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಸೀದಿಯ ಮುಂಭಾಗ
 ಗದಲ್ಲಿರುವ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಬಾದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಎದ್ದು
 ನಿಂತು, ತೋರಾಬೆರಳುಗಳ ತುದಿಗಳನ್ನು ಆ ಆ ಕಿವಿಗಳ ರಂಧ್ರಗಳಿಗೆ ಸಾವ
 ಕಾಶವಾಗಿ ಆನಿಸಿ, ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅಜಾನ್ ದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಾವ
 ಧಾನವಾಗಿ ಉಚ್ಛರಿಸಬೇಕು. “ಅಜಾನ್”ದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಅಂತ್ಯದ ವರೆಗೆ

ಕಾಬಾ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆಯೇ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿರಬೇಕು; ಆದರೆ, “ಹಯ್ಯಾಲ ಸ್ನೇಲಾತ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನುವಾಗ ಬಲಗಡೆಗೆ, ಮತ್ತು “ಹಯ್ಯಾಲಲ್ಲಾಹ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನುವಾಗ ಎಡಗಡೆಗೆ, ಮುಖವನ್ನು ಹೊರಳಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:- ಮುಅಝಿನ್‌ನು ಅಜಾನ್ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಸೀದಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಅಥವಾ ಮಸೀದಿಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ?

ಗುರು:- ಮಾತು ಕತೆಗಳನ್ನಾಡದಲಿ ನಮ್ರದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು; ಅಥವಾ ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಅಜಾನ್‌ದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಜಾನ್ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎರಡೂ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಭುಜಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಈ ಕೆಳಗಿನ “ಮುಅ” ಪಠಿಸಿ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತಗಳನ್ನಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು:-

—: ಮುಅ:—

“ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮ ರಬ್ಬು, ಹಾಜಹಿದ್-ಪಅವತ್ತಿತ್ತಾಮ್ನತ್ತಿ: ವಸ್ನೊಲಾತಿಲ್ ಅತಿ ಮುಹಮ್ಮದನ್ನಿಲ್ ವಸೀಲತ ವಲ್ ಫಜೀಲತ, ವ ಬಅಸ್‌ಹು ಮುಕಾ ಮಮ್ ಮ್ಮೂದಾ ನಿಲ್ಲಜೀ ವಅದ್‌ಹು; ಇನ್ನಕ ಲಾ ತುಖ್ಲಿಫುಲ:- ಮೀಅದ್.”

ಅನು|| ಹೇ ಪರನಾತ್ಮಾ, ಹೇ ಪ್ರಭುವೇ, ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕೂಗವನ್ನೂ ಮತ್ತು ನೇಮಿತವಾಗಿ ನಡೆದಿರುವ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೂ, ಹು|| ಮಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರಿಗಾಗಿ, ಸಹಾಯದ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯುದಯದ ಸೋಪಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು! ಮತ್ತು ಯಾವ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ತರಗತಿಯನ್ನು ಹು|| ಮಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ನೀನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುವಿಯೋ, ಅ ತರಗತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸು! ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ, ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಮೀರುವವನು ನೀನಲ್ಲ!

—: ಅಕಾಮತ:-

ಶಿಷ್ಯ:- ನಮಾಜ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇಮಾಮನ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಾಗ, ನಮಾಜ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಇಮಾಮನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತವನು ಏನೋ ಅನ್ನುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ?

ಗುರು:— ಅದಕ್ಕೆ “ಅಕಾಮತ್” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. “ಅಜಾನ್”ದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ಅಕಾಮತ್‌ದಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ, “ಹಯ್ಯಾಲಫಲಾಹ್”ದ ನಂತರ “ಕದ್ ಕಾಮತಿಸ್ಸೊಲಾತ್” ಅಂತಾ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಅಂದು, ಮುಂದಿನದನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಅಕಾಮತ್ ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ?

ಗುರು:— ಅಕಾಮತ್ ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಅಜಾನ್ ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ, ಅಕಾಮತದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೆಗುರಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಮುಕ್ತದಿ ಜನರಲ್ಲಿಯ (ಹಿಂಬಾಲಕರಲ್ಲಿಯ) ಯಾವನಾದ ರೊಬ್ಬನು ಅಕಾಮತ್ ಹೇಳಬಲ್ಲನೋ ?

ಗುರು:— ಇಲ್ಲ. ಇಮಾಮನ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲಗಡೆ ನಿಂತವನೇ ಅಕಾಮತ್ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು. “ಮೊಅಝ್ಝಿನ್”ನು ನಮಾಜದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಜರ್ ಇದ್ದರೆ, ಅವನೇ ಅಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಕಾಮತ್ ಹೇಳಬೇಕು.

—:ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ:—

ಶಿಷ್ಯ:— ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿರಾ ?

ಗುರು:— ಮೊದಲು ವಜೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಬಾದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು; ನಂತರ “ಇನ್ನೀ ವಜ್ಞಾಹತು ವಜ್ಞಾಹಿಯ....” ಇದನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ನಮಾಜದ ನಿಯತ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಯತ್ ಮಾಡದ ನಂತರ, “ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕಬರ್” ಅನ್ನುತ್ತ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತಿ, ತೀವ್ರವೇ ಕೈಗಳನ್ನು ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೊಯ್ದು ಹೋಂಕಳಭಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ಕೂಡಿಸಿ ಇಡಬೇಕು. ಎರಡೂ ಮುಂಗೈ ಗಂಡುಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ಇರಬೇಕು. (ಹೇಗೆಂದರೆ, ಕೆಳಗೆ ಎಡಗೈ ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ಬಲಗೈ ಇರಬೇಕು; ಬಲಗೈ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.)

ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ ನಂತರ, “ಸನಾ”, “ತಲುಜ”, “ತಸ್ಕಿಯಾ” ಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಠಿಸಿ, “ಸೂರೆ ಘಾತಿಹಾ” ಮತ್ತು ಕುರಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಸೂರಾ (ಅಧ್ಯಾಯ) ಪಠಿಸಬೇಕು.

ಆ ನಂತರ, ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅನ್ನುತ್ತ ರುಕೂ ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಅರ್ಥಾಕಾರವಾಗಿ ಬಾಗಬೇಕು (ಬಾಗಿದಾಗ ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಣಿಸಬಾರದು.) ರುಕೂದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಅಂದರೆ, ಬಾಗಿದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, “ಸುಬ್ಹಾನ ರಬ್ಬಿಯಲ್ ಅಝೀಮ್” ಅಂತಾ ಮೂರು ಅಥವಾ ಐದು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಿ, “ಸಮಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಲಿಮನ್ ಹಮೀದ್” ಅಂತಾ ಪಠಿಸುತ್ತ ನೀಟಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು; ಮತ್ತು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ “ರಬ್ಬನಾ ಲಕಲ್ ಹಮ್ದು” ಅಂತಾ ಪಠಿಸಬೇಕು.

ಆ ನಂತರ, “ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನುತ್ತ “ಸಿಜ್ದಾ” ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಸಾಸ್ವಾಂಗವೆರಗಬೇಕು. (ಸಾಸ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಎರಡೂ ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳುಗಳ ತುದಿಗಳು, ಎರಡೂ ಮೊಣಕಾಲು ಎರಡೂ ಹಸ್ತಗಳು, ಮೂಗಿನ ತುದಿ ಮತ್ತು ಹಣೆ, ಈ ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕು. ಸಾಸ್ವಾಂಗವೆರಗುವಾಗ ಮೊದಲು ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಊರಿ ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಆನಿಸಿ, ನಂತರ ಹಣೆಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.) ಸಿಜ್ದಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಅಂದರೆ, ಸಾಸ್ವಾಂಗದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, “ಸುಬ್ಹಾನ ರಬ್ಬಿಯಲ್ ಅಲಾ” ಅಂತಾ ಮೂರು ಅಥವಾ ಐದು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಿ, “ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕಬರ್” ಅನ್ನುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು; ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತೀವ್ರವೇ “ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕಬರ್”, ಅನ್ನುತ್ತ ಸಾಸ್ವಾಂಗ ವೆರಗಿ, “ಸುಬ್ಹಾನ ರಬ್ಬಿಯಲ್ ಅಲಾ” ಅಂತಾ ಮೂರು ಅಥವಾ ಐದು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಿ, “ಅಲಾಹು-ಅಕಬರ್” ಅನ್ನುತ್ತ ನೀಟಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಮೊದಲಿ ನಂತೆ ಹೋಂಕಳ ಭಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ರಕಾತು ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.

ಎರಡನೇ ರಕಾತವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, “ತಸ್ಮಿಯಾ” ಸೂರಿ ಘಾತಿಕಾ ಮತ್ತು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸೂರಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಠಿಸಿ, ಮೊದಲಿನದರಂತೆ ಎರಡನೇ ರಕಾತವನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿ, ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕಾಯ್ದಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅಂದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, “ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತ್”, “ದರೂದಿ-ಇಬ್ರಾಹೀಮ್” ದುಆಯೆ-ಮಾಸೂರಾ” ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಆ ನಂತರ “ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ರ್ಹಹಮತುಲ್ಲಾಹ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನುತ್ತ ಮೊದಲು ಬಲಗಡೆಗೆ ಮುಖವನ್ನು ಹೊರಳಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಮತ್ತೆ “ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ರ್ಹಹಮತುಲ್ಲಾಹ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನುತ್ತ ಎಡಗಡೆಗೆ ಮುಖವನ್ನು ಹೊರಳಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ರಕಾತುಗಳ ನಮಾಜವು ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.

ಆ ನಂತರ, ಎರಡೂ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಭುಜಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿ ಮುಖದ ಎದುರಾಗಿ ಹಿಡಿದು, “ದುಆಯೆ-ಬಾದಜ್-ನಮಾಜ” ವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ದುಆ ಪಠಣೆಯು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತಗಳನ್ನಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ರಕಾತುಗಳ ನಮಾಜವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂತಾಯಿತು.

೨:— ಎರಡು ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜ ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಎರಡು ರಕಾತಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕಾಯ್ದಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಬರೇ “ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತ್” ವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು; ಮತ್ತು ನಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಮೂರನೇ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೇ ರಕಾತವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು “ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತ್” “ದರೂದಿ-ಇಬ್ರಾಹೀಮ್”

“ದುಃಖಯೆ-ಮಾಸೂರಾ,, ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ ಸಲಾಮ್ ಹೊರಳಬೇಕು.”

ಶಿಷ್ಯ:— “ಕಾಯ್ದಾ”ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ?

ಗುರು:— ಎರಡೂ ಮೊಣಕಾಲುಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಬೇಕು; ಬಲ ಗಾಲ ಹೆಬ್ಬಿರಳಿನ ಮುಂಭಾಗದ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಪಾದವನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಹಿಂಬಡವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಬ್ಬಿಸಬೇಕು; ಎಡ ಪಾದದ ಎಡಮುಗ್ಗಲವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂಡ್ರಬೇಕು; ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ನಡವು ಬಾಗಿರಬಾರದು; ಮುಖವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ, ಎರಡೂ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಯಾವ ಯಾವ ರಕಾತಗಳು ಸಾಮಾಹಿಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ?

ಗುರು:— ಕೆಳಗಿನ ರಕಾತಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಹಿಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆ:—

(೧) ಎಲ್ಲ ಫರ್ಜ ರಕಾತಗಳನ್ನು, ಅಂದರೆ, ಫಜ್ರ, ರೋಹರ್, ಅಸ್ರು, ಮಗ್ರಿಬ್, ಇಷಾ ಮತ್ತು ಜುಮ್ಹಾನನಾಜುಗಳ ಫರ್ಜ-ರಕಾತಗಳನ್ನು

(೨) ನಮಾಜೆ-ತರಾವೀಹ್, ಇದರ ಸುನ್ನತ್ ರಕಾತಗಳನ್ನು

(೩) ನಮಾಜೆ-ವಿತ್ರ, ನಮಾಜೆ-ಫಿತ್ರ ಮತ್ತು ನಮಾಜೆ-ದುಹಾ ಈ ಮೂರು ನಮಾಜುಗಳ ನಾಜಿಬ್-ರಕಾತಗಳನ್ನು

ಶಿಷ್ಯ:— ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ರಕಾತಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಹಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನೇಮವಿರುವದೇನು ?

ಗುರು:— ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರಕಾತಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಹಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆ;

ಆದರೆ, ನಮಾಜಿ-ಜುಮ್ಹಾ, ನಮಾಜಿ-ಫಿತ್ರ, ಮತ್ತು ನಮಾಜಿ-ದುಹಾ ಈ ಮೂರು ನಮಾಜುಗಳ ರಕಾತಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ, ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನೇಮವಿದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:- ಸಾಮೂಹಿಕ ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ, ಇಮಾಮನ ಮತ್ತು ಹಿಂಬಾಲಕನ ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಪಠಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಏನು ?

ಗುರು.- ಇಮಾಮನ ಮತ್ತು ಹಿಂಬಾಲಕನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಪಠಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು (ಚಾರ್ಟರ್‌ವನ್ನು) ಅವಲೋಕಿಸಿ ರೆ, ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾವವು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು:-

—ಪತ್ರಿಕೆ—

ನಜಮಾದಲ್ಲಿಯ ಪಠಣಿಗಳು ಇಮಾಮನು ಹಿಂಬಾಲಕನು

೧) ನಿಯತ್ ಮಾಡುವಾಗ,
(ಇಕ್ತದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್)

ಅಂತಾ ಅನ್ನಬಾರದು ಅನ್ನಬೇಕು.

೨) ನಿಯತ್ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಬಾ ಯಲ್ಲಿ ಯೇ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳ ವರೆಗೆ ಸುವಂತೆ ಅನ್ನ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ “ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್” ಬೇಕು.

ಅಂತಾ

೩) ಸೂರೆ ಘಾತಿಹಾ ಮತ್ತು ಕರಾ ತಿಸಬೇಕು ತಿಸಬಾರದು ನದಲ್ಲಿಯ ಸೂರಾ

೪) ರುಕುದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಬಾ ಯಲ್ಲಿ ಯೇ ಸುವಂತೆ ಅನ್ನ ತಿಸಬೇಕು. “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ.... ಬೇಕು

೧) ರುಕೂದಿಂದ ಏಳುವಾಗ.

‘ಸಮೀ ಅಲ್ಲಾಹು’ “ರಬ್ಬನಾ ಲಕಲ್
ಲಿ ಮ ನ್ನಾ ಹಮ್ಮ” ಅಂತಾ
ಹ ಮೀ ದ್ ಬಾ ಯಲ್ಲಿ ಯೇ
ಅಂತಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನ ಬೇಕು.
ಕೇಳಿ ಸುವಂತೆ
ಅನ್ನ ಬೇಕು.

೬) ಸಿಜ್ಜಾ ಮಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು
ಸಿ ಜ್ಜೆ ಯಿಂದ ಏಳುವಾಗ,
“ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾ ಯಲ್ಲಿ ಯೇ
ಸುವಂತೆ ಅನ್ನ ಪಡಿಸಬೇಕು.
ಬೇಕು.

೭) ಸಲಾಮ್ ಹೊರಳುವಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿ ಬಾ ಯಲ್ಲಿ ಯೇ
“ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ಸುವಂತೆ ಅನ್ನ ಪಡಿಸಬೇಕು.
ರಮತುಲ್ಲಾಹ್” ಅಂತಾ — — — ಬೇಕು

೮) ನಮಾಜ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪಠಿಸಿದ ಲಿ,
“ದುಆಯೆ:-ಬಾದಜ್-ನಮಾಜ”ವನ್ನು ಸುವಂತೆ ಪಠಿ ಇಮಾಮನ ಪಠ
ಬೇಕು. ಣೆಯನ್ನು ಕೇಳು
ತ್ತಿರಬೇಕು,

ಟಿಪ್ಪಣಿ:—ರೋಹರ್ ಮತ್ತು ಅಸ್ತ್ರ, ಈ ಎರಡು ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ,
ಸೂರಿ-ಘಾತಿಹಾ ಮತ್ತು ಕುರಾನದ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಇಮಾಮನು ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ
ಪಠಿಸಬೇಕು; ಆದರೆ; ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿ
ಯಿಂದ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ, ಪಠಿಸಬೇಕು,

ಶಿಷ್ಯ:— ಎಲ್ಲ ನಮಾಜಗಳಲ್ಲಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ರಕಾತಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯು, ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ?

ಗುರು:—ಎಲ್ಲ ತರದ ನಮಾಜಗಳಲ್ಲಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ರಕಾತಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಕೆಳಗಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು:—

ಪತ್ರಿಕೆ ನಂ. ೧

ಪ್ರತಿ ದಿವಸದ ಎಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಕಾತಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪತ್ರಿಕೆ.

ನಮಾಜದ ಹೆಸರು	ಫರ್ಜ ರಕಾತಗಳು	ಸುನ್ನತ ರಕಾತಗಳು	ನಾಜಬ್ ರಕಾತಗಳು	ನಸೀಲ್ ರಕಾತಗಳು	ಒಟ್ಟು ರಕಾತಗಳು
ನಮಾಜ್-ಫಜ್ರ	೨	೨	—	—	೪
ನಮಾಜ್-ಝುಹ್ರ್	೪	೬	—	೨	೧೨
ನಮಾಜ್-ಅಸ್ರು	೪	೪	—	—	೮
ನಮಾಜ್-ಮಗ್ರಿಬ್	೩	೨	—	೨	೭
ನಮಾಜ್-ಇಷಾ	೪	೬	—	೨	೧೭
ನಮಾಜ್-ನಿತ್ರ	—	—	೩	೨	
ಒಟ್ಟು:—	೧೭	೨೦	೩	೮	೪೮

ಟಿಪ್ಪಣಿ:—ಶುಕ್ರವಾರದ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿದಿನದ ಒಟ್ಟು ರಕಾತಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ೪೮ ಆಗುತ್ತದೆ; ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿವಸದ ಸಂಖ್ಯೆಯು ೫೪ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಪತ್ರಿಕೆ ನಂ. ೨

ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ರಕಾತಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪತ್ರಿಕೆ.

ನಮಾಜದ ಹೆಸರು	ಫರ್ಜ್ ರಕಾತ	ಸೂನ್ನತ್ ರಕಾತ	ವಾಜಿಬ್ ರಕಾತ	ನಫೀಲ್ ರಕಾತ	ಒಟ್ಟು ರಕಾತ
ನಮಾಜ್-ಫಜ್ರ	೧೪	೧೪	—	—	೨೮
ನಮಾಜ್-ಝುಹರ್	೨೪	೩೬	—	೧೨	೭೨
ನಮಾಜ್-ಅಸ್ರು	೨೮	೨೮	—	—	೫೬
ನಮಾಜ್-ಮಗ್ರಿಬ್	೨೧	೧೪	—	೧೪	೪೯
ನಮಾಜ್-ಇಷಾ	೨೮	೪೨	—	೧೪	೧೦೪
ನಮಾಜ್-ವಿತ್ರ	—	—	೨೧	೧೪	೩೫
ನಮಾಜ್-ಜುಮ್ಹಾ	೨	೧೦	—	೬	೧೮
ಒಟ್ಟು:—	೧೧೭	೧೪೪	೨೧	೬೦	೩೪೨

ಪ್ರತಿಕೆ ನಂ. ೩

ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ರಕಾತಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪತ್ರಿಕೆ:—

(೧) ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೩೫೪ ಅಥವಾ ೩೫೫ ದಿನಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ, ಅಂದರೆ, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ೩೫೪, ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ೩೫೫ ದಿನಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ೩೫೪ ದಿನಗಳೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

(೨) ತರಾವಿಹ: ನಮಾಜದ ಒಟ್ಟು ಅನಧಿಯು ೩೦ ದಿನಗಳೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

(೩) ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ೫೦, ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ೫೧ ಶುಕ್ರವಾರಗಳು (ಜುಮ್ಮಾಗಳು) ಬರುತ್ತವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ, ಜುಮ್ಮಾ-ನಮಾಜದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ತತ್ತರಿಹಾಸುವಾಗಿ ರೈಹಾರ್ ನಮಾಜಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎರಡೆರಡು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.]

ನಮಾಜದ ಹೆಸರು	ಫರ್ಜ್ ರಕಾತ	ಸುನ್ನತ್ ರಕಾತ	ನಾಜಬ್ ರಕಾತ	ನಫೀಲ್ ರಕಾತ	ಒಟ್ಟು ರಕಾತ
ನಮಾಜ್-ಫಜ್ರ	೭೦೮	೭೦೮			೧೪೧೬
ನಮಾಜ್-ರೈಹಾರ್	{ ೧೨೧೬ (೧೨೧೨)	೧೮೨೪ (೧೮೧೮)		೬೦೮	{ ೩೬೪೮ (೩೬೩೬)
ನಮಾಜ್-ಅಸ್ರ	೧೪೧೬	೧೪೧೬			೨೮೩೨
ನಮಾಜ್-ಮಗ್ರಿಬ್	೧೦೬೨	೭೦೮		೭೦೮	೨೪೭೮
ನಮಾಜ್-ಇಷಾ	೧೪೧೬	೨೧೨೪		೭೦೮	೬೦೧೮
ನಮಾಜ್-ನಿತ್ರೆ			೧೦೬೨	೭೦೮	{ ೬೦೧೮
ನಮಾಜ್-ಜುಮ್ಮಾ	{ ೧೦೦೦ (೧೦೨)	೫೦೦ (೫೧೦)		೩೦೦ (೩೦೬)	{ ೯೦೦ (೯೧೮)
ನಮಾಜ್-ಫಿತ್ರೆ			೨		೨
ನಮಾಜ್-ದುಹಾ			೨		೨
ನಮಾಜ್-ತರಾವಿಹ:		೬೦೦			೬೦೦
ಒಟ್ಟು { ೫೦ ಶುಕ್ರವಾರ ರಗಳಿದ್ದರೆ ೫೧ ಶುಕ್ರವಾರ ರಗಳಿದ್ದರೆ	೫೯೧೮ (೫೯೧೬)	೭೮೮೦ (೭೮೪೮)	೧೦೬೬	೩೦೩೨ (೩೦೩೬)	೧೭೮೯೬ (೧೭೯೦೨)

—ನಮಾಜೆ-ಜುಮ್ಹಾದ ಪದ್ಧತಿ—

ಶ್ರೀ:—“ನಮಾಜೆ-ಜುಮ್ಹಾ”ದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿರಾ ?

ಗುರು:—ಶುಕ್ರವಾರ ದಿನಸ ನಮಾಜೆ-ಜುಮ್ಹಾದ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಜಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, “ತ್ವತಲ್-ವಜಾ”ದ ಎರಡು ನಫೀಲ್ ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು; ಆ ಮೇಲೆ, “ತ್ವತಲ್-ಮುಸ್ಜಿದ್”ದ ಎರಡು ನಫೀಲ್ ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು; ತದನಂತರ (ಮುಅಝ್ಝಿನ್‌ನು ಸಲಾತ್ ಹೇಳಿದ ನಂತರ), “ಕಬ್ಲಲ್-ಜುಮ್ಹಾ”ದ ನಾಲ್ಕು ಸುನ್ನತ್ ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಒಂದು ಘಂಟೆಯಾಗುತ್ತಲೇ, ಖತೀಬನು (ಪ್ರವಚನ ಕಾರನು) ಮೆಂಬರದ ಮೇಲೆ (ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ) ಎದ್ದು ನಿಂತು ಖುತಬಾ ಓದುವನು. ಖತೀಬನು ಖುತ್ಬಾ ಓದುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತ ಕೂಡಬೇಕು. ಖತೀಬನು ಎರಡು ಖುತಬಾ ಓದುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ “ಖುತ್ಬೆಯೇ-ಊಲಾ” (ಪ್ರಥಮ-ಪ್ರವಚನ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ “ಖುತ್ಬೆಯೇ-ಸಾನ್” (ದ್ವಿತೀಯ-ಪ್ರವಚನ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಖುತ್ಬಾ ಓದುವದು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎರಡು ಫರ್ಜ-ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ನಮಾಜವು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ, ಬಾದಲ್-ಜುಮ್ಹಾ”ದ ನಾಲ್ಕು ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜವನ್ನೂ, ಅನಂತರ ಎರಡು ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜವನ್ನೂ, ತದನಂತರ ಎರಡು ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜವನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವಾದರೆ, ಶುಕ್ರವಾರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ “ನಮಾಜೆ-ಜುಮ್ಹಾ”ದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಹದಿನೆಂಟು ರಕಾತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ—

(೧) “ತ್ವತಲ್-ವಜಾ”ದ	ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳು		೨
(೨) “ತ್ವತಲ್-ಮುಸ್ಜಿದ್”ದ	ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳು		೨
(೩) “ಕಬ್ಲಲ್-ಜುಮ್ಹಾ”ದ	ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತಗಳು		೪

(೪) “ಜುಮ್ಮಾ”ದ	ಫರ್ಜ-ರಕಾತಗಳು	೨
(೫) “ಬಾದಲ-ಜುಮ್ಮಾ”ದ	ಸುನ್ನತ-ರಕಾತಗಳು	೪
(೬) “ಬಾದಲ-ಜುಮ್ಮಾ”ದ	ಸುನ್ನತ-ರಕಾತಗಳು	೨
(೭) “ಬಾದಲ-ಜುಮ್ಮಾ”ದ	ನಫೀಲ-ರಕಾತಗಳು	೨
ಒಟ್ಟು —			೧೮

--“ನಮಾಜಿ-ಈದೈನ”ಗಳ ಪದ್ಧತಿ--

ಶಿಷ್ಯ:—“ನಮಾಜಿ-ಈದುಲ-ಫಿಕ್ರ” ಮತ್ತು ನಮಾಜಿ-ಈಮದ್ದುಹಾ’ ಈ ಎರಡೂ ನಮಾಜಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿರಾ ?

ಗುರು:—ರಮ್ಜಾನ ಅಥವಾ ಬಕ್ರಿದ್ ನಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಊರ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು “ಈದಗಾಹ”ಕ್ಕೆ (ಈವ ನಮಾಜಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ) ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಮಾಜ ಮಾಡಬೇಕು; ಅಂದರೆ, ಅಶಕ್ತರಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮನವರು ಮುಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈದಗಾಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ “ತಕ್ಬೀರ” ಪಠಿಸುತ್ತ, ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಾಹು ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಾಹು” ಅಂತಾ ಪಠಿಸುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎರಡು ರಕಾತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎರಡು ರಕಾತಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಆರು “ತಕ್ಬೀರ”ಗಳ (ಅಂದರೆ, “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ” ಎಂಬ ಆರು ಸೂಕ್ತಗಳ) ಸಹಿತಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ—

ಮೊದಲು “ಇನ್ನೀ ವಜ್ಹತು ವಜ್ಹಿಯ....” ಇದನ್ನು ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಹೀಗೆ ನಿಯತ್ ಮಾಡಬೇಕು—

“ಸವೈತು ಅನ್ ಉಸೂಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ತಅಲಾ, ರಕಾಅತ್ಯೆನಿ ಮಅ ೧. ತ್ತ ತಕ್ಬೀರಾತಿನ ಸಲಾತುಲ್ ವಾಜಿಬುಲ್-ಫಿತ್ರ; (ವಾಜಿಬುಸ್ಸದಾ) ಇಕ್ರದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್, ಮುತವಜ್ಜಿಹನ್ ಇಲಾ ಜತ್ತಿಲ್ ಕಾಬತಿಷ್ಸ ರೀಫತಿ”

[ಟಿಪ್ಪಣಿ:—ರಮಾನ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ವಾಜಿಬುಲ್-ಫಿತ್ರ್” ಅನ್ನು ಬೇಕು; ಮತ್ತು ಬಕ್ರಿದ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ವಾಜಿಬುದ್ದಹಾ” ಅನ್ನು ಬೇಕು.]

ಮೇಲ್ನಂತೆ ನಿಯುತ್ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಪಠಿಸಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಹೊಂಕಳ ಭಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ‘ಸನಾ’ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಸನಾ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, (೧) ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ‘ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್’ ಅಂತಾ ಪಠಿಸಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ (೨) ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಪಠಿಸಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ತದನಂತರ (೩) ಮಗದೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಪಠಿಸಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಹೊಂಕಳ ಭಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆ ನಂತರ, ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮೊಠಲನೇ ರಕಾತವನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿ, ಎರಡನೇ ರಕಾತವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೇ ರಕಾತದಲ್ಲಿ ಕುರಾನ ವನ್ನು ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, (೧) ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಪಠಿಸಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಆ ನಂತರ (೨) ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಪಠಿಸಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ತದನಂತರ (೩) ಮಗದೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಪಠಿಸಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಹೊಂಕಳ ಭಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅನ್ನು ಹುಕೂದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ರುಕು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಿಜ್ದಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕಾಯ್ದಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, “ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತ್” ವೆವಲಾದವುಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ಸಲಾಂ ಹೊರಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮಾಜವು ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು. ನಮಾಜು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಖತೀಬನು ಖುತ್ಬಾ ಓದುತ್ತಾನೆ. ಖತೀಬನು ಖುತ್ಬಾ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ಕುಳಿತು ಕೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಖುತ್ಬಾ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಇಮಾಮನು “ಮೌ” ಪಠಿಸುವನು. ಇಮಾಮನು ದುಃಖ ಪಠಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕುಳಿತವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಮೇಲೆ ಕೈತ್ತಿ “ಅಮೀನ್, ಅಮೀನ್” ಅನ್ನುತ್ತಿರಬೇಕು. “ಮೌ” ಪಠಣಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ನಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಕೈಕುಲುಕಿಸಿ, ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕೈಗಳನ್ನು ಕುಲುಕಿಸುವಾಗ : ಅಥವಾ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, “ ಈವ ಮುಬಾರಕ್ ” (ಈ ಹಬ್ಬವು ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ!) ಅಂತಾ ಅನ್ನಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವಾದ ನಂತರ ದೀನ ದುರ್ದರಿಗೆ ಮತ್ತು ಫಕೀರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು (ಖೈರಾತ್) ಕೊಡಬೇಕು.

—:ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜದ ಪದ್ಧತಿ:—

ಶಿಷ್ಯ:— ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ. ?

ಗುರು:— ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜವನ್ನು ರಮ್ಜಾನ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಸ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷಾ- ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ನಂತರ ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ತದನಂತರ ವಿತ್ರ ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ರಮ್ಜಾನ ತಿಂಗಳದ ಚಂದ್ರನು ಕಂಡಂದಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳದ (ಷವ್ವಾಲ ತಿಂಗಳದ) ಚಂದ್ರನು ಕಾಣಿಸುವವರೆಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಸ ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಷವ್ವಾಲ ತಿಂಗಳದ ಚಂದ್ರನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತು ರಕಾತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ರಕಾತುಗಳನ್ನು ಎರಡೆರಡಂತೆ ಹತ್ತು ಸಾರೆ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ರಕಾತಗಳನ್ನು ಸೀಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. :—

ನೊದಲು ಇಷಾ ನಮಾಜದ ನಾಲ್ಕು ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತ, ನಾಲ್ಕು ಫರ್ಜ-ರಕಾತ, ಎರಡು ಸುನ್ನತ್-ರಕಾತ, ಮತ್ತು ಎರಡು ನಫೀಲ್-ರಕಾತ, ಹೀಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ರಕಾತಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ನಂತರ ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು,

(೧) ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು, ಮತ್ತೀದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಒರಾವೀಹ್ ನಮಾಜಿನ “ ಸಲಾತ್ ” ಪಠಿಸಬೇಕು. ಸಲಾತ್ ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. :-

“ಅಸ್ಸೆಲ್ಲಾಹು ಸುನ್ನತುರ್ರಾಹಿ, ರ್ಹುಮುಕಮುಲ್ಲಾಹ್; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ವಲಿಲ್ಲಾ ಹಿಲ್ಹಹಮ್ಮ”

(೨) ಸಲಾತ್ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ ಎರಡು ರಕಾತಗಳ ನಿಯುತ್ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. :-

“ನನ್ನೆತು ಅನ್‌ಲುಸೊಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿತ ಅಲಾ, ರಕಾಅತ್ತೆನಿ ಸುನ್ನತುರ್ರಾಹಿಹ್ ಇಕ್ರದೈತು ಬಿ ಹಾಜಲ್ ಇಮಾಮ್, ಮುತವಜ್ಜಿಹನ್ ಇಲಾ ಜಹತಿಲ್ ಕಾಬತಿಷ್ವರೀಫತಿ”

ನಿಯುತ್ ಪಠಿಸಿದ್ದನಂತರ, ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಎರಡು ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಎರಡೆರಡು ರಕಾತಗಳಂತೆ ಇಪ್ಪತ್ತೂ ರಕಾತಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಪೂರ್ಣಿಸಬೇಕು.

(೩) ಎರಡನೇ ರಕಾತ, ಅರನೇ ರಕಾತ, ಹತ್ತನೇ ರಕಾತ, ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ರಕಾತ ಮತ್ತು ಹದಿನೆಂಟನೇ ರಕಾತಗಳು ಪೂರ್ಣವಾದ ನಂತರ ಪ್ರತಿ ಸಾರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ತಸ್ಬೀಹ್ ಪಠಿಸಬೇಕು. :-

“ಫವಬುನ್ನಿನಲ್ಲಾಹಿ ವ ನೆಅಮತುಂವ್, ವ ಮುಗ್ಬಿರ್ತುಂವ್ ವರ್ದಮಹು; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್; ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ವಲಿಲ್ಲಾ ಹಿಲ್ಹಹಮ್ಮ”

(೪) ನಾಲ್ಕನೇ ರಕಾತವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಈ “ತಸ್ಬೀಹ್” ಯನ್ನು ಮೂರು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು :-

“ಅಷ್ಟದು ಅಲ್ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು, ವದಹು ವ ಲಾ ಷರೀ ಕಲಹು; ವ ಅಷ್ಟದು ಅಸ್ಹ, ಮುಹಮ್ಮದನ್ ಅಬ್ದುಹು ವ ರಸೂಲುಹು”

ಮೇಲಿನ ತಸ್ಬೀಹ್ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಇಮಾಮನು ಯಾವದಾದ ರೊಂದು ದುಆ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಧ.ಆ ಪಠಣೆಯ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹೀಗೆ ಪಠಿಸಬೇಕು. :-

“ಅಲಾಬದರು ಮುಹಮದನಿಲ್ ಮುಸ್ತಫಾ ಸೊಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವ ಸೊಲ್ಲಮ್; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ವಲಿಲ್ಲಾ ಹಿಲ್‌ಹಮ್ಮ”

(೫) ಎಂಟನೇ ರಕಾತವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ “ದರೂದ್” ಮೂರು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು:--

“ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ನಾ ಸೊಲ್ಲೆ ಆಲಾ ಸಯ್ಯದಿನಾ ಮಹಮ್ಮದಿನ್, ವ ಆಲಾ ಆಲಿ ಸಯ್ಯದಿನಾ ಮಹಮ್ಮದಿನ್-ವಜಾರಿಕ್ ವ ಸೊಲ್ಲಮ್ ಸೊಲ್ಲು ಅಲೈಹ್.”

ದರೂದ್ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಇಮಾಮನು ಯಾವುದಾವರೊಂದು ದುಆ ಪಠಿಸಬೇಕು. ದುಆ- ಪಠಣೆಯಾವ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹೀಗೆ ಅನ್ನಬೇಕು:--

“ಖಲೀಫತುರ್ರಸೂಲಿಲ್ಲಾಹಿ ಬಿತ್ತಹಕೀಕ್, ಅಮೀರಿಲ್ ಮೂಮಿನೀನ್, ಇಮಾಮಲ್ ಮುತ್ತಕೀನ್, ಹಜರತ್ ಅಬುಬಕರ ಸದ್ದೀಕ್ ರದಿಯಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಅನ್‌ಹು; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ವಲಿಲ್ಲಾ ಹಿಲ್‌ಹಮ್ಮ.”

(೬) ಹನ್ನೆರಡನೇ ರಕಾತವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಈ ತಸ್ಬೀಹ್ ಮೂರು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು:-

“ಸುಬ್ಹಾನಲ್ಲಾಹಿ ವಲಾಹಮ್ಮಲಿಲ್ಲಾಹಿ, ವ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ವ ಲಾಹಾಬಿ ವ ಲಾ ಕುವತ್, ಇಲ್ಲಾ ಬಿಲ್ಲಾಹಿಲ್ ಅಲೀಯ್ಯಿಲ್ ಅಝೀಮ್”

ಮೇಲಿನ ತಸ್ಬೀಹ್ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಇಮಾಮನು ದುಆ ಪಠಿಸಬೇಕು. ದುಆ-ಪಠಣೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹೀಗೆ ಅನ್ನಬೇಕು:-

“ಮುಜಯ್ಯಿನಿಲ್ ಮುಸೌಜಿದ್ಜಿವಲ್-ಮೆಂಬರಿ ವಲ್-ಮೆಹರಾಬ, ಅಮೀರಿಲ್ ಮೂಮಿನೀನ್, ಇಮಾಮಲ್ ಮುತ್ತಕೀನ್, ಹಜರತ್ ಸಯ್ಯದಿನಾ ಉಮರ್ ಇಬ್ನಿ ಖತ್ತಾಬ್ ರದಿಯಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಅನ್‌ಹು; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ವಲಿಲ್ಲಾ ಹಿಲ್‌ಹಮ್ಮ”

(೭) ಹದಿನಾರನೇ ರಕಾತವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಈ ತಸ್ಬೀಹ್ ಮೂರು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು:-

“ಸುಬ್ಬಾನಲ್ಲಾ ಹಿ ಬಿಹಮ್ಡಿ ಹಿ, ಸುಬ್ಬಾನಲ್ಲಾ ಹಿಲ್ ಅಲೀಯ್ಯಿಲ್-ಅರ್ದೀಮಿ ಬಿಹಮ್ಡಿ ಹೀ; ಅಸ್ತಿಗ್ನಿರುಲ್ಲಾಹ್ ರಬ್ಬೀ, ಮಿನ್ ಕುಲ್ಲಿ ಜಂಬಿಂವ್ ವ ಖತಿತಿಂವ್, ವ ಅತೂಬು ಇಲೈಹಿ.”

ಇದಾದ ನಂತರ ಇಮಾಮನು ದುಆ ಪಠಿಸುವನು. ದುಆ ಪಠಣಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹೀಗೆ ಅನ್ನಬೇಕು:—

“ಜಾಮಿಯಿಲ್-ಕುರ್ ಅನ್, ಕಾಮಿಲಿಲ್-ಅ ಯಾಯಿ ವಲ್-ಈಮಾನ್, ಅಮೀರಿಲ್ ಮೂಮಿನೀನ್, ಇಮಾಮುಲ್ ಮುತ್ತಕೀನ್, ಹಜರತ್ ಸಯ್ಯ ದಿನಾ ಉಸ್ತಾನ ಇಬ್ನಿ ಅಪ್ಪಾನ ರದಿಯಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಆನ್‌ಹು; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ವಲಿಲ್ಲಾ ಹಿಲ್‌ಹಮ್ಡು.”

(೮) ಇಸ್ಪತ್ನೇ ರಕಾತವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಕೆಳಗಿನ ತಸ್ಬೀಹ್ ಮೂರು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು:—

“ಅಸ್ತಿಗ್ನಿರುಲ್ಲಾಹ್, ಅಸ್ತಿಗ್ನಿರುಲ್ಲಾಹ್ ಅಲೀಯ್ಯಿಲ್-ಅರ್ದೀಮ್, ಅಲ್ಲಜೇ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ವಲ್-ಹಯ್ಯುಲ್ಯಯ್ಯಮ್, ಗಫ್ಫಾರು ಜ್ವನೂಬ, ಸತ್ತಾರುಲ್-ಉಯೂಬ, ಅಲ್ಲಮುಲ್-ಗಯೂಬ, ಕಷ್ಟ್ಫಾ-ಫುಲ್-ಕುರೂಬ್+ವ ಯಾ ಮುಕಲ್ಲಿಬಲ್-ಕುಲೂಬ ವಲ್-ಅಬ್‌ಸಾರಿ, ವ ಅತೂಬು ಇಲೈಹ್.”

ತಸ್ಬೀಹ್ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಇಮಾಮನು ದುಆ ಪಠಿಸಬೇಕು. ದುಆ ಪಠಣಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹೀಗೆ ಅನ್ನಬೇಕು:—

“ಅಸ್ತದಿಲ್ಲಾಹಿಲ್-ಗಾಲಿಬ್, ಮಜ್ಬರಿಲ್-ಅಜಾಯಿಬಿ ವಲ್-ಗರಾಯಿಬಿ, ಇಮಾಮುಲ್ ಫುಷಾರಿಕಿ ವಲ್-ಮುಗಾರಿಬಿ, ಅಮೀರಿಲ್ ಮೂಮಿನೀನ್, ಇಮಾಮುಲ್ ಮುತ್ತಕೀನ್, ಹಜರತ್ ಸಯ್ಯ ದಿನಾ ಅಲೀ ಇಬ್ನಿ ಅಬೂತಾ ಲಿಬ್ ರದಿಯಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಆನ್‌ಹು; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್ ವಲಿಲ್ಲಾ-ಹಿಲ್‌ಹಮ್ಡು.”

ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜವು ಸಮಾಪ್ತವಾದಂತಾಯಿತು.

ಮೇಲಿನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ತರಾವೀಹ್ ನಮಾಜವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ವಿತ್ರ ನಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ವಿತ್ರ ನಮಾಜವನ್ನು

ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ವಿತ್ರ ನಮಾಜದ ಸಲಾತ್ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಸಲಾತ್ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:-

“ಅಸ್ತೊಲಾತು ವಾಜಿಬುಲ್-ವಿತ್ರ ರ್ಲಮಕುಮುಲ್ಲಾಹ್; ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ವಲಿಲ್ಲಾ ಹಿಲ್‌ಹಮ್ಮ”

ಸಲಾತ್ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ವಿತ್ರ ನಮಾಜದ ಮೂರು ರಕಾತಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಈ ತಸ್ಬೀಹ್ ಪಠಿಸಬೇಕು:-

“ಸುಬ್ಹಾನಜಿಲ್‌ಮುಲ್ಕಿ ವಲ್‌ಮಲಕೂತ, ಸುಬ್ಹಾನಜಿಲ್ ಇಜ್ಜತಿ ವಲ್‌ಅಜ್ಜತಿ ವಲ್‌ಹೈಬತಿ ವಲ್‌-ಕುದ್ರತಿ, ವಲ್‌-ಬಹಾಹಿ ವಲ್‌-ಕಿಬ್ರಿಯಾಯಿ, ವಲ್‌ ಜಬರೂತ್; ಸುಬ್ಹಾನಲ್‌-ಮುಲಿಕಿಲ್‌-ಕುದ್ದೂಸ್, ಸುಬ್ಹಾನಲ್‌-ಮಲಿಕಿಲ್‌ ಹುವಲ್ಲಜೀ, ಲಾ ಯನಾಮೂ ವ ಲಾ ಯಮೂತು ವ ಲಾ ಯಫೂತು ಸುಬ್ಹಾನುನ್ ಕುದ್ದೂಸುನ್ ರಬ್ಬನಾ, ವ ರಬ್ಬುಲ್‌ಮಲಾಯಿಕತು ವರ್ದೂಹ್.”

ಆ ನಂತರ ಎರಡು ನಫೀಲ್ ರಕಾತಗಳ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಕೊನೆಯ “ದುಅ” ಪಠಿಸಬೇಕು.

— ನಮಾಜಿ ವಿತ್ರ —

ಶಿಷ್ಯ:- ವಿತ್ರ ನಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಯಾವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು? ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು?

ಗುರು:- ವಿತ್ರ ನಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸ ಬೇಕು. ಇಷಾ-ನಮಾಜವು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ, ವಿತ್ರ ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೂರು ರಕಾತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ:-

ಮೊದಲು “ಇನ್ನೀ ವಜಾಹತು ವಜಾಹಿಯ....” ಇದನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ವಿತ್ರ ನಮಾಜದ ನಿಯತ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ವಾಗಿ ಎರಡು ರಕಾತಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕಾಯ್ದಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು “ಅತ್ತಹಿ ಯ್ಯಾತ್” ವನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮೂರನೇ ರಕಾತವನ್ನು

ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೇ ರಕಾತದಲ್ಲಿ “ ಸೂರೆ-ಘಾತಿಹಾ ” ಮತ್ತು “ ಸೂರೆ ಅಖ್ಲಾಸ್ ”ಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿ, “ ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್ ” ಅಂತಾ ಅಂದು, ಮತ್ತೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಹೊಂಕಳ ಭಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ “ ದುಆಯೆ-ಕುನೂತ್ ” ವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ರುಕು ಮಾಡಬೇಕು. ರಕೂ ಸಿಜ್ದಾಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿ, ಕಾಯ್ದಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು “ ಅತ್ತಹಿಯ್ಯಾತ್ ” ವೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ಸಲಾಮ್ ಹೊರಳಬೇಕು.

ಈ ನಮಾಜದ ಮೂರನೇ ರಕಾತದಲ್ಲಿ “ ದುಆಯೆ-ಕುನೂತ್ ”ವನ್ನು ಪಠಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದುಆಯೆ-ಕುನೂತ್ ಪಠಿಸಲು ಬಾರದಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಬದಲಾಗಿ, “ ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಪಗ್ನಿಲಿಫ ” ಅಂತಾ ಮೂರು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು.

—: ನಮಾಜೆ ತಹಜ್ಜುದ್ :—

ಶಿಷ್ಯ :— ನಮಾಜೆ ತಹಜ್ಜುದ್ ಅಂದರೆ ಯಾವದು ? ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಈ ನಮಾಜವು ಐಶ್ವರಿಕ ನಮಾಜವಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವವರಿಂದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ನಂತರ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡುವವರು, ವಿತ್ರ ನಮಾಜವನ್ನು “ ಇಷಾದ ” ನಂತರ ಅರ್ಪಿಸದಲೇ, “ ತಹಜ್ಜುದ್ ” ನಮಾಜದ ನಂತರ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ತಹಜ್ಜುದ್ ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ರಕಾತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—

ಪ್ರತಿ ರಕಾತದಲ್ಲಿ ವೊದಲು ಸೂರೆ ಘಾತಿಹಾ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಸೂರೆ ಘಾತಿಹಾ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ವೊದಲನೇ ರಕಾತದಲ್ಲಿ ಸೂರೆ “ ಅಖ್ಲಾಸ್ ” ವನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು; ಎರಡನೇ ರಕಾತದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು

ಸಾರಿ, ಮೂರನೇದ್ದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಸಾರಿ, ನಾಲ್ಕನೇದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಸಾರಿ, ಐದನೇದ್ದರಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಸಾರಿ.....ಹನ್ನೆರಡನೇ ರಕಾತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ರಕಾತಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿದರೆ, ನಮಾಜೆ-ತಹಜ್ಜು ದ್ವಾರ ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.

[ನಮಾಜೆ ತಹಜ್ಜು ದ್ವಾರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತೂ ಬೇರೆ ಇವೆ. ಮೇಲಿನದು ಅತಿ ಸರಳವಾದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ.
—ಲೇಖಕರು]

—ನಮಾಜೆ-ಅಷೂರಾ—

ಶಿಷ್ಯ:— “ನಮಾಜೆ-ಅಷೂರಾ” ಅಂದರೆ ಯಾವದು ? ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಇದೂ ಸಹ ಒಂದು ಐಶ್ವರಿಕ ನಮಾಜವಾಗಿದೆ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದೇಸಾರಿ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೆ ವರ್ಷವ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು. ಪ್ರತೀವರ್ಷ ವೈರಮ್ ತಿಂಗಳ ೧೦ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನವ ಮುಂಜಾನೆ, ಸೂರ್ಯೋದಯ ನಂತರ, ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆರು ರಕಾತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ:—

ಈ ನಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ರಕಾತದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಸೂರಾತ್‌ಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು.

(೧) ಸೂರಿ-ಫಾತಿಹಾ	—	ಒಂದು ಸಾರಿ
(೨) ಸೂರಿ-ಷಮ್ಸ್	—	ಒಂದು ಸಾರಿ
(೩) ಸೂರಿ-ಕದ್ರ	—	ಹನ್ನೆರಡು ಸಾರಿ
(೪) ಸೂರಿ-ಜಿಲ್‌ಜಾಲ್	—	ಒಂದು ಸಾರಿ
(೫) ಸೂರಿ-ಅಖ್ಲಾಸ್	—	ಒಂದು ಸಾರಿ

ಆರೂ ರಕಾತಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಸಿಜ್ಞಾ ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಸಿಜ್ಞಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ (ಸಾಸ್ವಾಂಗದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ) “ಸೂರಿ-

ಕಾಫಿರೂನ್” ವನ್ನು ಏಳು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮಾಜವು ಮುಗಿ ದಂತಾಯಿತು.

—ನಮಾಜೆ-ಇಶ್ರಾಕ್—

ಶಿಷ್ಯ:—ನಮಾಜೆ-ಇಶ್ರಾಕ್ ಅಂದರೆ ಯಾವದು ? ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಆಚರಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:—ಇದೂ ಸಹ ಒಂದು ಐಶ್ವಿಕ ನಮಾಜವಾಗಿದೆ. ಪುತಿ ದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆ, ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಹತ್ತು ಮಿನಿಟುಗಳ ನಂತರ, ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎರಡು ರಕಾತಗಳಿರು ತ್ತವೆ. (ನಾಲ್ಕು ರಕಾತಗಳನ್ನು ಸಹ ಅರ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ—ಲೇಖಕ) ಇತರ ನಮಾಜಗಳ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆಯೇ ಈ ನಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ನಮಾಜೆ-ಷುಕ್ರಾನಾ

ಶಿಷ್ಯ:—“ನಮಾಜೆ-ಷುಕ್ರಾನಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:—ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಯು ಈಡೇರಿದಾಗ, ಅಥವಾ ಯಾವ ದಾದರೊಂದು ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿಯು ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ, ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೆ “ನಮಾಜೆ-ಷುಕ್ರಾನಾ” (ಕೃತಜ್ಞತೆಯ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಅನ್ನು ತ್ತಾರೆ.

—ನಮಾಜೆ-ಅಸ್ತಘ್ಘಾರ—

ಶಿಷ್ಯ:—ನಮಾಜೆ-“ಅಸ್ತಘ್ಘಾರ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:—ಗೊತ್ತಾಗದಲಿ, ಅಥವಾ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಯಾವದಾದ ರೊಂದು ಅಧರ್ಮಿಕವಾದ ಪಾಪಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಅ ಕೃತಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು, ಪರಮಾತ್ಮನ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೋರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ನಫೀಲ್-ರಕಾತಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೆ “ನಮಾಜೆ-ಅಸ್ತಘ್ಘಾರ” (ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಅನ್ನು ತ್ತಾರೆ;

—ನಮಾಜೆ-ಜನಾಜಾ—

ಶಿಷ್ಯ:—“ನಮಾಜೆ-ಜನಾಜಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ? ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:—‘ನಮಾಜಿ-ಜನಾಜಾ’ ಅಂದರೆ, “ಪ್ರೀತ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ” ಅರ್ಥಾತ್ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಸಲುವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

(ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೂರನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ “ಕಫನ-ದಫನ” ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯ ಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ನಮಾಜದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ—ಲೇಖಕ)

—ನಮಾಜಿ-ಕಜಾ—

ಶಿಷ್ಯ:—“ನಮಾಜಿ-ಕಜಾ” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:—‘ಕಜಾ’ ಈ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು “ತಡವಾದದ್ದು” ಅಂತಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವದೇ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣದ ಮೂಲಕ, ನೇಮಿತವಾದ ವೇಳೆಯು ಮುಗಿಯುವದರೊಳಗಾಗಿ ನಮಾಜಮಾಡುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದ್ದ ರಿಂದ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ನಮಾಜವು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ನಮಾಜಗಳು ತಪ್ಪಿಹೋದರೆ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕಾರಣಗಳು ದೂರಾಗುತ್ತಲೇ, ತಪ್ಪಿ ಹೋದಂಥ ನಮಾಜವನ್ನು ಅಥವಾ ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೆ “ನಮಾಜಿ-ಕಜಾ” ಅಥವಾ ‘ಕಜಾ-ನಮಾಜ’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣಾ ರ್ಥವಾಗಿ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಯಾವದೇ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರ ಣದ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪಿಹೋದರೆ, ಮುಂದೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಳಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಾಗ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಯ ಮೀರಿದ ನಂತರ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ “ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ತಡವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ” (ನಮಾಜಿ-ಫಜ್ರ-ಕಜಾ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

—ಹೆಂಗಸರು ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ—

ಶಿಷ್ಯ:—ಗಂಡಸರ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರ ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನಾದರೂ ಇರುತ್ತವೆಯೇ?

ಗುರು:—ಅಹುದು ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ—

(೧) ನಿಯ್ಯತ್ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಗಂಡಸರು ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ, ಹೆಂಗಸರು ಭುಜಗಳವರೆಗೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಬೇಕು.

(೨) ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ, ಗಂಡಸರು ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಹೋಂಕಳ ಭಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ, ಹೆಂಗಸರು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೩) ಸಿಜ್ಞಾ ಮಾಡುವಾಗ, ಗಂಡಸರು ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಊರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ, ಹೆಂಗಸರು ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ (ಅಂದರೆ, ಅಂಗೈಯಿಂದ ಮೊಣಕೈ ವರೆಗೆ) ನೆಲಕ್ಕೆ ಊರಬೇಕು.

ಹೆಂಗಸರು ಸಿಜ್ಞಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಕೈಗಳು ತೊಡೆಗಳ ಬದಿಗೆ ಇರಬೇಕು; ಎದೆಯು ತೊಡೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಬೇಕು; ಪಾದಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಬೇಕು; ಕುಂಡಿಗಳು ಹಿಂಬಡಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರಬೇಕು.

(೪) ಕಾಯ್ದಾದಲ್ಲಿ, ಹೆಂಗಸರು ಎಡ-ತೊಡೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಬೇಕು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಎಡದ ತೊಡೆಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಸಿ, ಎಡ ಗಾಲವನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಾಗಿ ಇಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಲಗಾಲವನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಎಡಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾಗಿ ಇಡಬೇಕು.

(೫) ಹೆಂಗಸರು ನಮಾಜ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲ ತರದ ಪಠಣಗಳನ್ನು, ಎರಡನೇಯವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ ಪಠಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಗಂಡಸರ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಭಾಗವಹಿಸಬಲ್ಲರೋ ?

ಗುರು:—ಆಹುದು. ಮತ್ತೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಂಡಸರ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಭಾಗವಹಿಸಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ, ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡಸರ ಸಮೂಹದ ಹಿಂದೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು; ಗಂಡಸರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಗಂಡಸರ ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಬಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಪ್ರೀತುಪುರುಷರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು “ಇಮಾಮತು”ವನ್ನು (ಮುಖಂಡತ್ವವನ್ನು) ಹೆಂಗಸು ವಹಿಸಬಲ್ಲಳೋ?

ಗುರು:—ಇಲ್ಲ, ವಹಿಸಲಾರಳು. ಆದರೆ, ಬರೇ ಹೆಂಗಸರ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸು ಇಮಾಮತು ಮಾಡಬಲ್ಲಳು. ಹೆಂಗಸರ

ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಇನುಮಳಾದ ಹೆಂಗಸು, ಹೆಂಗಸರ ಸಾಲಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು; ಆದರೆ, ಸಾಲಿನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಗಂಡಸರಂತೆ, ಎಲ್ಲ ನಮಾಜಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಂಧನವು ಹೆಂಗಸರಿಗಾಗಿ ಸಹ ಇರುವದೇನು ?

ಗುರು:—ಅಹುದು. ಗಂಡಸರು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಹೆಂಗಸರು ಸಹ ತಪ್ಪದಲಿ ನೇಮಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು; ಆದರೆ, “ನಮಾಜ್-ಜುಮ್ಹಾ” “ನಮಾಜ್-ಈದುಲ್-ಫಿತ್ರ” ಮತ್ತು “ನಮಾಜ್-ಈದುದ್ದಹಾ” ಈ ಮೂರು ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಂಧನವು ಹೆಂಗಸರಿಗಾಗಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಹೆಂಗಸರು ಕಡೆಗಾದಾಗ ಅಥವಾ ಪ್ರಸೂತಾನಂತರದ ರಕ್ತ ಸ್ರಾವವಿದ್ದಾಗ ಸಹ, ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇನು ?

ಗುರು:—ಇಲ್ಲ, ಮಾಡಲೇಬಾರದು! ಈ ಎರಡು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ನಮಾಜವು ‘ಮಾಫ್’ ಇರುತ್ತದೆ, ಅರ್ಥಾತ್ ನಮಾಜದ ಬಂಧನವಿರುವದಿಲ್ಲ.

—ರೋಗಿಗಳು ನಮಾಜ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ—

ಶಿಷ್ಯ:—ಎರಡು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿಗಾಗಿ ನಮಾಜವು ಮಾಫ್ ಇದ್ದಂತೆ, ಗಂಡಸರಿಗಾಗಿ ಸಹ ನಮಾಜವು ಮಾಫ್ ಇರುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಯಾವವಾದರೂ ಇರುತ್ತವೆಯೋ ?

ಗುರು:—ಇಲ್ಲ. ಎಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಡಸರಿಗಾಗಿ ನಮಾಜವು ಮಾಫ್ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಹಾಗಾದರೆ, ಬೇನೆ ಬಿದ್ದು ಬಹಳೇ ಅಶಕ್ತರಾದಾಗ, ಹೇಗೆ ನಮಾಜ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗುರು:—ಎದ್ದು ನಿಂತು ನಮಾಜವನ್ನು ಮಾಡುವದಾಗದಿದ್ದರೆ, ಕೂಳಿತು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೂಡಲು ಸಹ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮಲಗಿಕೊಂಡೇ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ನಮಾಜ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಲಗಿ ನಮಾಜ ಮಾಡುವದಾದರೆ,

ಕಾಬಾ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖವಾಗುವಂತೆ ಬಲಮಗ್ಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ನಮಾಜ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂತೂ, ಸ್ತೂತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ವರೆಗೆ, ರೋಗಿಯಾವನನು ಸಹ ನೇಮಿತವಾಗಿ ನಮಾಜಗಳನ್ನು ಆರ್ಟಿಸ್ ಲೋಜೀಕು.

—(೩) ರೋಜಾ—

ಶಿಷ್ಯ:—‘ರೋಜಾ’ ಅವರೆ ಏನು ?

ಗುರು:—“ರೋಜಾ” ಈ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು ‘ಉಪವಾಸವೃತ್ತ’ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ. ನೇಮಿತವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೇಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಯಾವದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು—ಶರೀರ ಪೋಷಣೆಗೆ ಅದು ಸಾಧಕವೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಬಾಧಕವೇ ಇರಲಿ—ತಿನ್ನದಲಿ, ಕುಡಿಯದಲಿ, ಉಪಯೋಗಿಸದಲಿ, ಶರೀರವನ್ನು ಕೊರಗಿಸಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ‘ರೋಜಾ’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಪಂಚ-ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರೋಜಾ ಮೂರನೆಯದಾಗಿದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ರೋಜಾ ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು? ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಆಚರಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:—ರಮ್ಜಾನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕಿಂತ ದೀಡು ತಾಸು (೧|| ತಾಸು) ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅವಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ರೋಜಾದ ನಿಯಮಿತ ಮಾಡಿ, ರೋಜಾ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ನಂತರ ರೋಜಾದ ಪಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ರೋಜಾದ ನಿಯಮಿತ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ರೋಜಾವೃತ್ತವನ್ನು ಮುರಿಯಬಾರದು. ರೋಜಾದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವದನ್ನೂ ತಿನ್ನಬಾರದು, ಕುಡಿಯಬಾರದು, ಸೇದಬಾರದು ಮತ್ತು ಉಗುಳು ಸಹ ನುಂಗಬಾರದು; ಯಾವದೇ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಮೂಸಿ

ನೋಡಬಾರದು; ಮತ್ತು ಕಾಮ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ, ರೋಜಾದ ವೃತವು ಮುರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ರೋಜಾದ ಆವಧಿಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದುಷ್ಟಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು; ಹೇಯ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಆಡಬಾರದು; ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇವುಗಳಿಂದ ರೋಜಾ “ಮಕ್ಕೂಹ್” ಆಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, ರೋಜಾದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗತಕ್ಕ ಪುಣ್ಯಯು ಲಭ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ದಿನವೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಪಾಪ ತಟ್ಟುವದೇನು?

ಗುರು:—ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ರಮ್ಜಾನ ತಿಂಗಳವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ರಮ್ಜಾನದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ರೋಜಾಗಳು ತಪ್ಪಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ರಮ್ಜಾನ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ ರೋಜಾದ ಬದಲಾಗಿ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ರೋಜಾಕ್ಕೆ “ಕಜಾ-ರೋಜಾ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ರೋಜಾ ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಪಾಪ ತಟ್ಟುವದೇ?

ಗುರು:—ಅಹುದು. ಸಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ, ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ರೋಜಾ ವೃತವನ್ನು ಆಚರಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಪಾಪ ತಟ್ಟುವದು.

ಶಿಷ್ಯ:—ರೋಜಾವೃತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವಾಗ, ಗೊತ್ತಾಗದಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಏನಾದರನ್ನು ತಿನ್ನುವದರಿಂದ ಅಥವಾ ಕುಡಿಯುವದರಿಂದ, ರೋಜಾದ ವೃತವು ಮುರಿದು ಹೋದರೆ ಪಾಪ ತಟ್ಟುವದೋ?

ಗುರು:—ಇಲ್ಲ; ಪಾಪತಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಮುರಿದು ಹೋದಂಥ ರೋಜಾದ ಬದಲಾಗಿ, ರಮ್ಜಾನ ತಿಂಗಳವು ಮುಗಿದ ನಂತರ “ಕಜಾ-ರೋಜಾ” ಆಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ರೋಜಾದ ವೃತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು, ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ರೋಜಾವೃತವನ್ನು ಮುರಿದರೆ ಪಾಪ ತಟ್ಟುವದೋ?

ಗುರು:—ಅಹುದು, ಮಹಾಪಾಪ ತಟ್ಟುವದು; ಮತ್ತು ಆ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು (ಕುಘ್ಘಾರಾ) ತೆತ್ತಬೇಕಾಗುವದು. ಒಂದು ದಿನಸದ ರೋಜಾ ಮುರಿದದ್ದರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ, ರಮ್ಜಾನ ತಿಂಗಳನ್ನು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಸತತಾಗಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ವರೆಗೆ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗುವದು; ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ರೋಜಾ ತಪ್ಪಿದರೆ, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ವರೆಗೆ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗುವದು; ಆದರೆ, ಅಶ ಕ್ಷತೆಯ ಅಥವಾ ರೋಗದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇಲ್ಲದಾಗ ಮಾತ್ರ, ರೋಜಾ ಆಚರಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ, ಅರನತ್ತು ಜನ ದೀನ ದರಿದ್ರರಿಗೆ—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಲೆಯ ಗೋದಿ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಶೇರು ಜೋಳದ ಪ್ರಮಾಣವಂತೆ—ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ರೋಜಾವೃತ್ತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ರೋಜಾದ ವೃತ್ತವನ್ನು ಮುರಿಯಲೇಬೇಕಾದಂಥ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗವು ಬಂದದ್ದಾದರೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗುರು:—ಒಮ್ಮೆ ರೋಜಾದ ವೃತ್ತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ನಂತರ, ಪಾರಣಿಯ ಸಮಯದ ವರೆಗೆ ರೋಜಾ ಮುರಿಯಲೇಬಾರದು; ಆದರೆ, ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ರೋಜಾವೃತ್ತವನ್ನು ಮುರಿದರೆ ಪಾಪ ತಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಹೀಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮುರಿದಂಥ ರೋಜಾದ ಬದಲಾಗಿ, ಕಜಾ-ರೋಜಾ ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಆ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ—

(೧) ಪಾರಣಿಯ ವೇಳೆಯ ವರೆಗೆ ತಡೆಯಲು ಶಕ್ಯವಾಗಲಾರದಷ್ಟು ನೀರಡಿಕೆಯಾದರೆ.

(೨) ಜುಲಾಬ, ವಾಂತಿ, ಹೊಟ್ಟೆಕಡಿತ ಮೊದಲಾದ ರೋಗಗಳಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ತೀವ್ರತರ ಗಂಡಾಂತರವಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ತಾಳಲಾರದಷ್ಟು ವೇದನೆ ಇದ್ದರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಸ್ತ್ರೀ ಮರುಷರೈಲ್ಲರೂ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ದಿರಿ; ಆದರೆ, ರೋಗಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸಿಕರಿಗಾಗಿ ರೋಜಾ ಆಚರಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗುರು:—ರೋಗಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸಿಕರಿಗಾಗಿ, ರೋಜಾವೃತ್ತವನ್ನು ಆಚರಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಂಧನವಿರುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ರೋಗಸಿವಾರಣೆಯ ನಂತರ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾಸವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ತಪ್ಪಿಹೋದಂಥ ರೋಜಾಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಕಜಾ-ರೋಜಾ ಆಚರಿಸಲೇಬೇಕಾಗುವದು. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಹೆಂಗಸರು ಕಡೆಗಾದಾಗ, ಅಥವಾ ಪ್ರಸೂತರಾದಾಗ, ಅಥವಾ ಹಾಲುಣ್ಣಿಸುವ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರೋಜಾದ ವೃತ್ತದಿಂದ ಕೂಸಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಾಲವು ದೊರೆಯದೆ ಅದು ಅಶಕ್ತವಾದೀತೆಂಬ ಭೀತಿಯಿದ್ದಾಗ, ರೋಜಾದ ಬಂಧನವು ಹೆಂಗಸರಿಗಾಗಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಕಾರಣಗಳು ದೂರಾದ ನಂತರ, ಕಜಾ-ರೋಜಾಗಳನ್ನು ಅವರು ಆಚರಿಸಲೇಬೇಕು.

—ಫಿತ್ರಾ—

ಶಿಷ್ಯ:—“ಫಿತ್ರಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:—“ಸದ್ವಯೇ-ಫಿತ್ರಾ” ಎಂಬುವದನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ‘ಫಿತ್ರಾ’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ‘ಸದ್ವಯಾ’ ಅಂದರೆ “ಅನ್ನದಾನ”. ಮನೆತನದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚನ್ನಾಗಿದ್ದವನು (ಅಂದರೆ, ಇತರರ ಹಂಗಿನೊಳಗಿರದೆ ಉಂಡು ತಿಂದು ಸುಖವಾಗಿದ್ದವನು), ಗೊತ್ತುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ದೀನ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ನೀಡುವದಕ್ಕೆ “ಸದ್ವಯೇ-ಫಿತ್ರಾ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಫಿತ್ರಾ ಕೊಡಲು ಅರ್ಹನಾದವನು, ತನ್ನ ವತಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾದ ಕುಟುಂಬದ ಜನರ ಮತ್ತು ನೋಕರರ ವತಿಯಿಂದಲೂ—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವತಿಯಿಂದ ಎರಡು ಶೇರು ಗೋದಿ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಶೇರು ಜೋಳದ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ—ದೀನ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿರುತ್ತದೆ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ, ತಮಗೆ ಶಕ್ಯವಾದಾಗ, ಫಿತ್ರಾ ಕೊಡಲೇ

ಬೇಕು; ಆದರೆ ರಮ್ಜಾನ್ ಹಬ್ಬದ ದಿನಸ, ನಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಈದಗಾಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ, ಫಿತ್ರು ಕೊಡುವದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗಿದೆ.

—(೪) ಜಕಾತ್—

ಶಿಷ್ಯ:—‘ಜಕಾತ್’ ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:—‘ಜಕಾತ್’ ಈ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು ‘ಕರ’, ‘ಸುಂಕ’ ‘ಟ್ಯಾಕ್ಸ್’ ಅಂತಾ ಆಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾದ ಕುಟುಂಬದವರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವಷ್ಟವುಗಳನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸಿ, ಉಳಿದ ಸ್ಥಾನರ ಮತ್ತು ಜಂಗಮ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಬೆಲೆಯ ನಾಲ್ಕತ್ತನೇ ಭಾಗವನ್ನು, ದೀನದ್ರರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವದಕ್ಕೆ: ‘ಜಕಾತ್’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತ್ರೀಮಂತನಾದ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಥಮಸ್ಲಿಮನು ಅಥವಾ ಮುಸ್ಲಿಮಳು, ಅಥವಾ ತ್ರೀಮಂತನಾದ ಬಾಲಕನ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನು, ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಜಕಾತ್ ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಐದು ಫರ್ಜಗಳಲ್ಲಿ, ಜಕಾತವು ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿದೆ. ಜಕಾತ್ ಕೊಡಲು ಅರ್ಹರಾದಂಥವರು ಜಕಾತ್ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವನ್ನು ಧೀಕರಿಸಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಾಗೊಮ್ಮೆ ಜಕಾತ್ ಕೊಡಬೇಕು; ಆದರೆ ರಮ್ಜಾನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗಿದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಆಸ್ತಿಯಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಇದ್ದರೆ ಜಕಾತ್ ಕೊಡುವದು ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವದು? ಮತ್ತು ಜಕಾತ್ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:—ಜಕಾತದ ರಕಮವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಕೆಳಗಿನ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಬಾರದು:—

(೧) ಸ್ವಂತದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಮನೆಗಳನ್ನು.

(೨) ಸ್ವಂತದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಂಗಡಗಳನ್ನು

(೩) ಸ್ವಂತದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಂತದ ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಿದ ದನಕರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ವಾಹನಗಳನ್ನು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಇಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮನೆಗಳನ್ನು

(೪) ಸ್ವಂತದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು, ಅಂದರೆ, ಚಕ್ಕಡಿ, ಕುಂಟೆ, ರಂಟೆ, ತಕ್ಕಡಿ, ಕಪಾಟಿ, ಟ್ರೇಜರಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು

(೫) ಸ್ವಂತದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ಅಂದರೆ, ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದ ವಸ್ತುಗಳು, ಖುರ್ಚಿ, ಟೇಬಲ್, ಪಲ್ಲಂಗ, ಗಡಿಯಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು.

(೬) ನಸೂಲಿ ಆಗದಂಥ ಉದ್ರಿ ರಕಮನ್ನು; ಮತ್ತು ಪರತ್ ಬಾರದಂಥ ಸಾಲವನ್ನು.

(೭) ಯಾವದೇ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯು ತನ್ನ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷವು ಗತಿಸಿರದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು.

ಮೇಲಿನ ಆಸ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ಆಸ್ತಿಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಈ ಒಟ್ಟು ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕು—

(೧) ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಾಲ ಕೊಡುವದಿದ್ದರೆ ಆ ಸಾಲದ ರಕಮನ್ನು

(೨) ಯಾವದೇ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಖಚಿತವಿದ್ದರೆ, ಆಗಬಹುದಾದ ಹಾನಿಯ ರಕಮವನ್ನು

ಮೇಲಿನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಂಥ ಒಟ್ಟು ರಕಮವು, ೫|| ತೊಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಲೆಯಷ್ಟು ಅಥವಾ

ಅವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, ಅಂಥ ರಕಮಿನ ಮೇಲೆ ಜಕಾತದ ಆಕರಣೆಯಾಗುವದು, ಅರ್ಥಾತ್ ಅಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಜಕಾತವು ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವದು.

[ಜಕಾತದ “ನಿಸಾಬ್”ವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅತಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸವಿಸ್ತಾರ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.-ಲೇಖಕ]

- ಶಿಷ್ಯ:- ಜಕಾತದ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:- ದೀನ ದರಿದ್ರರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ಅಸಹಾಯಕರಾದ ವಿಧವೆಯರಿಗೆ, ಅನಾಥರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಸಹಾಕರಿಲ್ಲದ ವೃದ್ಧರಿಗೆ, ದುಡಿಯಲು ಬಾರದಂಥ ಅಂಗಹೀನರಾದ ಬಿಕ್ಷುಕರು ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ಅನಾಥರೂ ಬಡವರೂ ಆದ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು; ಅನಾಥ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಲಗ್ನಗಳಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೀಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜಕಾತದ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು.

ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾದಂಥವರು ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು; ಆ ಮೇಲೆ ಓಣಿಯವರಿಗೆ; ಆ ನಂತರ ಊರವರಿಗೆ, ತದನಂತರ ಪರಊರವರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ, ಜಕಾತದ ಹಣವನ್ನು ಕೆಳಗಿನವರಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬಾರದು :-

(೧) ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಂದರಿಗೆ (ಅಂದರೆ, ತಾಯಿಯ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೆ)

(೨) ಗಂಡನಿಗೆ, ಹೆಂಡತಿಗೆ

(೩) ಒಡ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ (ಅಂದರೆ, ಮಗನ ಅಥವಾ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ)

(೪) ಪೈಗಂಬರರ ವಂಶಜರಿಗೆ, ಅಂದರೆ ಸಯ್ಯದರಿಗೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂಥವರಿಗೆ ಜಕಾತದ ಹಣದೊಳಗಿಂದ ಸಹಾಯ ವಾಗೈರೆ ನೀಡಬಾರದು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಾದರೆ, ಜಕಾತದ ಹಣದ ಹೊರತಾಗಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಹಣದೊಳಗಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಮಸೀದೆಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಪುರುಷರ ದರಗಾಹಗಳಿಗಾಗಿ ಜಕಾತದ ಹಣದೊಳಗಿಂದ ವರ್ಗಣಿ ವಾಗೈರೆ ಕೊಡಬಾರದು; ಮತ್ತು ಮೈಯತ್‌ದ (ಮೃತದೇಹದ) ಕಫನ್-ದಫನ್‌ದ ಸಲುವಾಗಿ (ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಸಲುವಾಗಿ) ಜಕಾತದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು.

—X—

— (೫) ಹಜ್ —

ಶಿಷ್ಯ:— “ಹಜ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಕಾಬಾ ಮಂದಿರವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನೇಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ “ಹಜ್” ಅನ್ನು ತ್ತಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ ಮುಸಲ್ಮಾನನು (ಅಂದರೆ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತ ಕುಟುಂಬವವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗವಂತೆ ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆಹೋಗಿ, ಹಜ್‌ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಳಿ ಬರುವಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದವನು) ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಹಜ್ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪಂಚ-ಘರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಹಜ್ಜವು ಐದನೆಯದ್ದಾಗಿದೆ.

—X—

—:೩ ನೇ ಭಾಗ:-

—:ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಇತರ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು:-

(೧) ಫಾತಿಹಾ

ಶಿಷ್ಯ:— “ಫಾತಿಹಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:- ಮೃತವಾದ ಯಾವದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ದಯದೋರಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅವರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ, ಅಥವಾ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ಆ ಕಾರ್ಯದ ಸಫಲತೆಗಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ “ಘಾತಿಹಾ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗೋರಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಸತ್ತುರುಷರ ದರಗಾಹಗಳಿಗೆ ಭಿಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಮತ್ತು ಯಾವದೇ ಸತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಘಾತಿಹಾ” ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಘಾತಿಹಾ ಪಠಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ:-

(೧) ಮೃತರ ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಘಾತಿಹಾ ಪಠಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ:-

(ಅ) ನೊದಲು ಘಾತಿಹಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು. ಘಾತಿಹಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯು ಇಂತಿರುತ್ತದೆ:-

“ಬಿಸ್ತಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್—ಬಾ ಅವಾಹಿ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹಿ ನ ಔಲಾದಿ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹಿ, ವಜುರ್ರಿಯಾತಿ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹಿ ನ ಅಲಿ ಬೈತಿ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹಿ, ವಲ್ ಮುಜಾಹಿದನಾ ಫೀ ಸಬೀಹ್ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ವಲ್ ಅಂಬಿಯಾಯಿ ವಲ್ ಔಲಿಯಾಯಿ, ವಲ್ ಆತ್ತಿಯಾಯಿ ವಲ್ ಉಲ್ಮಾಯಿ, ವಸ್ಸಹದಾಯಿ ವಸ್ಸಾಲ್ಹಿಹೀನ್; ಖುಸೂಸನ್ ಬರೂಹೆ ಹಜರತ್ ಖ್ವಾಜಾ ಅಲಮ್ ರಿಸಾಲತ್ ಫನಾಹ್ ಆ ಮೃದ್ ಮುಜ್ತಬಾ ಮಹಮ್ಮದ್ ಮುಸ್ತಫಾ ಸೊಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವ ಸೊಲ್ಲಮ್+ವಲ್ ಅವಾಹಿ ಗೌಸುಸ್ಸನ್ನಾದಿ ಕುತುಬಿ ರಬ್ಬಾನಿ ಮಕ್ಹೂಲಿ ಹರ್‌ದೋಜಹಾನಿ ಖ್ವಾಜಾ ಮುಹೀಯುದ್ದೀನಿ ಶೇಖ ಸಯ್ಯದಿನಾ ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದಿರ್ ಜೀಲಾನಿ, ಕದ್ದಸಲ್ಲಾಹು ನಿರ್ರಹುಲ್ ಅಜೀಜ, ಹಜರತ್ ಇಮಾಮಹಸನ್, ವ ಇಮಾಮ ಹುಸೈನ್, ಷಹೀದಾನೆ ದಸ್ತೆ ಕರ್ಬಲಾ, ಘಾತಿಮತಿಜ್ಜೊಹರಾ, ಬೀಬಿ ಖತೀಜ ತುಲ್ ಕುಬ್ರಾ; ಹಜರತ್ ಆದಮ್ ತಾ ಯೀಸಾ ಜುಮಾಕುಲ್ಲಿ ಕಾಫಿನ್ ಅ ಲಿಲ್ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಜೈಯಿನ್ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ಅಲ್ ಘಾತಿಹಾ.”

(ಬ) ನಂತರ ಸೂರೆ ಘಾತಿಹಾ ಒಂದು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು.

(ಕ) ನಂತರ ಸೂರೆ ಅಖ್ಲಾಸ್ ಮೂರು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು.

(ಡ) ನಂತರ ಹೀಗೆ ಪಠಿಸಬೇಕು:-

“ಮೂಕಾನ ಮಹಮ್ಮದುನ್ ಆಬಾ ಅ ದಿಮ್ಮಿರಿಜಾಲಿಕುಮ್, ವಲಾಕಿರೆಸೂ ಲುಲ್ಲಾಹಿ ವ ಖಾತಮುನ್ ನಬೀಯ್ಯೀನ್; ವಕಾನಲ್ಲಾಹು ಬಿಕ್ಕುಲ್ಲಿ ಷೈಯಿನ್ ಅಲೀಮ್. ಇನ್ನಲ್ಲಾಹಾ ವ ಮಲಾಯಿಕತುಹೂ ಯುಸೂಲ್ಲೂನ ಅಲ ನ್ನಬಿ, ಯಾ ಅಯ್ಯಹಲ್ಲಜೀನ ಅಮನೂ, ಸೂಲ್ಲೂ ಅಲೈಹಿ ವ ಸೂಲ್ಲಿಮೂ ತಸ್ಲೀಮಾ. ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮಾ, ಸೂಲ್ಲಿ ಅಲಾ ಸಯ್ಯದಿನಾ ಮುಹಮ್ಮದಿಂವ್, ವ ಅಲಾ ಅಲಿ ಸಯ್ಯದಿನಾ ಮಹಮ್ಮದಿಂವ್, ವ ಬಾರಕ್ ವ ಸೂಲ್ಲಮ್”

(ಇ) ನಂತರ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(ಫ) ನಂತರ ಹೀಗೆ ಪಠಿಸಬೇಕು:—

ಸುಬ್ಹಾನ್ ರಬ್ಬಿಕ್ ರಬ್ಬಿಲ್ ಇಜ್ಜತಿ ಅಮ್ಮಾ ಯುಸುಫೂನ್, ವ ಸಲಾಮುನ್ ಅಲಲ್ ಮುರ್ಸಲೀನ್, ವಲಾಹಮ್ಮ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್ ಅಲಮೀನ್”

(೨) ಯಾವದೇ ಕಾರ್ಯದ ಸಫಲತೆಗಾಗಿ ಪಠಿಸುವ ಘಾತಿಹಾ:—

(ಅ) “ಅಲ್ ಘಾತಿಹಾ” ಅಂತಾ ಅವ ನಂತರ, ಸೂರೆ ಘಾತಿಹಾ ಒಂದು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು.

(ಬ) ನಂತರ ಸೂರೆ ನಸ್ತ ಒಂದುಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು.

(ಕ) ನಂತರ ದರೂದೆ ಷರೀಫ್ ಒಂದುಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು.

(ಡ) ನಂತರ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(ಇ) ನಂತರ ಹೀಗೆ ಪಠಿಸಬೇಕು:—

“ಇನ್ನಲ್ಲಾಹಾ ವ ಮಲಾಯಿಕತುಹೂ ಯುಸೂಲ್ಲೂನ ಅಲನ್ನಬಿ, ಯಾ ಅಯ್ಯ ಹಲ್ಲಜೀನ ಅಮನೂ, ಸೂಲ್ಲೂ ಅಲೈಹಿ ವ ಸೂಲ್ಲಿಮೂ ತಸ್ಲೀಮಾ+ಅಲ್ಲಾ ಹುಮ್ಮಾ, ಸೂಲ್ಲಿ ಅಲಾ ಸಯ್ಯದಿನಾ ಮುಹಮ್ಮದಿಂವ್, ವ ಅಲಿ ಅಲಿ ಸಯ್ಯ ದಿನಾ ಮಹಮ್ಮದಿಂವ್, ವ ಬಾರಿಕ್ ವ ಸೂಲ್ಲಮ್”

(ಫ) ನಂತರ ಹೀಗೆ ಪಠಿಸಬೇಕು:—

“ಸುಬ್ಹಾನ್ ರಬ್ಬಿಕ್ ರಬ್ಬಿಲ್ ಇಜ್ಜತಿ ಅಮ್ಮಾ ಯುಸುಫೂನ್, ವ ಸಲಾಮುನ್ ಅಲಲ್ ಮುರ್ಸಲೀನ್, ವಲಾಹಮ್ಮ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್ ಅಲಮೀನ್”

(೨) ಜುಬ್ಬಾ

:- “ಜುಬ್ಬಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ? ಜಬ್ಬಾ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಯಾವದು ?

ಗುರು:- “ಜುಬ್ಬಾ” ಈ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು “ಗಂಟಲವನ್ನು ಕೊಯ್ಯು” “ಶಿರಚ್ಛೇದಮಾಡು” ಅಂತಾ ಅಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಮಾಂಸವನ್ನು ಆಹಾರರೂಪವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ಹಲಾಲ ಪ್ರಾಣಿಯ (ಅಂದರೆ, ಆಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ಧರ್ಮಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಪ್ರಾಣಿಯ) ಗಂಟಲದ ಲಳಿಗೆ ಯನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಗಂಟಲದ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ತದ ನಾಳೆಗಳನ್ನೂ, ಹದನಾದ ಚೂರಿಯಿಂದ ಒತ್ತರದಿಂದ ಕೊಯ್ದು, ಶರೀರದ ರಕ್ತವೆಲ್ಲವೂ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ “ಜುಬ್ಬಾ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಾಂಸವನ್ನು ಆಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಹಲಾಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಜಬ್ಬಾ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದರಿಂದ ಅಥವಾ ಹಿಂಸಿಸುವದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿ-ಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ತಟ್ಟುವದು. ಯಾವದೇ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಚೂರಿಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ “ಜುಬ್ಬಾ”ದ ನಿಯತ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಯತ್ ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ:-

“ನವೈತು ಆನ್ ಅಜ್ಬಹ್ ಹಾಜಲ್X.... ಹತ್ತಾ ಯಖ್ರಜು ಮಿನ್ ಹು ದಮ್ಮುಮ್ಮಸ್ಥಹನ್, ಹಲಾಲನ್ ತೊಯ್ಯಬನ್; ಬಿಲ್ಲ್ಯಾಹಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಆಕ್ಬರ್.”

(ಟಿಪ್ಪಣಿ:- ಬಕರ್ [ಆಕಳು]; ಜಮಲ್ [ಬಂಟೆ]; ಗನಮ್ [ಕುರಿ]; ಜಾಮೂಸ [ಎಮ್ಮೆ, ಕೋಣ]; ದುಜಾ [ಕೋಳಿ]; ಜಬಯತಿ [ಚಿಗರೆ] ಮತ್ತು ತೊಯ್ಯರ್ [ಹಕ್ಕಿ], ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದನ್ನು ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನುX.... ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ವೇಷಿಸಿ.)

ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡುವವನು ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನೂ ಮತ್ತು ಜುಬ್ಬಾದ ಸೇಮಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನೂ ಇರಬೇಕು; ಮತ್ತು ಯಾವ ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಲಾಲ ಇರುತ್ತವೆ

ಮತ್ತು ಯಾವವು ಹೆರಾಮ್ (ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥವು) ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುವದನ್ನು ಬಲ್ಲವನಿರಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:— ತಾನಾಗಿಯೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸತ್ತಂಥ ಪಶು ಅಥವಾ ಪಕ್ಷಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನ ಬೇಕೋ ತಿನ್ನಬಾರದೋ ?

ಗುರು:— ತಿನ್ನಲೇಬಾರದು. ಯಾಕಂದರೆ, ರೋಗಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋದಂಥ ಪಶು ಅಥವಾ ಪಕ್ಷಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದರೆ, ಅದು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವಾಗುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯ ರಕ್ತವು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೆರಳು ಹೋಗುವದಾದ್ದರಿಂದ, ಅಂಥ ರಕ್ತದಿಂದ ಬಿದ ಮಾಂಸವು ತಿನ್ನಲು ರುಚಿಕರವಿರುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಮಾನವನಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಿರುವ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಯತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ, ಮಾಂಸಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದು ಅಧರ್ಮವಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ?

ಗುರು:— ಇಲ್ಲ, ಅಧರ್ಮವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಾನವನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದೆಣಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾವದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಮಾನವನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲನು. ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾನವನ ವಡೆತನವಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕುರಾನು ಗ್ರಂಥವು ಶ್ರುತಪಡಿಸುವದೇನೆಂದರೆ -“(ಎಲೈ ಮಾನವರೇ) ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವೂಗಳನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು” [ಸೂರಬಕಾರ, ದು. ೩; ಅ. ೯] ಕಲ್ಲು, ಕೆಟ್ಟಿಗೆ, ಮಣ್ಣು, ಸಸ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆ ಸರಿಕಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಮಾನವನಿಗೆ ನಿಸರ್ಗದ ಪ್ರತಿಬಂಧವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ತನಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು

ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಪ್ರತಿಬಂಧಗಳಾವವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಹಾಲು ಹೈನಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾನವನು ಸಾಕಿ ಸಲಹುವನು; ಮತ್ತು ಅದೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದೊಡನೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು, ಮಾಂಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಆಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವನು. ತನಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾನವನು ಸಾಕುತ್ತಾನಲ್ಲದೆ, ಕರ್ತವ್ಯ ಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಕುವದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ತನಗೆ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಿ-ಹತ್ಯಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲ್ಲ. ಹಾಲು-ಹೈನಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾನವ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿದೆ ; ಯಾಕಂದರೆ, ಪ್ರಾಣಿ-ಆಹಾರವು (Animal Food) ಮಾನವನಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿ-ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ (ಮಾಂಸ; ಅಥವಾ ತತ್ತಿ, ಅಥವಾ ಹಾಲು ಇಲ್ಲದಲಿ) ಬರೇ ಶಾಕಾ-ಹಾರದಿಂದ ಮಾನವ ಶರೀರದ ಮತ್ತು ಮಾನವತ್ವದ (ಅಂದರೆ, ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಇರಲೇಬೇಕಾದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗುಣಗಳ) ಸರ್ವಾಂಗೀನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಲಾರದು. ಮಾನವನಿಗೆ ಎರಡೂ ತರದ ಆಹಾರಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಬರೇ ಶಾಕಾ-ಹಾರದಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಬರೇ ಪ್ರಾಣಿ-ಆಹಾರದಿಂದಾಗಲೀ ಮಾನವನ ಸರ್ವಾಂಗೀನ ಉನ್ನತಿಯಾಗುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಯಾಕಂದರೆ, ಮಾನವನು ಸಮಿಶ್ರ-ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿರುವನಾದ್ದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಸಮಿಶ್ರ-ಆಹಾರದ (ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಣಿ-ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಶಾಕಾಹಾರಗಳ) ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಶಾಕಾಹಾರಿ-ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಧದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬರುವವು. ಎಮ್ಮೆ, ಅಕಳು, ಕತ್ತೆ, ಕುದುರೆ, ಕುರಿ ಮೊಲಾದ ಶಾಕಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಶಾಕಾಹಾರವೇ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬರೇ ಶಾಕಾಹಾರದಿಂದ ಅವು ಸದೃಢವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇದೇ

ರೀತಿಯಾಗಿ, ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಚಿರ್ಮ, ಬೆಕ್ಕು, ನಾಯಿ ಮೊದಲಾದ ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಮಾಂಸಾಹಾರವೇ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಮಾಂಸಾಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅವು ಸದೃಢವಾಗಿ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಾರವು. ಶಾಕಾಹಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹುಲಿಯಲ್ಲಿ, ಹುಲಿಯತ್ವವು (ಅಂದರೆ, ಹುಲಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಚಪಲತೆ, ಕ್ರೋಧಗಳು) ಇರಲಾರವು. ಶಾಕಾಹಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಸಿಂಹದೊಳು ಸಿಂಹತ್ವವು ಬರಲಾರದು. ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದೇನೆಂದರೆ, ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು, ಅವುಗಳ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಆಹಾರಗಳುಂಟಾದರೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನಾದರೂ ಜಗತ್ತಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನವನ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪಾಚಕ ಅವಯವಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಮಾನವನು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯೂ ಅಹುದು ಮತ್ತು ಶಾಕಾಹಾರಿಯೂ ಅಹುದು ಎಂಬ ನಜತ್ತವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. ಕೆಳಗಿನ ಚಾರ್ಟ್‌ದಿಂದ(ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ) ಈ ಮಾತು ಚನ್ನಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು:—

ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಚಕವಯವಗಳು	ಶಾಕಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ	ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ	ಮಾನವನಲ್ಲಿ
೧) ಗುಣಗಳು	ಆಕಳು, ಎಮ್ಮೆ, ಕುರಿ ಮೊದಲಾದ ಶಾಕಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತೆ. ಸಾಧ್ಯವೆ, ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಅಧೀರತೆ ಮೊದಲಾದ ಸೌಮ್ಯ ಗುಣಗಳಿರುತ್ತವೆ.	ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಬೆಕ್ಕು ಮೊದಲಾದ ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ, ಸಿಟ್ಟು, ಸಾಹಸ, ಧೀರತೆ ಮೊದಲಾದ ತೇಜೋಗುಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.	ಮಾನವ ತ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ತರದ

೨) ಮೆಲಕಾಡಿ ತಿನ್ನು ನಾಗ ಕೆಳ ಎಡಬಲಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೂ
 ಸುವ ಪದ್ಧತಿ ದವಡೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೆ, ಅಲ್ಲಾಡಿಸ ಬಲ್ಲನು,
 ಅತ್ತಿಂದಿತ್ನ ಎಡ ಮೇಲೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಡಬಲಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಾ
 ಬಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಡಿಸಬಲ್ಲನು.

೩) ಹೆಲ್ಲುಗಳು ಅರೆದು ತಿನ್ನುವ ಹೆರದು ತಿನ್ನು ಅರೆದು ಮತ್ತು
 ದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೇ ನದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೇ ಹೆರದು ತಿನ್ನುವ
 ಚಪ್ಪಟಿಯಾದ ಚೂಪಾದ ಹೆಲ್ಲು ದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡೂ
 ಹೆಲ್ಲುಗಳೇ ಗಳೇ ಮಾತ್ರ ತರದ ಹೆಲ್ಲುಗಳಿರು
 ಮಾತ್ರ ಇರು ಇರುತ್ತವೆ. ತ್ತವೆ.

೪) ಅನ್ನಕೋಶ ಅನ್ನಕೋಶವು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ
 ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಿರುತ್ತದೆ. ದಲ್ಲಿದ್ದು; ಒಳಪರ
 ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಒಳಪರ
 ದಿರುತ್ತವೆ; ತವು ಸುಣಸಾಗಿ ತವು ರಂಧ್ರ-ರಂಧ್ರ
 ಮತ್ತು ಅನ್ನ ಇರುತ್ತದೆ. ವಾದದ್ದೂ ಇರುವ
 ಕೋಶದ ಒಳ ದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸುಣ
 ಪರತದಲ್ಲಿ ಜೀನು ಸಾಗಿಯೂ ಇರುವ
 ಹುಟ್ಟಿನಂತೆ ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹರ
 ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರಗಳಿರು ಬರಕಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ.
 ಸ.ವೆ.

೫) ಕರಳುಗಳು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ತರದ ಕರ
ಬಡಕೇ ಉದ್ದ ಕಡಿಮೆ ಉದ್ದ ಳುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ,
ವಾಗಿದ್ದು, ಕಡಿಮೆ ವಾಗಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚು
ಅಗಲವಾದವು ಅಗಲವಾದವು
ಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಳು ಇರುತ್ತವೆ.

೬) ಪಚನಶಕ್ತಿ ಮಾಂಸಾ ಹಾರ ಮಾಂಸಾ ಹಾರ ಎತಡೂ ತರದ
ವನ್ನು ಪಚನ ನನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಆಹಾರಗಳನ್ನು
ಮಾಡಲಾರವು; ಪಚನ ಮಾಡ ಚನ್ನಾಗಿ ಪಚನ
ಆದರೆ ಶಾಕಾ ಬಲ್ಲವು; ಆದರೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು.
ಹಾರವನ್ನು ಶಾಕಾ ಹಾರ
ಚನ್ನಾಗಿ ವನ್ನು ಪಚನ
ಪಚನ ಮಾಡ ಮಾಡಲಾರವು.

೭) ವಾಸನೆಯ ವಾಸನೆಯ ಶಕ್ತಿ ವಾಸನೆಯ ಶಕ್ತಿ ಸೌಮ್ಯತೆಯ ಮತ್ತು
ಯು ಅತಿ ಅತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಗಳ
ಸೌಮ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ವಿರುತ್ತವೆ. ಮಧ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ರುತ್ತದೆ.

ಆಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮಾನವನು ಸಮಿಶ್ರ-ಪ್ರಾಣಿ ಎಂಬುದು
ಮೇಲಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಮಾಂಸಾ
ಹಾರವು ಮಾನವನ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ತನ್ನ
ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ
ಕಲ್ಯಾಣಕೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೊಂದು, ಮಾಂಸವನ್ನು ಪಡೆದು, ಆಹಾರರೂಪವಾಗಿ
ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಾನವ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗ
ಲಾರದು, ಆರ್ಥಾತ್, ಅಧರ್ಮಿಕವಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಇಸ್ಲಾಮ್
ಧರ್ಮವು ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹೊರತಾಗಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಇತರ ಯಾವದೇ ಧರ್ಮದವರು ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ?

ಗುರು:— ಅಹುದು. ಕ್ರಿಶ್ಚನ್, ಯಹೂದಿ, ಫಾರ್ಸಿ, ಮೊದಲಾದ ಧರ್ಮದವರೂ; ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯ ಮಠಾಠಾ ಹೃತ್ತಿ, ಶೂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಜಾತಿಯವರೂ ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಜ್ಯಾತಿಯವರು (ಅಂದರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಜೈನ, ಲಿಂಗಾಯತ ಮೊದಲಾದವರು) ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಮಾಡದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿರಳವಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯ ಶೇಕಡಾ ೯೦ ರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಿರುವರು. ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಮಾಡದವರು ಸಹ, ಪ್ರಾಣಿ-ಅಹಾರವನ್ನು ಹಾಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿರುತ್ತದೆಯೋ ?

ಗುರು:— ಇಲ್ಲ; ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಂಧವಿಲ್ಲ.

—: (೩) ಕುರ್ಬಾನಿ :—

ಶಿಷ್ಯ:— “ ಕುರ್ಬಾನಿ ” ಅಂದರೆ ಏನು ? ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಆಚರಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:— ಕುರ್ಬಾನಿ ಅಂದರೆ ಬಲಿದಾನ ಅಥವಾ ತ್ಯಾಗ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹಜರತ್ ಇಬ್ರಾಹೀಮರು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀತಿಯ ಕಂದನಾದ ಇಸ್ಮಾಯೀಲನನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿ ಬಲಿದಾನ ನೀಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಿಸಲು ಎಂಥ ತ್ಯಾಗವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಲು, ತನ್ನ ವಡೆತನದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನು

ಅಥವಾ ಆಕಳವನ್ನು ಅಥವಾ ಒಂಟಿಯನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿ ಬಲಿದಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ “ಕುರ್ಬಾನಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಬಹು ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ಎಂಬ ಮಹಾ ಸತ್ಪುರುಷರೊಬ್ಬರು ಅರಬಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಹೆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿಯತ್ವವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರನ್ನು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದನು. “ಎಲೋ ಇಬ್ರಾಹೀಮನೇ, ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಂದನಾದ ಇಸ್ಮಾಯೀಲನನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಬಲಿದಾನ ನೀಡು” ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಮ್ಮೆ ಹೆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಿತ್ತನು. ಮರುದಿನವೇ ಹೆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರು ತಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಮಗನಿಗೆ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸಿ ಮಡಿಯಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಕಾಬಾ ಮಂದಿರದ ಮುಂದೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಹೆದನಾದ ಚೂರಿಯಿಂದ ಮಗನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕೋಯತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಅದಿಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಚೂರಿಯು ನಾಟಲೇಇಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಹೆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರು ಆಕಾಶದತ್ತ ಮುಖವನ್ನೆತ್ತಿ “ಹೇ ಪ್ರಭು ನಾನೆಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಈ ಚೂರಿಯು ಮಗನ ಗಂಟಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಲೊಲ್ಲದಲ್ಲಾ! ಇದೇನು ಅದ್ಭುತ!! ಹೇ ಭಕ್ತ-ವತ್ಸಲಾ, ಪ್ರೇಮ ಮಮತೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ, ಅಂತಃಕರಣವಾರ್ತಕವಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಲಿದಾನ ಕೊಡುತ್ತಲಿದ್ದೀನೆಯಾದರೂ, ನಾನು ನೀಡುತ್ತಲಿದ್ದ ಈ ಬಲಿದಾನವು ನಿನಗೆ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಲೊಲ್ಲದೇಕೆ? ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳೇನಾದರೂ ಇರುತ್ತವೆಯೋ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೇ ಕ್ಷಮಾಪತಿಯೇ, ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು; ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ನಾನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು” ಎಂದು ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಚೂರಿಯನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಮಗನ ಶಿರವನ್ನು ಕೊಯ್ಯಲದ್ಯುಕ್ತರಾಗಲು, ಅವರ ಮುಂದೆ ಮಲಗಿದ ಮಗನು ಅದೃಷ್ಟನಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರಿಯು ಮಲಗಿರುವದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡರು. ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆಕಾಶದಿಂದ ಒಂದು ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. “ಎಲೋ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯಾದ

ಇಬ್ರಾಹೀಮನೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಮಲಗಿರುವ ಕುರಿಯನ್ನು (ದುಂಬಾ) ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕುರಿಯನ್ನೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಬಲಿದಾನ ನೀಡು; ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವನು.” ಅದರಂತೆ ಹೆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರು ಆ ಕುರಿಯನ್ನು ಬಲಿದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ, ಹೆಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು (ಉಮ್ಮತ-ಇಬ್ರಾಹೀಮ್.) ಕುರ್ಬಾನಿ ವಿಧಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು “ಕುರ್ಬಾನಿ” ವಿಧಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ.

ಜಿಲ್ ಹೆಜ್ ತಿಂಗಳದ(ಬಕ್ರಿದ ತಿಂಗಳದ) ೧೦ನೇ ಅಥವಾ ೧೨ ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನಸ ಕುರ್ಬಾನಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ಆದರೆ, ೧೦ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನಸ (ಬಕ್ರಿದ ಹೆಬ್ಬದ ದಿನಸ) ಕೊಡುವದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗಿದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡಲೇಬೇಕೇನು ?

ಗುರು:— ಇಲ್ಲ. ಕುರ್ಬಾನಿಯ ಬಂಧನವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದವರಿಗಷ್ಟೇ ಕುರ್ಬಾನಿಯ ಬಂಧನವಿರುತ್ತದೆ. ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡಲು ಅರ್ಹನಾದವನು, ತನ್ನ ವತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾದ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವತಿಯಿಂದ, ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ವತಿಯಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನು ಕುರ್ಬಾನಿ ಮಾಡಬೇಕು; ಇಲ್ಲವೆ ಏಳು ಜನರು ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿ ಒಂದು ಆಕಳವನ್ನು ಅಥವಾ ಒಂದು ಒಂಟೆಯನ್ನು ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಕುರ್ಬಾನಿಯ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವಯವ-ಹೀನತೆಗಳು ಇರಬಾರದು; ಮತ್ತು ರೋಗಾದಿಗಳು ಇರಕೂಡದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಕುರ್ಬಾನಿಯ ವಿಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿರಾ ?

ಗುರು: — ಕುರ್ಬಾನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡುವಾಗ, ಕಾಬಾದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಅವರ ಮುಖವಾಗುವಂತೆ ಎಡಮಗ್ಗಲದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ, ಅವರ ಬಲಗಾಲವನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಅವರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ

ಇಡಬೇಕು. ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡುವಂಥವನು ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡುವದು ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ, ಅವನಿಂದ ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಇತರರಿಗೆ ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕುರ್ಬಾನಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರ್ ಇರಬೇಕು. ಕುರ್ಬಾನಿಯ ವಿಧಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವನು (ಅಂದರೆ ಕುರ್ಬಾನಿಯ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡುವವನು) ಮೊದಲು ಹೀಗೆ ನಿಯ್ಯತ್ ಪಠಿಸಬೇಕು:—

“ಇನ್ನೀ ವಜಾಹತು ವಜಾಹಿಯ ಲಿಲ್ಲಜೀ ಫತರಸ್ಸಮಾವಾತಿ ವಲ್ ಅರ್ಧಿ ಹನೀಫಂವ್, ವ ಮಾ ಅನಾ ಮಿನಲ್ ಮುಸ್ತಿಕೀನ್ + ಇನ್ನ ಸೊಲಾತಿ ವ ನುಸುಕಿ, ವ ಮಹಾಯಾಯಿ ವ ಮುಮಾತಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್ ಅಲಮೀನ್ + ಲಾ ಷರೀಕ ಲಹು ಬಿ ಜಾಲಿಕ, ಉಮಿರ್ತು ವ ಅನಾ ಅವ್ವಲುಲ್ ಮುಸಿ ಮೀನ್ + ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮ್ಮಿ ಮಿನ್ ವಲಕ, ಬಿಷ್ಟಿಲ್ಲಾಹಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್”
ಮೇಲಿನಂತೆ ನಿಯ್ಯತ್ ಪಠಿಸಿ ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆ

ನಂತರ ಹೀಗೆ ದುಆ ಪಠಿಸಬೇಕು:—

“ಅಲ್ಲಾಹುಮ್, ತಕಬ್ಬಲ್ ಮಿನ್ನಿ (ಅಥವಾ ಮಿನ್) ಕಮಾ ತಕಬ್ಬಲ್ತ ಮಿನ್ ಖಲೀಲಕ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್, ವ ಹಬೀಬಕ ಮುಹಮ್ಮದ್ರ ಸೂಲುಲ್ಲಾಹಿ ಸೊಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವ ಸೊಲ್ಲಮ್.”

[ಟಿಪ್ಪಣಿ:— ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡತಕ್ಕವನು ಸ್ವತಃ ದುಆ ಪಠಿಸುವಾಗ, “ಮಿನ್ನೀ” ಅಂತಾ ಅನ್ನಬೇಕು; ಆದರೆ ಅವನ ವತಿಯಿಂದ ಇತರರು ಪಠಿಸುವಾಗ, “ಮಿನ್” ಅಂತಾ ಅಂದ ನಂತರ ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡುವವನ ಹೆಸರನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ, ಮಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ರಹೀಮಾನ, ಮಿನ್ ಗುಲಾಮ ಮಹಮ್ಮದ ವಗೈರೆ.]

ಕುರ್ಬಾನಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಂದನ್ನು ದೀನದರಿವ್ರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು; ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಆಪ್ತಮಿತ್ರರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು; ಮತ್ತು ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು (ಅಥವಾ ಚರ್ಮವನ್ನು ಮಾರಿ ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು) ದಿನೇ ದರಿವ್ರಿಗೆ ಅಥವಾ ಯಾವ ದಾದರೊಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು.

(೪) ಬಾಂಗ

೨:— “ಬಾಂಗ ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ, ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆದು ಗುಸ್ಸು ಮಾಡಿಸಿ, ಮಡಿಯಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ನಂತರ, ಆ ಕೂಸಿನ ಬಲಗಿವಿಯಲ್ಲಿ “ಅಜಾನ” ವನ್ನು ಮತ್ತು ಎಡಗಿವಿಯಲ್ಲಿ “ಅಕಾನುತ್”ವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದಕ್ಕೆ “ಬಾಂಗ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿಗೆ ಬಾಂಗ ಕೊಡಿಸಲೇ ಬೇಕು. “ಬಾಂಗ” ಪಠಿಸುವವನು ಕಾಬಾದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕೂಸವನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಮೊದಲು ಅಜಾನ ಪಠಿಸಿ ಬಲಗಿವಿಯಲ್ಲಿ ಊದಬೇಕು; ಆ ನಂತರ ಅಕಾನುತ್ ಪಠಿಸಿ ಎಡಗಿವಿಯಲ್ಲಿ ಊದಬೇಕು.

(೫) ಅಕೀಕಾ

ಶಿಷ್ಯ:— “ಅಕೀಕಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ, ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಜುಬ್ಬಾಮಾಡಿ, ಅಪ್ಪ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಭೋಜನ ಸಮಾರಂಭ ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ “ಅಕೀಕಾ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಎರಡು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನು “ಅಕೀಕಾ” ಮಾಡಬೇಕು. ಅಕೀಕಾದ ವಿಧಿಯನ್ನು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದ ಏಳನೇ, ಅಥವಾ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ, ಅಥವಾ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ, ಅಥವಾ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೇ ದಿವಸ ಅಥವಾ ಏಳರಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಡಬಲ್ಲ ಯಾವದೇ ದಿವಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕುರಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅಪ್ಪಮಿತ್ರರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕುರಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ದಾನಮಾಡಬೇಕು.

ಅಕೀಕಾದ ವಿಧಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ದಿವಸ ಕೂಸಿನ ಜಡೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲಿನ ತೂಕದಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೊಳಬೇಕು. ಕೂಸಿಗೆ ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು,

ಅಕೀಕಾದ ಕುರಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಜುಬ್ಬಾ ಮಾಡುವಾಗ ಹೀಗೆ ನಿಯತ್ ಪರಿಸರ್ಜೆಕು:-

“ಅಲ್ಲಾ ಹುಮ್ಮಾ ಹಾಜಿಹಿ ಅಕೀಕತು ಇಬ್ಬಿ [ಇಲ್ಲಿ ಕೂಸಿನ ಹೆಸರವನ್ನು ಪರಿಸರ್ಜೆಕು] ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಹಿ ಅಲ್ಲಾ ಹು ಆಕ್ಬರ್.”

ಶಿಷ್ಯ:- ಅಕೀಕಾದ ವಿಧಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಂಧನ ವಿದೆಯೇ?

ಗುರು:- ಇಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಶಕ್ಯವಿದೆಯೋ, ಅವರಷ್ಟೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಕೀಕಾದ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೆಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರಿಂದ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

(೬) ಖತನಾ

ಶಿಷ್ಯ:- “ಖತನಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:- ಗಂಡಸರ ಮೂತ್ರಾಯವದ ಮುಂಭಾಗದ ಮೇಲಿರುವ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆಯುವದಕ್ಕೆ “ಖತನಾ” ಅನ್ನು ತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು “ಇಸ್ಲಾಮ್” ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಲಕರು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮುಸಲ್ಮಾನೇ ತನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಹೆಲ್ಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರಿಂದ ಅನುಕರಣೆಯವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ (ಅಂದರೆ, ಸುನ್ನತೆ-ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ ಆಗಿದೆ). ಮಕ್ಕಳ ಖತನಾ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಕೆಲವು ಅಜ್ಞ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಧಿಗಳನ್ನೂ ವರ್ಧವಾದ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳಿಗೆ ಬಾಹಿರವಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಖತನಾ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:- ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಬರುವ ಲಾಭವೇನು ?

ಗುರು:— (೧) ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಮೂತ್ರಾಯವದ ಮುಂಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗಿರುವ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆಯ ಕೆಳಗೆ ಮೂತ್ರದ ಮತ್ತು ವೀರ್ಯದ ಕಣಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುವದರಿಂದ, ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚರ್ಮರೋಗಾದಿಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುವ ಸಂಭವವು ಇರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ, ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ, ಇಂಥ ರೋಗಾದಿಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವು ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ.

(೨) ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡುವಾಗ, ಗಂಡಸನ ಮೂತ್ರಾಯವದ ಮುಂಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗಿರುವ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆಯು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಅದರಿಂದ ಗಂಡಸನಿಗೆ ವೇದನೆಯಾಗಹತ್ತಿ, ಸಂಭೋಗ ಕ್ರಿಯೆಯು ನಿರಾಂತಕವಾಗಿ ಸಾಗದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ, ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹೀಗಾಗುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.

(೩) ಸ್ತ್ರೀಯೊಳಿನ್ನಿಂಥ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸುಂಕರೋಗಗಳಿಂದ, ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದವನ ಮೂತ್ರಾಯವದ ಮುಂಭಾಗವು ಅತೀ ಬೇಗನೆ ಬಾಧಿತವಾಗುವದು ಮತ್ತು ಅಂಥ ಸುಂಕ ರೋಗವು ಒಮ್ಮೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತೆಂದರೆ, ಮೂತ್ರಾಯವದ ಮುಂಭಾಗವು ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಖತನಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನ ಮೂತ್ರಾಯವದ ಮುಂಭಾಗವು ಅಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಬಾಧಿತವಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅಂಥ ಸುಂಕ ರೋಗವು ಅಂಟಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಮೂತ್ರಾಯವದ ಮುಂಭಾಗವು ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿರುವದಿಲ್ಲ.

(೨) —ಷುಕ್ರಾನಾ—

ಶಿಷ್ಯ:—“ಷುಕ್ರಾನಾ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:—ಇಬ್ಬಣನ ಜನಗಳು ಕೂಡಿ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಜನಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಒಂದು ಗಂಡನ್ನು ವಧಾವರರನ್ನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದಕ್ಕೆ “ಷುಕ್ರಾನಾ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—“ಷುಕ್ರಾನಾ” ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು ?

ಗುರು:—ಕನ್ಯಾ-ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ವರನು ಮತ್ತು ವರನ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯು ಮಾನ್ಯರಾದ ನಂತರ, ವರನ ಪಕ್ಷದವರು “ಷುಕ್ರಾನಾ”ದ ಸಲು ವಾಗಿ ಕನ್ಯಾ-ಪಕ್ಷದವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಎರಡೂ ಪಕ್ಷದವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ, ಕೊಡತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾತಾಡಿ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು.

ಆ ಮೇಲೆ ಕನ್ಯಾ-ಪಕ್ಷದವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ವರನ ತಂದೆಗೆ ಅಥವಾ ಪಾಲಕನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು—

“ಅ”ನ ಮಗಳಾವ “ಬ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವಳನ್ನು “ಕ”ನ ಮಗನಾದ “ಡ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವನಿಗೆ, “ನಿಕಾಹ್” ಮಾಡಿಕೊಡಲು, ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಂಥ ಮಹಾಜನ ಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ವಚನವನ್ನೀಯುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಮಾನ್ಯವಿ ದೆಯೋ ?”

ವರನ ತಂದೆಯು ಅಥವಾ ಪಾಲಕನು ಎದ್ದು ನಿಂತು, “ಇದು ನನಗೆ ಮಾನ್ಯವಿದೆ” ಅಂತಾ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಅಥವಾ ಮಿಠಾಯಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.

ಆ ನಂತರ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಂಥ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಘಾತಿಹಾ ಪಠಿಸಿ ಬೇಕು. ಘಾತಿಹಾದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ‘ಸೂರೆ-ಘಾತಿಹಾ’, ನಂತರ ‘ಸೂರೆ-ನಸ್ತ’ ತದನಂತರ “ದರೂದೆ-ಷರೀಫ್” ಪಠಿಸಿ, ನಂತರ ಘಾತಿಹಾ ಪೂರ್ಣಿಸಿ ಬೇಕು.

ಘಾತಿಹಾ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಕೂಡಿದ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಓಣಿಯವರಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಅಥವಾ ಮಿಠಾಯಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಹಂಚಬೇಕು. ಶುಕ್ರಾನಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಥವಾ ಮಶೀದೆಗೆ ದೇನಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಶುಕ್ರಾನಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಧೂ-ವರರು ಥಾಜರ್ ಇರ ಲೇಬೇಕೇನು ?

ಗುರು:—ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಹಾಜರ್ ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನೇಮವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ವಧೂವರರು ಪ್ರೌಢರಾದವರು ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ, ಸುಕ್ರಾನಾದಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ಒಪ್ಪಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು.

(ಆ) —ನಿಕಾಹ್—

ಶಿಷ್ಯ:—“ನಿಕಾಹ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:—ವಧೂ-ವರರ ಪಕ್ಷದವರು, ಆಸ್ತೀಷ್ಟರು, ಮಿತ್ರರು ಮೊದಲಾದವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಡಿ, ವಧೂವರರ ಒಪ್ಪಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಧಾರ್ಮಿಕ ನೇಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ದಾಂಪತ್ಯ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯುವದಕ್ಕೆ “ನಿಕಾಹ್” (ಲಗ್ನ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೌಢನಾದ ನಂತರ ತನಗೆ ಶಕ್ಯವಾದಾಗ, ಪ್ರತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ. ಸಕಾರಣಗಳಲ್ಲದೆ ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದವನು, ಅಥವಾ ಅಜನ್ಮ ಅವಿವಾಹಿತನಾಗಿಯೇ ಇರಬಯಸುವವನು, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೌಢನಾದ ಪ್ರತಿ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಅಥವಾ ಮುಸ್ಲಿಮಳು ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—“ನಿಕಾಹ್”ದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿರಾ ?

ಗುರು:—(೧) ನಿಕಾಹ್‌ದ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲಿನ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ, ವರನು ವಧೂವಿಗೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾದ “ಮಹರ್” (ವಾಗ್ದಾನ-ಧನ)ವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವದಾಗಿದೆ. ಲಗ್ನವಾದ ನಂತರ, ಮುಂದೆ ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂಟೆಯುಂಟಾಗುವದಾಗ, ಅಥವಾ ವಿನಾಹ-ವಿಚ್ಛೇದನೆಯ ಪ್ರಸಂಗವು ಒದಗಿದಾಗ, ಅಥವಾ ತನ್ನ ಯಾವದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟಾದಾಗ, ಲಗ್ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಗ್ದಾನ-ಧನವನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯು ಬೇಡಿದಾಗ, ವಾಗ್ದಾನ ಧನವನ್ನು ಗಂಡನು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುವದು. ಹೆಂಡತಿಯು ಬೇಡಲಿ ಅಥವಾ ಬೇಡದಿ

ರಲಿ, ತನ್ನ ಮರಣಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಈ ವಾಗ್ದಾನ-ಧನವನ್ನು ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾಗ್ದಾನ-ಧನದ ರಕಮವನ್ನು ವಧೂವರರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಂತೆ ನಿರ್ಧರಿಸದಲೇ, ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ರಕಮನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ವರನ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ವಧೂವರರು ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಚರ್ಚಿಸಿಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ವಕೀಲನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ವಾಗ್ದಾನ-ಧನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಆ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಲಗ್ನ-ಸಮೂಹದ ಮುಂದೆ ಸಾರಬೇಕು.

(೨) ಆ ನಂತರ, ಇಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ, ವಧೂವರರು ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ವಕೀಲನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಲಗ್ನಕೃತ್ರಿಗಿ “ಕಬೂಲಿ ಜವಾಬ್” ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೩) ತದನಂತರ, ನಿಕಾಹ್‌ದ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವನು (ನಿಕಾಹ್-ಖ್ವನ್) ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಕೆಳಗಿನ “ಮುತ್ತೈಯೆ-ನಿಕಾಹ್” (ಲಗ್ನದ ಪ್ರವಚನ)ವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು—

“ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್+ಅಲ್ ಹಮ್ಮು ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ವ ನ್ಹಮದುಹು ವ ನಸ್ತಯೀನದು ವ ನಸ್ತಫ್ಫಿರುಹು, ವ ನಲೂಜು ಬಿಲ್ಲಾಹಿ ಮಿನ್‌ಷುರೂರಿ ಅನ್ವಿನಾ, ವ ಮಿನ್ ಸಯ್ಯಿಅತಿ ಅತವಾಲಿನಾ, ಮೈಯ್ದಿಲ್ಲಾಹು ಫಲಾ ಮುದಿಲ್ಲ ಲಹು, ನಮೈ ಯುದ್ಧಿಲ್ಲಹು ಫಲಾ ಹಾದಿಯಲಹ್+ವ ನಸ್ವದು ಅಲ್ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು, ವದ್ದಹು ಲಾ ಷರೀಕ ಲಹು, ವ ಅಷ್ಟದು ಅನ್ನ, ಮುಹಮ್ಮದನ್ ಅಬ್ದುಹೂ ವ ರಸೂಲಹು; ಅರ್ಸಲವು ಬಿಲ್‌ಹಕ್ಕಿ ಬಯ್ಯಿಸ್, ಯದಯ್ಯಿಸ್ಸಾಅತಿ ಬಷೀರುನ್ ವ ಸರೀರಾ+ಮೈ ಯುತಿಯಿಲ್ಲಾಹು ವ ರಸೂಲಹು, ಫಕದ್ ರಷದ್, ವ ಮೈಯ್ ಯಅಸಿಹಿನಾ; ಫ ಇನ್ನಹು ಲಾ ಯದುರು ಇಲ್ಲಾ ನಫ್ಸ್; ವ ಲಾ ಯದುರುಹ ಷೆಯ್ ಅ+ಯಾ ಆಯ್ಯಹನ್ನಾ ಸುತ್ತಕೂ ರಬ್ಬಕುಮುಲ್ಲಜೀ ಖಲಕಕುಮ್ ಮಿನ್ ನಫ್ಸಿನ್ ವಾಹಿದಿನ್; ವ ಖಲಕ ಮಿನ್‌ಹಾ ಜಾಜಹಾ, ವ ಬಸ್ಸ ಮಿನ್‌ಹುಮಾ ರಿಜಾಲನ್ ಕಸೀರಂವ್ ವ ನಿಸಾಅ; ವತ್ತಕುಲ್ಲಾ ಹಲ್ಲಜೀ ತಸಾಲೂನಬಿಹಿ ವಲ್ ಅರ್ಹಾನ್; ಇನ್ನಲ್ಲಾಹು ಕಾನ ಅಲೈಕುಮ್ ರಕೀಬಾ+ಯಾ ಆಯ್ಯಹಲ್ಲಜೀನ ಅಮನುತ್ತಕುಲ್ಲಾಹ ಹಕ್ಕುತುಕಾತಿಹಿ, ವ ಲಾ ತಮೂತುನ್ನ ಇಲ್ಲಾ ವ ಅಂತುಮ್ ಮುಸ್ಲಿಮೂನ್+ಯಾ ಆಯ್ಯಹಲ್ಲಜೀನ ಅಮನುತ್ತಕುಲ್ಲಾಹ ವ

ಕೂಲೂ, ಕಾಲನ್ ಸದೀವ ಯುಕ್ಲಿಡ್, ಲಕುಮ್ ಅಲಮೂಲಕುಮ್ ವಗ್ನಿಲ್ಕುಮ್ ಜುನೂಬುಕುಮ್; ವಮೈ ಯುತಿಯಿಲ್ಲಾಹ ವ ರಸೂಲಹು, ಫಕದ್ ಫೌಜ ಫೌಜನ್-ಅರ್ಬೀಮಾ+ಫ ನಸ್ ಅಲುಲ್ಲಾಹ್ ಅಂಯ್ ಯಜಅಲ್ಲಾ, ಮಿಮ್ ಮೈ ಯುತಿವುಹು, ವ ಯುತಿವುರ್ರಸೂಲಹು ವ ಯತ್ತಬಿವೂ ವ ರಿದ್ವಾನಹು, ವ ಯಜ್ಜನಿಬು ಸಖತಹು, ಫ ಇನ್ನ ಮಾ ನ್ವನುಬಿಹಿ - ವಲಹು+ಅಲ್ಲಾ ಹುಮ್ನಾ ಸೊಲ್ಲೆ, ಅಲಾ ಸಯ್ಯದಿನಾ ಮುಹಮ್ಮದಿನಾ ನಬೀಯಿಲಾ ಉಮ್ಮೀ, ವ ಅಲಿಹಿ ವ ಅಸ್ತಾಬಿಹಿ, ವ ಅಜ್ಜಾಜಿಹಿ ವ ಜುರ್ರಿಯಾತಿಹಿ, ವ ಸೊಲ್ಲಮಾ ತಸ್ಲೀಮನಾ ಕಸೀರನಾ ಕಸೀರಾ+”

(೪) ಖುತ್ಬಾ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ ವಧೂ-ವರರಿಗೆ “ಅಸ್ತಘ್ಘಾರ್” ಮತ್ತು “ಸಿಫೈ-ಈಮಾನ್” ಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು—

ಅಸ್ತಘ್ಘಾರ್:—“ಅಸ್ತಘ್ಘಿರುಲ್ಲಾಹ್ ರಬ್ಬಿ, ಮಿನಾ ಕುಲ್ಲಿ ಜಂಬಿಂವ್ ವ ಖತಿಅತಿಂವ್, ವ ಅತೂಬು ಇಲೈಹ್”

ಸಿಫೈ-ಈಮಾನ್:—“ಅಮಂತು ಬಿಲ್ಲಾಹಿ ವ ಮಲಾಯಿಕತಿಹಿ ವ ಕುಸುಬಿಹಿ ವ ರಸೂಲಿಹಿ ವಲಾ ಯೊಮಿಲಾ ಆಖಿರಿ, ವಲಾ ಕದ್ರಿ ಖೈರಿಹಿ ವ ಷರೈಹಿ ಮಿಸಲ್ಲಾಹಿ ತಅಲಾ, ವಲಾ ಬಅಸಿ ಬಾದಲಾ-ಮೌತ+ ಅಮಂತು ಬಿಲ್ಲಾಹಿ, ಕಮಾಹುವ ಬಿ ಅಸ್ತಾಯಿಹಿ ವ ಸಿಫಾತಿಹಿ, ವ ಕಬಿಲ್ತು ಜಮೀಅ ಅಹಾಮಿಹಿ ವ ಅರ್ಕಾನಿಹಿ+ ಅಷ್ಟದು ಅಲಾ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು, ವದ್ಹು ಲಾ ಷರೀಕ ಲಹು, ವ ಅಷ್ಟದು ಅನ್ನ, ಮುಹಮ್ಮದನಾ ಅಬ್ದುಹೂ ವ ರಸೂಲಾಹು”

(೫) ಆ ನಂತರ, ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಸುವವನು ಮದುವುಗನ ಬಲಗೈ ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಲಗೈ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಮದುವುಗನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕು— “ವ” ನಾಮದ ವಕೀಲನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ “ಅ” ಮತ್ತು “ಬ” ಎಂಬ ಈ ಇಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಮಹಾಜನಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ, ಪರಮಾತ್ಮನು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಜರ್ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುವದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಇಂತಿಷ್ಟು “ವಾಗ್ದಾನ-ಧನ”ದ ಕರಾರಿನಿಂದ “ಕ”ನ ಮಗಳಾದ “ಡ” ಎಂಬವಳನ್ನು ನಿನಗೆ ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆಯೇ?” ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮದುವುಗನು, “ಅಹುದು, ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ” ಅಂತಾ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮೂರು ಸಾರೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಾಗಬೇಕು.

ಆ ನಂತರ ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಸುವವನು ಮದುವೆಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕು— “ಈ ವಕೀಲನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಇಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಗ್ದಾನ-ಧನವನ್ನು, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಬೇಡಿದಾಗ ಕೊಡಲು ಕಬೂಲ ಮಾಡುತ್ತಿಯಾ ? ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪತ್ನಿಯತ್ವವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಲು, ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಲು ನೀನು ಕಬೂಲ ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ” ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮದುವೆಗನು, “ಅಹುದು, ನಾನು ಕಬೂಲ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಅಂತಾ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಮೂರು ಸಾರೆ ಈ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳಾಗಬೇಕು.

(೬) ತದನಂತರ, ಮದುವೆಗನು ಹೀಗೆ ಪರಿಸಬೇಕು.

“ಕಬಿಲ್ತು ಜಮೀಅ ಅಹ್ಲಿ ಕಾಸಿಹಿ ವ ಅರ್ಕಾಸಿಹಿ ಹಕ್ಕುನ್ ಸಿದ್ಕುನ್ ಅದಿಲ್ಲಾ”

(೭) ತದನಂತರ ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಸುವವನು, “ನಿಯ್ಯತ್ ಖೈರ್ ಅಲ್-ಫಾತಿಹಾ” ಅಂತಾ ಅನ್ನಬೇಕು; ಮತ್ತು ಹಾಜರ್ ಇದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೀಗೆ ಫಾತಿಹಾ ಪರಿಸಬೇಕು—

“ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್+ಅಲಹಮ್ಮ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್, ಅಲಮೀನ್, ಅರ್ರಹಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮಿ, ಮಾಲಿಕಿ ಯೌಮಿದ್ದೀನ್+ಇಯ್ಯಾಕ ನಅಬುದು ವ ಇಯಾಕ ನಸ್ತಯೀನ್+ಯಿದಿನನ್ನಿರಾತೊಲಾ ಮುಸ್ತಕೀಮಾ ಸಿರಾತೊಲ್ಲಜೀನ್ ಅನ್+ಅಮ್ಮ ಅಲೈಹಿಮ್, ಗೈರುಲಾ ಮಗ್ನೂಬಿ ಅಲೈಹಿಮ್ ವಲದ್+ದ್ವಾಲ್ಲಿಲೀನ್+ ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್+ಇಜಾ ಜಾ....ಅ ನಸ್ರುಲ್ಲಾಹಿ ವಲಾ ಫತೇಹು, ವ ಅರಹತನ್ನಾಸ ಯದ್+ಖುಲೂನ ಫೀ ದೀನಿಲ್ಲಾಹಿ ಅಫ್ವಾಜನ್; ಫ ಸಬ್ಬಿಹ್ ಬಿಹಮಿ ರಬ್ಬಿಕ್ ನಸ್ತಫ್ಫಿರ್; ಇನ್ನಹು ಕಾನ ತವ್ವಾಬಾ+ ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮಾ ಸೊಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲಾ ಸಯ್ದಿನಾ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್, ವ ಅಲಾ ಅಲಿ ಸಯ್ದಿನಾ ಮುಹಮ್ಮದಿನ್, ವಬಾರಕ್ ಸೊಲ್ಲಮ್ ಸೊಲ್ಲು ಅಲೈಹ್”

ಇದಾದನಂತರ ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಸುವವನು ಕೆಳಗಿನ “ದುಆ” ಪರಿಸ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ “ಆಮೀನ್, ಅಮೀನ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನ ಬೇಕು—

—“ದುಅ”—

“ಅಲ್ಲಾ ಹುನ್ನಾ, ಅಲ್ಲಿಫ್ ಬೈನಹುಮಾ ಕಮಾ ಅಲ್ಲಪ್ತ, ಬೈನ ಆದಮ ವ ಹವ್ವಾ ಅಲೈಹಿಮುಸ್ಸಲಾಮ್+ಅಲ್ಲಾ ಹುನ್ನಾ, ಅಲ್ಲಿಫ್ ಬೈನಹುಮಾ ಕಮಾ ಅಲ್ಲಪ್ತ, ಬೈನ ಇಬ್ರಾಹೀಮ ವ ಸಾರಾಹ್ ಅಲೈಹಿಮುಸ್ಸಲಾಮ್+ಅಲ್ಲಾ ಹುನ್ನಾ, ಅಲ್ಲಿಫ್ ಬೈನಹುಮಾ ಕಮಾ ಅಲ್ಲಪ್ತ, ಬೈನ ಯೂಸುಫ ವ ಜುಲೈಖಾ ಅಲೈಹಿಮುಸ್ಸಲಾಮ್+ಅಲ್ಲಾ ಹುನ್ನಾ, ಅಲ್ಲಿಫ್ ಬೈನಹುಮಾ ಕಮಾ ಅಲ್ಲಪ್ತ, ಬೈನಮೂಸಾ ವ ಸಫೂರಾ ಅ|| ಅಲ್ಲಾ ಹುನ್ನಾ, ಅಲ್ಲಿಫ್ ಬೈನಹುಮಾ ಕಮಾ ಅಲ್ಲಪ್ತ, ಬೈನ ಸುಲೇಮಾನ ವ ಬಿಲ್ಕಿಸ್ ಅಲೈಹಿಮುಸ್ಸಲಾಮ್+ಅಲ್ಲಾ ಹುನ್ನಾ ಅಲ್ಲಿಫ್ ಬೈನಹುಮಾ ಕಮಾ ಅಲ್ಲಪ್ತ, ಬೈನ ಹಜರತ್ ಮುಹಮ್ಮದುರ್ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹಿ ಸೊಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವ ಸೊಲ್ಲಮ್, ವ ಖದೀಜತುಲ್ ಕುಬ್ರಾ, ವ ಅಯ್ಯಾಸಿ ಸಿದ್ದೀಕ್ ರದಿ-ಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಅನ್‌ಹುಮಾ+ಅಲ್ಲಾ ಹುನ್ನಾ, ಅಲ್ಲಿಫ್ ಬೈನಹುಮಾ ಕಮಾ ಅಲ್ಲಪ್ತ, ಬೈನ ಅಲಿಯಲ್ ಮುರ್ತುಜಾ, ವ ಫಾತಿಮತುಜ್ಜೊದರಾ ರದಿಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಅನ್‌ಹುಮಾ+ಇನ್ನಹೂ ತಆಲಾ ಜನಾದುನ್ ಕರೀಮುನ್, ರಫ್ತುಫುರ್ರಹೀಮುನ್ ವ ರಬ್ಬುನ್ ಹಲೀಮ್+ಸುಬ್ಹಾನ ರಬ್ಬಿಕ್, ರಬ್ಬುಲ್-ಇಜ್ಜತಿ ಅಮ್ಮಾ ಯಸೀಫೂನ್, ವ ಸಲಾಮುನ್ ಅಲಲ್ ಮುರ್ಸಲೀನ್, ವಲ್‌ಹಮ್ಮದಿ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್ ಅಲಮೀನ್+”

(೮) ಆ ನಂತರ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ತತ್ತಿ ಬಾದಾಮಗಳನ್ನು ಮದುಮ ಗನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತೂಕೆಡೆಗೆ ಹಾರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಲಗ್ನ ಸಮಾ ರಂಭವು ಸಮಾಪ್ತವಾದಂತಾಯಿತು.

ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭವು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ, ಮದುಮಗನು ಎದ್ದು ನಿಂತು, “ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನತ್ತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಲಾಮ್ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರ ಕೂಡ ಕೈಕುಲುಕಿಸಬೇಕು.

ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭವು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕನ್ಯಾ ಪಕ್ಷದವರು ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಭೋಜನ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸ ಬೇಕು. ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭವು ಕನ್ಯಾಪಕ್ಷದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಲಗ್ನವಾದ ಮರುದಿನಸ ಅಥವಾ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾ ದಾಗ, ಮದುಮಗನ ಪಕ್ಷದವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ವಾಗಿ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಭೋಜನ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೆ “ದಾವತೀ-ವಲೀಮಾ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭೋಜನ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಔತನಿಸಲ್ಲುಟ್ಟವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಮದುವೆಗಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು (ಮುಬಾರಕಬಾದ) ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ನಿಕಾಹ್ ಸಮಾರಂಭದಕಿಂತ ಮೊದಲು ವಧೂವರರು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವಿರಾ ?

ಗುರು:—ನಿಕಾಹ್ ಸಮಾರಂಭದಕಿಂತ ಮೊದಲು ವಧೂವರರು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ:—

(೧) ನಿಕಾಹ್ ಸಮಾರಂಭದಕಿಂತ ಮೊದಲು ವಧುವು ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿ, ವರನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಥವಾ ತನ್ನಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಿದ ಹೆಂಗಸರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಬಾ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆಗೆ ಮುಖ ವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೨) ವರನು ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ವಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಟಾಂಗಾದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಇಲ್ಲವೆ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ, ತನ್ನ ಅಪ್ಪರು ಮಿತ್ರರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋಗ ಬೇಕು. ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ “ಎರಡು ರಕಾತಗಳ ನಫೀಲ್ ನಮಾಜ್” ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈ ನಮಾಜ್‌ಗೆ “ನಮಾಜೆ-ಷುಕ್ರಾನಾ” (ಧನ್ಯವಾದದ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಮಾಜವು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಲಗ್ನ ಸಮೂಹದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಬಾದ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಬಲಗಾಲ ಪಾದವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಊರಿ, ಎಡಗಾಲವನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಡಿಚಿ, ಎಡಪಾದವನ್ನು ಅಡ್ಡಾಗಿ ಇಟ್ಟು, ಎಡಪಾದದ ಮೇಲೆ ಕೂಡು ಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಮದುವೆಗನು ತನ್ನ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮಶೀದಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಥಾಯ್ದ ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಊರುತ್ತ ಬಾರಿಸುತ್ತ

ಮತ್ತು ಮದ್ದು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತ ನಡಗರದಿಂದ ಹೋಗಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಸಾಧಾ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕೋ ?

ಗುರು:—ಸಾಧಾ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಸಾಧಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮವಿದೆ. ಭೇಂಡು, ಬಾಜಾ, ಮದ್ದುಗಳಿಗಾಗಿ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದಲಿ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಥವಾ ಮಶೀದೆಗೆ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ದೇನಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವು.

ಶಿಷ್ಯ:—ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳಂತೆ ಯಾವ ಯಾವ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ ?

ಗುರು:—ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಂಥ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ:-

(ಅ) (೧) ತಾಯಿಯನ್ನು; ತಂದೆಯ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು; ತನಗೆ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದಂಥವಳನ್ನು (ದಾಯೀ)

(೨) ತಾಯಿಯ ತಾಯಿಯನ್ನು (ನಾನಿ); ತಂದೆಯ ತಾಯಿಯನ್ನು (ದಾದಿ), ತನಗೆ ಹಾಲುಕುಡಿಸಿದವಳ ತಾಯಿಯನ್ನು; ಹೆಂಡತಿಯ ತಾಯಿಯನ್ನು (ಸಾಸ)

(೩) ತಂದೆಯ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರನ್ನು (ಸುಪ್ಪಿ); ತಾಯಿಯ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರನ್ನು (ಖಾಲಾ); ತನಗೆ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದವಳ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರನ್ನು.

(ಬ) ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರನ್ನು; ತನಗೆ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದವಳ ಮಗಳನ್ನು; ಹೆಂಡತಿಯು ಜೀವಂತಿರುವಾಗ, ಅವಳ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರನ್ನು.

(ಕ) ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು; ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ಮಗಳನ್ನು; ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮಗಳನ್ನು; ತನ್ನ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು; ಮತ್ತು ಇವರೆಲ್ಲರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು.

(ಡ) “ಅಹಲಿ-ಕಿತಾಬ್” ಅಲ್ಲದಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯಳನ್ನು, ಅಂದರೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚನ್ ಯಹೂದಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಧರ್ಮಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರ ಧರ್ಮದ ಸ್ತ್ರೀಯಳನ್ನು.

ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೊರತಾಗಿ, ತನಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸಿದ ಯಾವದೇ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಕೂಡ ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳಂತೆ, ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಳು ?

ಗುರು:—ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳಂತೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನೇ ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಳು. ಗಂಡನು ಜೀವಂತಿರಲಿ ಕಠಾಗಿ ಎರಡನೇ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವು ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಗಂಡನು ತೀರಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವು ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ?

ಗುರು:—ಅಹುದು, ಇರುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:—ಹೆಂಗಸರ ಪುನರ್ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ವಿಧವಾ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ “ಉಡಿಕೆ” ಅಂತಾ ಅನ್ನುವರೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವದೇ ಹೆಸರಿರುತ್ತದೆಯೋ?

ಗುರು:—“ಉಡಿಕೆ, ಗಿಡಿಕೆ” ಎಂಬುವದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಮನ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ-ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ವಿಧವಾ-ವಿವಾಹ ಎರಡೂ ಅಷ್ಟೇ ಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ತರದ ಲಗ್ನಗಳಿಗೆ ನಿಕಾಹ್ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಕುಮಾರಿಯು ಹೇಗೆ ಸುಮಂಗಲೆಯಾಗುವಳೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪುನರ್-ನಿಕಾಹ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ವಿಧವೆಯು ಸಹ ಸುಮಂಗಲೆಯಾಗುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕುಮಾರಿ-ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ವಿಧವಾ-ವಿವಾಹಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನೆಣಿಸದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವನ್ನು ಧೀಕರಿಸಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳಂತೆ, ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು ?

ಗುರು:— ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಅದೀಶಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ, ಅನಿ ವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಉದ್ಭವವಾದರೆ, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಳಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಅಳುವ ತನ ಧನಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ (ಅಥವಾ ಹೆಂಡಂದಿರಿ) ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ನಾಲ್ಕರ ವರೆಗೆ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಅನುಮತಿಯನ್ನೀಯುತ್ತದೆ. ಎಂಥ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಾಲ್ಕರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ; ಅವರಿ, ನಾಲ್ಕು ಹೆಂಡಂದಿರು ಜೀವಂತಾಗಿ ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ, ಐದನೇ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಜೀವಂತಾಗಿದ್ದ ನಾಲ್ವರು ಹೆಂಡಂದಿರಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬಳು ತೀರಿ ಕೊಂಡ ನಂತರ, ಮತ್ತೊಂದು ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿ ವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗವು ಬಂದದ್ದಾದರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತದೆಯೋ?

ಗುರು:— ಅಹುದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳಂತೆ, ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಗಂಡನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಾವವು ?

ಗುರು:— ಗಂಡನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಹೀಗಿರುತ್ತವೆ:—

(೧) ಹೆಂಡತಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೇಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನೇಮಗಳಂತೆ ಅವಳನ್ನು ನಡೆಯ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

(೨) ಅವಳಿಗಿರುವ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಅವಳಿ ಗಾಗಿ ಅನ್ನ, ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.

(೩) ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸು-ಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಸಲಹೆ, ಬೇಕಲ್ಲದೆ, ದುರ್ಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಸಲಹೆಬಾರದು.

(೪) ಅವಳ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳ ಕೂಡ ಮತ್ತು ಬಂಧು ಬಳಗದ ವರ ಕೂಡ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮತ್ತು ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

(೫) ಹೆಂಡತಿಯ ಕೂಡ ಪ್ರೇಮ ಮಮತೆಯಿಂದ ನಡೆಯ ಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಬೈಯುವದನ್ನೂ ಹೊಡೆಯುವದನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅವಳ ತಪ್ಪುಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅವಳ ಕೂಡ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ “ವಾಗ್ದಾನ-ಧನವನ್ನು” ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ-ಬಂಧನದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ, ಯಾವದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡಬಾರದು.

ಶಿಷ್ಯ:— ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಾವವು ?

ಗುರು:— ಹೆಂಡತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಾವವೆಂದರೆ:—

(೧) ಗಂಡನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾ-ಧಾರಕಳಾಗಿ ಅವಳು ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

(೨) ಗಂಡನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಗಂಡನ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಬಾರದು.

(೩) ಗಂಡನ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಾರದು.

(೪) ಮನೆತನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಗಂಡನಿಂದ ಬೇಡಬಾರದು.

(೫) ಗಂಡನ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಕುಂದು ತಟ್ಟುವಂತಹ ಯಾವದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು; ಮತ್ತು ಗಂಡನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತು ವಂಧೆಯಾವದೇ ಮಾತನ್ನು ಆಡಬಾರದು.

(೬) ಗಂಡನ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗಿನಿಯಾಗಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅಪತ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

(೭) ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಂಡನನ್ನು ಬೈಯಬಾರದು, ಶಪಿಸಬಾರದು.

(೮) ಗಂಡನ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಪಾಲಕಳಾಗಬೇಕು.

(೯) ಗಂಡನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ತನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಗಂಡನ ಬಂಧು-ಬಳಗದವರ ಕೂಡ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕು.

(೧೦) ಗಂಡನು ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ತನಗೆ ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಗಂಡನ ಕಾಟವನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಕೂಡ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಂದ ತನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ “ವಾಗ್ದಾನ-ಧನ”ದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ವಿವಾಹ-ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು.

(೮) “ತಲ್ಲಾಕ್”

ಶಿಷ್ಯ:— “ತಲ್ಲಾಕ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ತಲ್ಲಾಕ್ ಅಂದರೆ, “ಸೋಡ ಪತ್ರ” ಅಥವಾ “ವಿವಾಹ-ವಿಚ್ಛೇದನ”. ಗಂಡಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಜಗಳವು ಉದ್ಭೂತವಾದಾಗ, ಹೆಂಡತಿಯ ಕೂಡ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವದು ಗಂಡನಿಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ವಾಗ್ದಾನ-ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ-ಬಂಧನದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಮುಕ್ತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ “ತಲ್ಲಾಕ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಗಂಡನಾದವನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಲ್ಲಾಕ್ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ತಲ್ಲಾಕ್ ಕೊಡುವವನು, ಅಥವಾ ತಲ್ಲಾಕಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವಂಥವನು, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವನ್ನು ಧೀಕೃತಿಸಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವನು.

(೯) “ಖುಲಅ”

ಶಿಷ್ಯ:— “ಖುಲಅ” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— “ಖುಲಅ” ಅಂದರೆ, “ವಿವಾಹ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತತೆ ಹೊಂದುವಿಕೆ”. ಗಂಡಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಜಗಳವು ಉದ್ಭೂತವಾದಾಗ, ಗಂಡನ ಕೂಡ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಗಂಡನು ತಲ್ಲಾಕ್ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗದಿದ್ದರೆ, ಗಂಡನಿಂದ ತನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ವಾಗ್ದಾನ-ಧನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಗಂಡನ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಅಧಿಕಾರವು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿಯು ತನಗಿರುವ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ, ವಿವಾಹ-ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ “ಖುಲಅ” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. [ತಲ್ಲಾಕ್ ಮತ್ತು ಖುಲಅ ಇವುಗಳ ಸವಿಸ್ತಾರ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.—ಲೇಖಕ.]

(೧೦) “ಇದ್ದತ್”

ಶಿಷ್ಯ:— “ಇದ್ದತ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ಗಂಡನಿಂದ ತಲ್ಲಾಕ್ ಪಡೆದ ನಂತರ, ಅಥವಾ ಗಂಡನಿಂದ ಖುಲಅ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ, ಅಥವಾ ಗಂಡನು ಮೃತನಾದನಂತರ, “ಇಂತಿಷ್ಟಿ” ಅವಧಿಯ ವರೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಎರಡನೇ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಆದೇಶವಿದೆ. ಈ ಅವಧಿಗೆ “ಇದ್ದತ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— “ಇದ್ದತ್” ದ ಅವಧಿಯು ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ ?

ಗುರು:— ಸ್ತ್ರೀಯು ಗರ್ಭಿನಿಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮೂರು ಮಾಸಿಕ ಮುಟ್ಟುಗಳ ವರೆಗೆ (ಅಂದರೆ, ಮೂರುಸಾರೆ ಕಡೆಗಾಗುವತನಕ) ಈ ಅವ

ಧಿಯು ಇರುತ್ತದೆ; ಸ್ತ್ರೀಯು ಗರ್ಭಿಣಿ ಇದ್ದರೆ, ಕೂಸು ಜನನವಾದ ನಂತರ ಅಥವಾ ಗರ್ಭ-ಪತನವಾದ ನಂತರ ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಈ ಅವಧಿಯು ಇರುತ್ತದೆ.

(೧೧) “ಇಯಾದತ್”

ಶಿಷ್ಯ:— “ಇಯಾದತ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:— ತಮ್ಮ ಆಸ್ತು ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರಿಚಯಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬೇನೆ ಬಿದ್ದಾಗ, ರೋಗಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಮಗೆ ಶಕ್ಯವಿದ್ದ ಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ಹಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಿ, ರೋಗಿಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ, ರೋಗಿಗೂ ಅವನ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ “ಇಯಾದತ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಯಾದತ್ ಈ ರೂಢಿಯು ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರಿಂದ ಅನುಕರಣೀಯವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇಯಾದತಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ರೋಗಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ಫಲಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ರೋಗಿಯ ಹಾಸಿಗೆಯ ಹತ್ತರ ಕುಳಿತು ಮೊದಲು “ಸೂರಿ ಫಲಕ್” ಮತ್ತು “ಸೂರಿ ನಾಸ್” ಈ ಎರಡು ಕುರಾನದ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ ರೋಗಿಯ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಉದಬೇಕು. ನಂತರ ರೋಗಿಯ ಕೂಡ ಸಾವ ಕಾಶವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಬಾರದು.

ಇಯಾದತ್ತದ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋದಾಗ, ರೋಗಿಯು ಮರಣಾಂತಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ರೋಗಿಯ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಮರಣ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾದೊಡನೆ ದೂರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕುರಾನ ಪಠನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಪಕ್ಷಿಯು ರೋಗಿಯ ದೇಹದಿಂದ ಹಾರಿಹೋಗುವ ವರೆಗೆ ಮನೆಯವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು.

ರೋಗಿಯು ತೀರಿಕೊಂಡನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲೇ, “ಇನ್ನಾ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ, ವ ಇನ್ನಾ ಇಬ್ರೆಹಿ ರಾಜಿವೂನ್” (ಸರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ! ಮತ್ತು ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ನಾವಾದರೂ ಹೊಗಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ!) ಅಂತಾ ಪಠಿಸಬೇಕು.

ಶಿಷ್ಯ:— ರೋಗಿಯ ಮರಣವು ಸಮೀಪವಾಯಿತೆಂದು ಖಚಿತವಾದ ನಂತರ, ಅಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಜನರು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ?

ಗುರು:— ಮರಣವು ತೀರ ಸಮೀಪವಾಯಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ—ಮನೆಯವರೇ ಇರಲಿ ಹೊರಗಿನವರೇ ಇರಲಿ—ಯಾವದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗುಲ್ಲು ಗಲಾಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದಲೆ ಶಾಂತರಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಮರಣಾಂತಿಕ ರೋಗಿಯನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಸರಿಸುತ್ತ ಚಿತ್ತಾಗಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಉದಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ರೋಗಿಯ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಇಡಬೇಕು. ಮೈಲಿಗೆಯುಳ್ಳವರು ಮರಣಾಂತಿಕ ರೋಗಿಯ ಹತ್ತರ ಹೋಗಬಾರದು. ಮೈಡಿಮೈಯುಳ್ಳವರೇ ರೋಗಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತು, “ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್, ಮುಹಮ್ಮದುರ್ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್” ಅಂತಾ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಪಠಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ರೋಗಿಯ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು, ಕುರಾನದಲ್ಲಿಯ “ಸೂರೆ-ಯಾಸೀನ್”, ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಣ ಪಕ್ಷಿಯು ಹಾರಿ ಹೋದ ನಂತರ, ಮೃತದೇಹದ ಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಳನ್ನೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ನೀಟಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಮುಖದ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಇಡೀ ಶರೀರವನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಅರಿವೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ಮೃತ ದೇಹದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಕುರಾನಪಠಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮೃತನ ಮನೆಯವರು ಮತ್ತು ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಮೃತದೇಹದ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕುರಾನಪಠಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ವಾರಮಾರ್ಘಿಕ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆದರೆ, ಹೆಣದ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಳುವದನ್ನೂ ಚೀರಾಡುವದನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ದುಃಖವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂದರೆ, ಹೆಣದಿಂದ ದೂರು ಸ್ವರದ ಅಳಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಹೆಣದ ಹತ್ತರ ಕುಳಿತು ಅಳಬಾರದು,

—: (೧೨) ಕಫನ್ ದಫನ್ :—

ಶಿಷ್ಯ:— “ಕಫನ್ ದಫನ್” ಅಂದರೆ ಏನು?

ಗುರು:— ಮೃತದೇಹದ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ “ಕಫನ್ ದಫನ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿರುತ್ತವೆ; ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ “ಕಫನ್” ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ “ದಫನ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮೃತದೇಹಕ್ಕೆ ಗುಸ್ಸು ಮಾಡಿಸಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮತ್ತು ಶುಭ್ರವಾದ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸುವದಕ್ಕೆ “ಕಫನ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು “ಕಫನ್” ತೊಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಕಬರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ (ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಳುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ) ಒಯ್ದು ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಳುವದಕ್ಕೆ “ದಫನ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ:— “ಕಫನ್ ದಫನ್” ದ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಿರಾ?

: ಕಫನ್ ವಿಧಿ :—

ಗುರು:— (೧) ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಯತ್ ಆದನಂತ (ಅಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತನಂತರ) ಮನೆಯವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲನೇ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ, ಆಪ್ತಮಿತ್ರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪರಿಚಯದವರಿಗೆ ಮರಣದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಕಫನ್ ದಫನ್‌ದ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕಫನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಅರಿವೆ, ಅತ್ತರ, ಕರ್ಪುರ ಊದು, ಊದಬತ್ತಿ, ಸುರ್ಮಾ, ಸಬಕಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೃತದೇಹವನ್ನು ತೊಳೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಘಳಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಡೋಲಿಯನ್ನು ಮುಸೀದಿಯಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೃತದೇಹವನ್ನು ತೊಳೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಕೊಡ ನೀರನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀರು ಕಾಯಿಸುವಾಗ ಶಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ಬಾರೀ ಗಿಡದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೊಪ್ಪೆಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಗೋರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಇಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಕಬರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

ಕಳುಹಿಸಬೇಕು: ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಕಫನವನ್ನು (ಅಂದರೆ, ಮೃತದೇಹಕ್ಕೆ ತೊಡಿಸುವ ಉಡಿಗೆಯನ್ನು) ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು.

(೨) ಕಫನದ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಅರಿವೆಗಳು:— ಗಂಡಸನ ಕಫನದ ಸಲುವಾಗಿ ಚಾದರ, ಲೂಂಗ ಮತ್ತು ಕಫನೀ ಎಂಬ ಮೂರು ಅರಿವೆಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಫನದ ಸಲುವಾಗಿ ಚಾದರ, ಲೂಂಗ, ಕಫನಿ, ಸೀನಾಬಂದ, ಮತ್ತು ಓಡನೀ ಎಂಬ ಐದು ಅರಿವೆಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ, ಲೂಂಗ ಎಂಬುದು ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಅರಿವೆಗಳ ವಿನೂತನತೆಯು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—

(೧) ಚಾದರ:— ತಲೆಯಿಂದ ಪಾದಗಳ ವರೆಗೆ ಇರುವ ಉದ್ದಳತೆಯಿಗಿಂತ ಒಂದು ಫೂಟು ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದಾಗಿರುವ ಜೋಡು ಪದರದ ಅರಿವೆಯು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಿವೆಯ ಅಗಲಳತೆಯು, ಶರೀರದ ಸುತ್ತಳತೆಯಿಗಿಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಅರ್ಧ ಫೂಟು ಹೆಚ್ಚಿಗಿರಬೇಕು.

(೨) ಲೂಂಗ:— ತಲೆಯಿಂದ ಪಾದಗಳ ವರೆಗೆ ಇರುವ ಉದ್ದಳತೆಯಷ್ಟು ಉದ್ದಾಗಿರುವ ಜೋಡು ಪದರದ ಅರಿವೆಯು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅರಿವೆಯ ಅಗಲಳತೆಯು ಚಾದರಿನ ಅಗಲಳತೆಯಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇರಬೇಕು. [ಕಫನದಲ್ಲಿ ಲೂಂಗವು ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನೇಮವಿಲ್ಲ.]

(೩) ಕಫನೀ:— ಕುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹೆರಡುಗಳ ವರೆಗೆ ಇರುವ ಉದ್ದಳತೆಯಷ್ಟು ಉದ್ದಾಗಿರುವ ಜೋಡು ಪದರದ ಅರಿವೆಯು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅರಿವೆಯ ಅಗಲಳತೆಯು ಚಾದರಿನ ಅಗಲಳತೆಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಇರಬೇಕು. ಈ ಅರಿವೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ತಲೆಯು ಸಾರಾಗುವಂತೆ (T) ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹರೆಯಬೇಕು.

(೪) ಸೀನಾಬಂದ:— ಮೃತಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಎದೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಿಂದ ಮೊಳಕಾಲುಗಳ ವರೆಗೆ ಇರುವ ಉದ್ದಳತೆಯಷ್ಟು ಉದ್ದಾಗಿರುವ ಅರಿವೆಯು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(೫) ಓಡನಿ:—ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಜಮಾಸ ೧೫ ವಾರ ಅರಿವೆಯ ಒಂದು ತುಂಡು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಫನದ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಮೇಲಿನ ಅರಿವೆಗಳ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಅರಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

(೧) ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ವೃತದೇಹದ ನಡದಿಂದ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ವರೆಗೆ ಸುತ್ತುವದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಲುಂಗಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ; ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಮತ್ತು ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸಿದ ನಂತರ ಒಂದು.

(೨) ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸಿದ ನಂತರ ಮೈಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಅರಿವೆಯ ತುಂಡು.

(೩) ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲು ನಾಲ್ಕೈದು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಂಡುಗಳು

(೪) ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸಿದ ನಂತರ ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಿವಿಯ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಒರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಅರಿವೆಯ ಬತ್ತಿಗಳು.

(೫) ಸ್ತ್ರೀಯ ವೃತದೇಹದ ಡೋಲಿಯಮೇಲೆ ಹೊದಿಸಲು ಒಂದು ಶಾಲು ಅಥವಾ ಚದ್ದರ್ [ಗಂಡಸನ ಡೋಲಿಯ ಮೇಲೆ ಶ್ಯಾಲು ಅಥವಾ ಚದ್ದರ್ ಹೊರಿಸಬಾರದು].

ಅಂತೂ ಎಲ್ಲ ತರದ ಅರಿವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೂಡಿ ಗಂಡಸನಿಗಾಗಿ ಅಜಮಾಸ ೧೨ ವಾರ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗಾಗಿ ೧೫ ವಾರ ಅರಿವೆಯು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(೬) ಕಫನದ ಅರಿವೆಯು ಸಿದ್ಧವಾದ ನಂತರ, ಮನೆಯವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ವೃತದೇಹಕ್ಕೆ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಗಂಡಸನಿಗೆ ಗಂಡಸರು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸಳಿಗೆ ಹೆಂಗಸರು ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—

ಗುಸ್ಲದ ಸಲುವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಫಳಿಯನ್ನು ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ವೃತದೇಹವನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಎತ್ತಿ ತಂದು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಫಳಿಯ

ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತಾಗಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಮೃತದೇಹದ ತಲೆಯು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆ ಇರಬೇಕು. ನಂತರ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವ ಸ್ಥಳದ ಸುತ್ತೂಕಡೆಗೆ ಪಡದೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಯ ಬಿಡಬೇಕು. ತದನಂತರ, ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವವನು ವಜೂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಮೃತದೇಹದ ಮೇಲಿರುವ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಇಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಮೃತದೇಹದ ನಡದಿಂದ ನೊಳಕಾಲುಗಳ ವರೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಲುಂಗಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಬೇಕು. ನಂತರ ತನ್ನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಿವೆಯ ತುಂಡವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ವರಿಸಿ ಚನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಒದ್ದೆಯಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅರಿವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಲ್ಲು, ವಸಡೆ, ತುಟಿ, ಮತ್ತು ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ವರಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಮಗದೊಂದು ಅರಿವೆಯ ತುಂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಲೆಯಲ್ಲಿಯು ಮತ್ತು ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ತದನಂತರ, ತಲೆ ಮತ್ತು ಭುಜಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ—ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಡೆ—ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಕೈಯಿಂದ ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮೃತದೇಹದ ರಂಧ್ರಗಳಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹೊರಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅರಿವೆಯಿಂದ ವರಿಸಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಇಡೀ ಶರೀರವನ್ನು ಸಾಬೂನ ಹಚ್ಚಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ನಂತರ, ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಎಡಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಹೊರಳಿಸಿ ತಲೆಯಿಂದ ಪಾದಗಳ ವರೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನೀರು ಹರಿಸಬೇಕು. ತದನಂತರ, ಬಲಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಹೊರಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೀರು ಹರಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾದ ನಂತರ ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಚಿತ್ತಾಗಿ ಮಲಗಿಸಿ ವಜೂ ಮಾಡಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಇಡೀ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಸಾರೆ ಗುಸ್ಲದ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಶರೀರವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ, ವರಿಸಿ, ವದ್ದಿಯಾದ ಲುಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಲುಂಗಿಯನ್ನು ನಡಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಬೇಕು. ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಿವಿಯ ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನಾಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಗುಸ್ಲ ಮಾಡಿಸುವವನು ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.

ಮೃತನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದ್ದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಮೃತನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ವಾಗ್ದಾನ-ಧನವನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ

ಕೊಟ್ಟಿರದಿದ್ದರೆ, ಮೃತನ ಮಾಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗುಸ್ಸು ಮಾಡಿಸುವವನು ಮೃತನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳಬೇಕು,—“ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ವಾಗ್ದಾನ-ಧನದ ಪೈಕಿ ಈ ದುಡ್ಡು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ವಾಗ್ದಾನ-ಧನದ ಉಳಿದ ರಕಮವನ್ನು ಮಾಘ್ ಮಾಡುತ್ತೀಯೇ ನಮ್ಮಾ?” ಮಾಘ್ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಆ ದುಡ್ಡು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, “ನನ್ನ ಗಂಡನಿಂದ ನನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ವಾಗ್ದಾನ-ಧನದ ರಕಮವನ್ನು ಮಾಘ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಅಂತಾ ಅವಳು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.

ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೃತನು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಂಥ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಬಾಲಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ತಾಯಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರ್ ಇದ್ದರೆ, ಗುಸ್ಸು ಮಾಡಿಸುವವನು ಮೃತನ ತಂದೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಪಾಲಕನಿಂದ ಒಂದು ದುಡ್ಡು ಇಸಿದುಕೊಂಡು ತಾಯಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತ, “ನಿನ್ನ ಕಂದನಿಗೆ ಹಾಲನ್ನುಣಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಋಣವನ್ನು ಮಾಘ್ ಮಾಡಮ್ಮಾ” ಅಂತಾ ಕೇಳಬೇಕು. ತಾಯಿಯು ದುಡ್ಡು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, “ನನ್ನ ಕಂದನಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸಿದ ಋಣವನ್ನು ಮಾಘ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಅಂತಾ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.

(೪) ಗುಸ್ಸು ಮಾಡಿಸುವದು ಮುಗಿಯುವದರೊಳಗಾಗಿ, ಇತ್ತ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಚ್ಯಾಪಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಜಮಖಾನೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಫನದ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಕಫನದ ಅವೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ:—

(ಅ) ಗಂಡಸನಿಗಾಗಿ:— ಮೊದಲು ಕಫನದ ಅರಿವೆಗಳಿಗೆ ಉದಿನ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಂತರ ಚ್ಯಾಪಿಯ ಮೇಲೆ ಚಾದರವನ್ನು ಹಾಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಾಂಗವನ್ನು ಹಾಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಫನಿ ಹಾಸಬೇಕು. ತಲೆಯು ಹಾಯವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಫನಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳದ ವರೆಗೆ ಕಫನಿಯ ಮೇಲ್ಬದರವನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಸರಿಸಿ ಇಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಫನದ ತುಂಬಿಲ್ಲ ಅತ್ತರವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಕರ್ಪೂರದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಉದರಿಸಬೇಕು.

(ಬ) ಹೆಂಗಸಳಿಗಾಗಿ:— ಅರಿವೆಗಳಿಗೆ ಉದಿನ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಜ್ಯಾಪಿಯ ಮೇಲೆ ಚಾದರ, ಲೂಂಗ ಮತ್ತು ಕಫನೀಗಳನ್ನು ಹಾಸಿ, ಕಫನಿಯ ಮೇಲ್ವದರವನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಇಡಬೇಕು. ಕಫನಿಯ ಮೇಲೆ ಸೀನಾ ಬಂದವನ್ನು ಹಾಸಬೇಕು. ಕಫನಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಓಡನೀಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಫನದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಅತ್ತರವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಕರ್ಪೂರದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಉದರಿಸಬೇಕು.

ಮೇಲಿನಂತೆ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಫನದ ಮೇಲೆ ಗುಸ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯತದೇಹವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಚಿತ್ತಾಗಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಫನ್ ತೊಡಿಸಬೇಕು:—

(ಅ) ಗಂಡಸನಿಗಾಗಿ— ಕಫನಿಯ ಮೇಲ್ವದರವನ್ನು ತಲೆ ಮತ್ತು ಮುಖದ ಮೇಲಿಂದ ಹಾಯಿಸಿ, ಹರಡುಗಳ ವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅತ್ತರವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ತರವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಹಣೆ, ಮೂಗು, ಮೊಣಕಾಲಗಂಡು ಮೊಳಕೈಗಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೈಕಾಲುಗಳ ಉಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಪೂರದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಉವರಿಸಬೇಕು. ಕಣ್ಣು ಎಣೆಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವಾದ ನಂತರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕಡೆಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಲೂಂಗದ ಪದರಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಎಡಗಡೆಯಿಂದ ನಂತರ ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ವ್ಯತದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಿಸಬೇಕು. ತದನಂತರ, ಚಾದರದ ಪದರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊರಳಿಸಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಪಾದಗಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅರಿವೆಯ ತುದಿಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜಗ್ಗಿ ಮಡಿಚಿ, ಅರಿವೆಯ ಕಸಿಗಳಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ನಂತರ, ಮೂರನೇ ಕಸಿಯನ್ನು ಶರೀರದ ನಡುಭಾಗದ ಸುತ್ತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ “ಕಫನ್” ವಿಧಿಯ ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.

(ಬ) ಹೆಂಗಸಳಿಗಾಗಿ— ಮೊದಲು ಕಫನೀ ತೊಡಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ತಲೆಯ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎರಡೂ ಹೆಗಲುಗಳ

ಮೇಲಿಂದ ಹಾಯಿಸಿ ಎವೆಯ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಹೊರಳಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಅತ್ತಲ್ ಕರ್ಪೂರ ನೊಡಲಾದವುಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಬೇಕು. ನಂತರ, ಸೀನಾಬಂದವನ್ನು ಎವೆಯಿಂದ ನೊಳಕಾಲುಗಳ ವರೆಗೆ ಹೊದಿಸಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಓಡನಿಯನ್ನು ದುಬ್ಬದ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಹಾಸಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತರಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾದ ನಂತರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕಡೆಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ತದನಂತರ, ಓಡನಿಯ ಎಡೆಸೆರಗ ವನ್ನು ಮುಖದ ಮೇಲಿಂದ ಹಾಯಿಸಿ ಬಲಗಡೆಯ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಬಲಸೆರಗವನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿ ಎದೆಯ ತುಂಬ ಹೊದಿಸಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಲಾಂಗವನ್ನು ಮತ್ತು ಚಾದರವನ್ನು ಶರೀ ರದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಹೊರಳಿಸಿ ಸುತ್ತಬೇಕು. ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಪಾದಗಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅರಿವೆಯ ತುದಿಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಜಗ್ಗಿ, ಮಡಿಚಿ, ಕಸಿಗಳಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಆ ನಂತರ, ಮೂರನೇ ಕಸಿಯನ್ನು ಶರೀರದ ನಡುಭಾಗದ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಫನ್ ವಿಧಿಯು ಪೂರ್ಣವಾದಂತಾಯಿತು.

—ದಫನ್ ವಿಧಿ—

(೫) “ಕಫನ್” ವಿಧಿಯು ಪೂರ್ಣವಾದ ನಂತರ ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀ ದೇಹವನ್ನು ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದ ನಂತರ, ಡೋಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವರ ಮೇಲೆ ಶ್ಯಾಲ ವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಚದ್ದರವನ್ನಾಗಲಿ ಹೊದಿಸಬೇಕು. ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಫಾತಿಹಾ ಪಠಿಸ ಬೇಕು. ನಂತರ, ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಡೋಲಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಬರಸ್ಥಾನದತ್ತ ಹೊರಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಜನರೆಲ್ಲ ಡೋಲಿಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಡೋಲಿಯನ್ನು ಹೊರುವದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಭಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು; ಯಾಕೆಂದರೆ, ಡೋಲಿಯನ್ನು ಹೊರುವದು ಪುಣ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಡೋಲಿಯು ಓಣಿಗುಂಟ ಅಥವಾ ಬಾರ್ಝಾದಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಪ್ರೇತಯಾ ತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ವರೆಗಾದರೂ

ಡೋಲಿಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕು. ಡೋಲಿಯು ಪಾಯ್ಡು ಹೋಗುವಾಗ, ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಡೋಲಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮೃತನಿಗೆ ಗೌತವ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ಡೋಲಿಯು ಕಬರಸ್ತಾನದ ಹದ್ದಿಯನ್ನು ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದ ನಂತರ, ಕಬರಸ್ತಾನದ ಹದ್ದಿಯ ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಡೋಲಿಯನ್ನು ಇಳಿಸಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು. ಡೋಲಿಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇಡುವದಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ತನಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಕೂಡಬಾರದು. ತದನಂತರ ಡೋಲಿಯ ಹಿಂದೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಿಂತು “ನಮಾಜೆ-ಜನಾಜಾ” (ಪ್ರೀತ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮುಖಂಡತ್ವವನ್ನು ಮೃತನ ಪಾಲಕನು ಅಥವಾ ವಾರಸದಾರನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಮುಖಂಡತ್ವವನ್ನು (ಇಮಾಮತ್) ವಹಿಸುವದು ಅವನಿಗೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ತನ್ನ ಆಸ್ತ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿಯ ಯಾವನಾವರೊಬ್ಬನಿಗೆ ನಮಾಜದ ಇಮಾಮತ್‌ವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಬಿನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ನಮಾಜೆ-ಜನಾಜಾ” ಇದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ—

•ನಮಾಜೆ-ಜನಾಜಾ—

(೬) ಇಮಾಮನು ಡೋಲಿಯ ಹಿಂದೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು; ಮತ್ತು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಮುಕ್ತದೀ ಜನರ (ಹಿಂಬಾಲಕರ) ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ, ೩, ೫ ಅಥವಾ ೭ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ, ೨, ೪, ೬ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತ ನಂತರ ಹೀಗೆ ನಿಯತ ಮಾಡಬೇಕು.—

“ಮೈ ನಮಾಜ ಪಥತಾ ಹುಂನ್ ಅಲ್ಲಾಹುತಾಲಾ ಕೋ ರಾಜೀ ಕರ್ನೆಕೆ ಲಿಯೆ, ಔರ್ ದುಅ ಇಸ್ ಮೈಯತ್ಕೆ ಲಿಯೆ”

ಅನು || ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸಂತೈಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ಮೃತನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ,

ಮೇಲಿನಂತೆ ನಿಯುತ ಪಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಇಮಾಮನು ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಹಿಂಬಾಲಕರು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನುತ್ತ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಬೇಕು; ನಂತರ ಕೈಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತಂದು ಹೊಂಕಳ ಭಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕೆಳಗಿನ “ಸನಾ” ಪಠಿಸಬೇಕು.

“ಸುಬ್ಹಾನಕಲ್ಲಾಹುಮ್ಹಾ, ವಬಿಹವ್ವಿಹ ವ ತಬಾರಕಸ್ತುಹ, ವ ತಅಲಾಜದ್ದುಹ ವ ಜಲ್ಲ ಸನಾಉಹ, ವ ಲಾ ಇಲಾಹಾ ಗೈರುಹ”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ನೀನೇ ಪರಮ ಪಾವನನು! ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾವು ಸ್ತುತಿಸುವೆವು. ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಮಂಗಳದಾಯಕವಿದೆ! ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವು ಮಿಗಿಲಾದದ್ದಿದೆ! ನಿನ್ನ ನಾಮಕೀರ್ತಿಯು ಉಜ್ವಲವಾಗಿದೆ! ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಮತ್ಸಾರವನೂ ಪೂಜಿತನಿಲ್ಲ!!

“ಸನಾ” ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಇಮಾಮನು ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಹಿಂಬಾಲಕರು ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ, “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನುತ್ತ ಆಕಾಶದೆಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಖವನ್ನೆತ್ತಿ, ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು.

ತದನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ “ದರೂದೆ-ಇಬ್ರಾಹೀಮ್” ವನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ಮತ್ತೆ “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನುತ್ತ ಮುಖವನ್ನು ಆಕಾಶದೆಡೆ ಎತ್ತಿ, ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು.

ಆ ನಂತರ, ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ “ದ್ವಾಅ”ಗಳಲ್ಲಿಯ ಯಾವದಾದರೊಂದನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು.—

(ಅ) ಮೃತ ದೇಹವು ಘೌಢಳಾದ ಪ್ರೀಯಳಿದು ಅಥವಾ ಪುರುಷನದು ಇದ್ದರೆ—

“ಅಲ್ಲಾಹುನ್ಮುಗ್ನಿರ್ಲಿಹೈಯ್ಯಿನಾ ವ ಮೈಯ್ಯಿನಾ, ವ ಷಾಹಿದಿನಾ ವ ಗಾಯಿದಿನಾ, ವ ಸಗೀರಿನಾ ವ ಕಬೀರಿನಾ, ವ ಜಕರೀನಾ ವ ಉಸ್ಸಾನಾ; ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಹಾ, ಮನ್ ಅಯ್ಯೆತುಹು ಮಿನ್ನಾ, ಫ ಅಯಿಹಿ ಅಲಲ್-ಇಸ್ಲಾಮಿ; ವ ಮನ್ ತವಸ್ಫೈತಹು ಮಿನ್ನಾ, ಫತವಫ್ಫಹು ಅಲಲ್ ಈ ಮಾನ್”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ — ಅಂದರೆ ಜೀವಂತಾಗಿ ಇದ್ದವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸತ್ತವರನ್ನೂ, ಇಲ್ಲಿ ಹಾಜರ್ ಇದ್ದವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದವರನ್ನೂ, ಸ್ಥೂಲವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡವರನ್ನೂ, ಹೆಂಗಸರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಗಂಡಸರನ್ನೂ — ಕ್ಷಮಿಸು; ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ ನೀನು ಜೀವಂತಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ನೇಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯ ಹಚ್ಚು; ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ನೀನು ಮರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಿಯೋ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾ-ಮರಣವನ್ನು (ಮಾತುಲ್ — ಈಮಾನ್) ದಯಪಾಲಿಸು.

(ಬ) ನ್ಯತನು ಪ್ರಾಥನೆಯ ಬಾಲಕನಿದ್ದರೆ—

“ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮಜ್ಜಿ ಜಅಲಹು ಲನಾ ಫರತಂವ್, ವಜ್ಜಿಅಲ್ಹು ಲನಾ ಅಜರಂವ್ ವ ಜುಖರಂವ್, ವಜ್ಜಿಅಲ್ಹು ಲನಾ ಷಾಫಿಅಂವ್ ವ ಮುಷಫ್ಫಿಅ”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಈ ಬಾಲಕನನ್ನು, ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷದ ಸಲುವಾಗಿ ಯೇ “ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹೋಗುವಂಥವನ”ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು! ಮತ್ತು [ಈ ಬಾಲಕನ ಮರಣದಿಂದ ನಮಗೆ ಒದಗಿದ] ವಿರಹ-ಸಂತಾಪವನ್ನು, ನಮ್ಮ ಪರಲೋಕ ಯಾತ್ರೆಯ ಬುತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು! ಈ ಬಾಲಕನನ್ನು, ನಮಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ “ಸಿಫಾರಿಷ್ ಮಾಡುವಂಥವನ”ನ್ನಾಗಿಸು! ಮತ್ತು “ತನ್ನ ಸಿಫಾರಿಷ್‌ಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವನ”ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು!

(ಕ) ನ್ಯತಳು ಪ್ರಾಥನೆಯ ಬಾಲಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ—

“ಅಲ್ಲಾಹುಮ್ಮಜ್ಜಿ ಜಅಲ್ಹಾ ಲನಾ ಫರತಂವ್, ವ ಜಅಲಹಾ ಲನಾ ಅಜರಂವ್ ವ ಜುಖರಂವ್, ವ ಜಅಲಹಾ ಲನಾ ಷಾಫಿಅಂವ್ ವ ಮುಷಫ್ಫಿಹ್”

ಅನು|| ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಈ ಬಾಲಿಕೆಯನ್ನು, ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷದ ಸಲುವಾಗಿ ಯೇ “ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹೋಗುವವಳ”ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು! ಮತ್ತು [ಈ ಬಾಲಿಕೆಯ ಮರಣದಿಂದ ನಮಗೆ ಒದಗಿದ] ವಿರಹ—ಸಂತಾಪವನ್ನು, ನಮ್ಮ ಪರಲೋಕಯಾತ್ರೆಯ ಬುತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು! ಈ ಬಾಲಿಕೆಯನ್ನು, ನಮಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ “ಸಿಫಾರಿಷ್ ಮಾಡುವವಳ”ನ್ನಾಗಿಸು! ಮತ್ತು “ತನ್ನ ಸಿಫಾರಿಷ್‌ಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವಳ”ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು!

ಮೇಲಿನ ಮಳೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಮಳೆ ಪಡಿಸಿ, “ಅಲ್ಲಾಹು-ಅಕ್ಬರ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನತ್ತ ಆಕಾಶದೆಡೆ ಮುಖವನ್ನೆತ್ತಿ, ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು.

ಆ ನಂತರ, ಇಮಾಮನು ಎತ್ತರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಹಿಂಬಾಲಕರು ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ, “ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ರ್ಹಮತುಲ್ಲಾಹ್” ಅಂತಾ ಅನ್ನತ್ತ ಮೊದಲು ಬಲಗಡೆಗೆ, ಆ ನಂತರ ಎಡಗಡೆಗೆ ಮುಖವನ್ನು ಹೊರಳಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮಾಜೆ-ಜನಾಜಾ ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.

(೭) ನಮಾಜವು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಡೋಲಿಯನ್ನು ಕಬರಸ್ತಾನದೊಳಗೆ ಒಯ್ದು, ಗೋರಿಯ ಪಶ್ಚಿಮ ದಂಡೆಯ ಹತ್ತರ ಇಡಬೇಕು. ನಂತರ, ಇಬ್ಬರು ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದು, ಗೋರಿಯಲ್ಲಿಯ ಕಲ್ಲು ಹರಳುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ವೃತದೇಹವನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, “ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಹಿ, ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಹಿ, ವ ಅಲಾ ಮಿಲ್ಲತಿ ರಸೂಲ್ಲಾಹಿ” ಅಂತಾ ಪಠಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮಶ್ವಿನ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖವಾಗುವಂತೆ ವೃತದೇಹವನ್ನು ಬಲಮಗ್ಗಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಲಗಿಸಿದ ನಂತರ, ಕಫನದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮೂರೂ ಕಸಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಬೇಕು. ನಂತರ, ವೃತದೇಹದ ಸೂತ್ತಲೂ ಮೃದವಾದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸುರುವುತ್ತ, ದೇಹವನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಬೇಕು, ಇಷ್ಟಾದ ನಂತರ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದವರು ಗೋರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ತದನಂತರ, ಕೂಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮೂರು ಮೂರು ಸಾರೆ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಬೇಕು. ಮೊದಲನೇ ಸಾರೆ ಹಾಕುವಾಗ, “ಮಿನ್ಹಾ ಖಲಕ್ಕಾಕುಮ್” (ಎಲೋ ಮಾನವನೇ, ಈ ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇನೆ) ಎಂಬ ಕುರಾನದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು; ಎರಡನೇ ಸಾರೆ ಹಾಕುವಾಗ, “ವ ಫೀಹಾ-ನಯೀದುಕುಮ್” (ಮತ್ತು ಈ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಲೀನಗೊಳಿಸುವೆನು) ಅಂತಾ ಅನ್ನಬೇಕು; ಮೂರನೇ ಸಾರೆ ಹಾಕುವಾಗ, “ವ ಮಿನ್ಹಾ-ನಖ್ರುಜುಕುಮ್” (ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಣ್ಣಿ

ನಿಂದಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಬ್ಬಿಸುವೆನು) ಅಂತಾ ಅನ್ನಬೇಕು. ಕೂಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಮಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ, ಸಲಿಕೆಯಿಂದ ಮಣ್ಣು ಎಳೆಯುತ್ತ ಗೋರಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ತುಂಬಿ, ಗೋರಿಯು ದ್ದಕ್ಕೂ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಂಪಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಬೇಕು. ನಂತರ ಗುಂಪಿಯ ಮೇಲೆ ನೀರು ಹನಿಸಿ, ಗುಂಪಿಯ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಸರು ಟೊಂಗೆಗಳನ್ನು ನಾಟಿಸಬೇಕು. ಆ ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಎಮ್ಮನಿಂತು ಘಾತಿಹಾ ಪರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಫನ್ ವಿಧಿಯು ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.

(೮) ದಫನ್ ವಿಧಿಯು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ವೃತ್ತದ ಮನೆಯವರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಫಕೀರರಿಗೆ ದಾನ ಧರ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಇದಾದ ನಂತರ ಕಬರಸ್ತಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕು. ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ, “ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್” ಯಾ ಅಲ್ಲಲಾ ಕುಬಾರ್; ವ ಇನ್ನಾ ಇನ್ ಶ್ಯಾ ಅಲ್ಲಾಹು, ಬಿಕುಮ್ ಲಾಹಿಕೂನ್” (ಎಲೈ ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದವರೇ, ನಿನಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಲಿ! ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುತ್ತಲೇ, ನಾವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವು) ಅಂತಾ ಪರಿಸಬೇಕು. ಕಬರಸ್ತಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ವೃತ್ತದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಘಾತಿಹಾ ಪರಿಸಿ, “ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ವೃತ್ತದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನೊದಗಿಸು; ಮತ್ತು ಅವನ ಆಶ್ವೇಷ್ವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ನೀಡು” ಅಂತಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ನಂತರ, ಮನೆಯವರ ಕೂಡ ಕುಳಿತು, ನಾಲ್ಕು ಧೈರ್ಯದ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಓಣಿಯವರು ಮತ್ತು ಆಪ್ತಮಿತ್ರರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಂದ ಪಕ್ಕಾನ್ನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವೃತ್ತದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ವೃತ್ತದ ಮನೆಯವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಭೋಜನ ಮಾಡಬೇಕು.

—(೧೩) ಜಿಯಾರತ್—

ಶಿಷ್ಯ:—“ಜಿಯಾರತ್” ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಗುರು:—ಜಿಯಾರತ್ ಅಂದರೆ “ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗುವಿಕೆ” ಅಂತಾ. ಅರ್ಥ

ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಕಬರಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಥವಾ ಸತ್ಪುರುಷರ ದರಗಾಹ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯಿಂದ ಮಲಗಿರುವ ಮೃತರಾದವರನ್ನು ರೂಹಾನೀ ರೀತಿಯಿಂದ (ಅಂದರೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ) ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯುದಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದಕ್ಕೆ “ಜಿಯಾರತ್” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಜಿಯಾರತಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಮಡಿವೈಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಉದು ಉದಬತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಸುಗಂಧಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಕಬರಸ್ತಾನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ ಹೀಗೆ ಅನ್ನಬೇಕು—

“ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ಆ ಲಿದ್ದಯಾರಮ್, ಮಿನಲ್ ಮೂಸಿನೀನ ವಲ್ ಮುಸ್ಲಿಮೀನ್, ಯಗ್ನಿರುಲಾಹು ಲನಾ ವ ಲಕುಮ್, ವ ಇನ್ನಾ ಇನ್‌ಶಾ ಅಲ್ಲಾಹು ಬಿಕುಮ್ ಲಾಹಿಕೂನ್ + ಅಂತುಮ್ ಲನಾ ಫರತಂವ್, ವ ನ್ವನು ಲಕುಮ್ ತಬವೂನ್; ನಸಅಲುಲ್ಲಾಹ, ಲನಾ ವ ಲಕುಮ್ ಆಫಿಯಾ;”

ಅನು|| ಎಲೈ ಇಲ್ಲಿರುವಂಥ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರೇ, ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನಾಜ್ಞಾಪಾಲಕರೇ, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಲಿ! ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜೀವಂತಾಗಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕ್ಷಮಿಸಲಿ! ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ನಾವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮಗಾಗಿ, ನೀವುಗಳು “ಮುಂದಿನವರಾಗಿದ್ದೀರಿ; ಮತ್ತು ನಿಮಗಾಗಿ, ನಾವು “ಹಿಂಬಾಲಕರು” ಆಗತಕ್ಕವರಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.”

ಮೇಲಿನಂತೆ ಪಠಿಸಿದ ನಂತರ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ಗೋರಿಯ ಹತ್ತರ ವಿನಯದಿಂದ ಕುಳಿತು ಕುರಾನ ಪಠಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕುರಾನ-ಪಠಣೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಸೂರೆ ಘಾತಿಹಾ ಒಂದು ಸಾರೆ, ಸೂರೆ ಅಖ್ಲಾಸ್ ಮೂರು ಸಾರೆ ಮತ್ತು ದರೂದ್-ಷರೀಫ ಒಂದು ಸಾರೆ ಪಠಿಸಬೇಕು ನಂತರ, “ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮಾನನ್ನು ಪಠಣೆಯ ಪುಣ್ಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಮೃತರಾದವರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸು. ಹೇ ಕ್ಷಮಾಪತಿಯೇ, ಇವರ

ಗೃಹಿಣಿ

ತಪ್ಪುಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಇವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ಹೇ ದಯಾಘನಾ, ಇವ ರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ದಯದೋರು. ಹೇ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೇ, ಇವರೆಲ್ಲರ ಅತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸು” ಅಂತಾ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಂತರ “ಸುಬ್ಬಾನ ರಬ್ಬಿ ಕ ರಬ್ಬಿಲ್-ಇಜ್ಜತಿ ಆಮ್ಮಾ ಯಸಿಫೂನ್, ಸಲಾಮುನ್ ಅಲಲ್ ಮುರ್ಸಲೀನ್, ವಲ್ಹಾಮ್ ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್ ಅಲಮೀನ್,” ಅಂತಾ ಅಂದು ಪಠನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಕಬರಸ್ತಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಾಗ, “ಅಸ್ಸಲಾಮು ಅಲೈಕುಮ್ ಓದಲಲ್ ಕುಬೂರ್” ಅಂತಾ ಶಿನ್ನಬೇಕು.

ತನಗೆ ಶಕ್ಯವಾದಾಗೊಮ್ಮೆ—ಕನಿಷ್ಟ ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಾರೆ—ಪ್ರತಿ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಕಬರಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಿಯಾರತ್ ಮಾಡಿ ಬರಬೇಕು. ಆದರೆ, ಹೆಂಗಸರು ಜಿಯಾರತಕ್ಕಾಗಿ ಕಬರಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು.

ಮೃತನಾದವನು ದಫನ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂರನೆಯ ದಿವಸ, ಮೃತನ ಮನೆಯವರು, ಅಪ್ತಮಿತ್ರರನ್ನು ಮತ್ತು ಓಣಿಯವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕಬರಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮೃತನ ಜಿಯಾರತ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.

— ೪ ನೇ ಭಾಗ —

--- ಕುರಾನದಲ್ಲಿಯ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ---

(ಟಿಪ್ಪಣಿ:- ಅರಬ್ಬೀಮಜಕೂರವಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾದ್ದನಂತರ, (+) ಅಧಿಕ ಚಿಹ್ನೆವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣಗ್ರಾಮ್ ಅಂತಾ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.)

— ಸೂರೆ-ಘಾತಿಹಾ —

ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಅಲ್ಹಾಹಮ್ಮು ಲಿಲ್ಲಾಹಿ ರಬ್ಬಿಲ್ ಆಲಮೀನ್; ಅರ್ರಹಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮಿ; ಇಮಾಲಿಕಿ ಯೌಮಿದ್ದೀನ್ + ಇಯ್ಯಾಕ ನಅಬುದು, ವ ಇಯ್ಯಾಕ ನಸ್ತಯೀನ್ + ಇಹ್ಫಾದಿಸ್ಸಿರಾತೊಲ್ ಮುಸ್ತಕೀಮ; ಸಿರಾತೊಲ್ಲಜೀನ್ ಆನ್ಅಮ್ಮ ಅಲಯ್ಹಿಮ್; ಗೈರಿಲ್ ಮಗ್ದೂಬಿ ಅಲಯ್ಹಿಮ್ ವಲದ್ ದ್ವಾ...ಲ್ಲೀನ್ +”

— ಅನುವಾದ —

ಸಕಲ ಸ್ತುತಿಗಳೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೇ ಸಲ್ಲುವವು [ಅಂದರೆ, ಸಕಲ ಶಕ್ತಿ ವಿದ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಮೂಲಾಧಾರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನೇ ಸಕಲ ಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆಯಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತಾರೂ ಅರ್ಹರಿರುವದಿಲ್ಲ]. ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದಾನೆ [ಅಂದರೆ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಪೃಥ್ವಿಯಾದಿ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನೇ, ನಿರ್ಮಾಪಕನೂ ಒಡೆಯನೂ ಸಂಚಾಲಕನೂ ಪೋಷಕನೂ ಸಂಹಾರಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ]. ಅಲ್ಲದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನು [ಮತ್ತೂ ಹೇಗಿರುವನೆಂದರೆ] ಮಹಾ ದಯಾಘನನೂ ಕಾರುಣ್ಯ-ನಿಧಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ನ್ಯಾಯದಿನದ ಒಡೆಯನಾದರೂ ಅವನೇ ಇದ್ದಾನೆ [ಅಂದರೆ, ಪ್ರಳಯವಾದ ನಂತರ್ಮುನ್ನಿಹಿತವಾಗುವ “ನ್ಯಾಯದಿನ”ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಮಾನವರ ನ್ಯಾಯಾನ್ವಯಗಳ ವಿಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕರ್ಮ-ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂಥ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ—ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾನೆ].

ಅದರಿಂದ ಹೇ ಪ್ರಭುವೇ, ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾವು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೇವೆ; ಮತ್ತು
[ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ] ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಯಾಚಿಸಿ ಬೇಡುತ್ತೇವೆ.

ಹೇ ಪ್ರಭು, ಯಾವ ಯಾವ ಜನರು ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಾನು-ಗ್ರಹಗ
ಳನ್ನು ಪಡೆದು ಪುನೀತರಾದರೋ, ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ
ನಮಗೆ ತೋರಿಸು, ಅವರೆ, ಅಂಥವರ ಮಾರ್ಗದೊಳೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಯ
ಹಚ್ಚು. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಕೋಪಾನ್ನಿಗೆ ಯಾರು ಆಹುತಿಯಾದರೋ, ಮತ್ತು
[ನೀನು ತೋರಿಸಿದಂಥ ನೈಜ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ] ಯಾರು ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಹಿಡಿದರೋ, ಅಂಥ ಅನ್ಯಾಯಿಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಯಹಚ್ಚ
ಬೇಡ.

—ಸೂರೆ ಷಸ್ತು—

ಬಿಸ್ತಲ್ವಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ವಷ್ಟನ್ನಿ ವದುಹಾಹಾ; ವಲ್-ಕಮರಿ ಇಜಾ ತಲಾಹಾ; ವನ್ನಹಾರಿ
ಇಜಾ ಜಲ್ಲಾಹಾ; ವಲ್ಲೈಲಿ ಇಜಾ ಯಗ್ನಾಹಾ; ವಸ್ಸಮಾ....ಯಿ ವಮಾ
ಬನಾಹಾ; ವಲ್ಅದಿಫ ವಮಾ ತೋಹಾಹಾ; ವ ನಫ್ಸಿಂವ್ವಮಾ ಸವ್ವಾಹಾ;
ಫ ಅಲ್ಹಮಹಾ ಫುಜೂರಹಾ ವ ತಕ್ವಾಹಾ; ಕದ್ ಅಫ್ಲಹ ಮನ್
ಜಕ್ವಾಹಾ; ವ ಕದ್ ಖಾಬ ಮನ್ ದಸ್ಸಹಾ + ಕಜ್ಜಬತ್ ಸಮೂದು
ಬಿ ತೋಗ್ವಾಹಾ....; ಇಜಿಂಬಅಸ ಅಷ್ವಾಹಾ; ಫ ಕಾಲ ಲಹುಮ್
ರಸೂಲ್ಲಾಲ್ಲಾಹಿ, ನಾಕತುಲ್ಲಾಹಿ ವ ಸುಕಾಯಾಹಾ + ಫ ಕಜ್ಜಬಹು
ಫ ಅಕರೂಹಾ; ಫದಮ್‌ದಮ ಅಲೈಹಿಮ್ ರಬ್ಬುಹುಮ್ ಬಿಜಂಬಿಹಿಮ್,
ಫ ಸವ್ವಾಹಾ; ವ ಲಾ ಯಖಾಫು ಉಕ್ವಾಹಾ +”

—ಅನುವಾದ—

ಸೂರ್ಯನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ,
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದ ನಂತರ ಉದಯವಾಗುವ ಚಂದ್ರನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಜಗ
ವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹಗಲು ವೇಳೆಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ
ವನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಲಿದ್ದರಾತ್ರಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಆಕಾಶದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ

ಮತ್ತು ಆಕಾಶ-ನಿರ್ಮಾಪಕನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಭೂಮಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಹಾಸಿದವನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಮಾನವನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಮಾನವನ ಆತ್ಮನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಶೃಂಗರಿಸಿದವನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತು ಮಾನವನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ದುರ್ನೀತಿ ಸುನೀತಿಗಳ ಜ್ಞಾನನನ್ನಿತ್ತವನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ:—“ಯಾವನು ತನ್ನ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪಾಪನಿಸುವನೋ ಅಂಥವನೇ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವನು; ಆದರೆ, ಯಾವನು ಆತ್ಮವಿಕಾಸವನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವನೋ ಅಂಥವನು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಾರನು.”

ಸಮುದ ಜನಾಂಗದೊಳಗಿನ ಮಹಾ ಪಾಪಿಯೋರ್ವನು [ಪರಮಾತ್ಮನ ಒಂಟಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ] ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ, ಸಮುದರು [ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ “ಸಾಲೇಹ್” ನಾಮದ ದೇವಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು] ಧಿ:ಕರಿಸಿದ್ದರು. “ಎಚ್ಚರ ! ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಒಂಟಿ ! ಮತ್ತು ಇದು ಅವರ ಪಾನೀಯವು ! !” ಎಂದು ದೇವಪ್ರವಾದಿಯು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದನಾದರೂ, ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತನ್ನು ಧಿ:ಕೈರಿಸಿ ಅವರು ಒಂಟಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಿದನು; ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಯಾವದೇ ತರದ ಸಂಕೋಚವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ.

—ಸೂರಿ ಕದ್ರ—

ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಇನ್ನಾ.... ಅನ್‌ಜಲ್ಲಾಹು ಫೀ ಲೈಲತಿಲ್ ಕದ್ರಿ; ವಮಾ.... ಅದ್ರಾಕ ಮಾ ಲೈಲತುಲ್-ಕದ್ರ + ಲೈಲತುಲ್-ಕದ್ರಿ; ಖೈರುಮ್ಮಿನ್ ಅಲ್ಪಿ ಷಹರ್ + ತಸಜ್ಜಲಲ್ ಮಲಾ....ಯಿಕತು ವರ್ರೂಹು ಫೀಹಾ, ಬಿ ಇಜ್ನಿ ರಬ್ಬಿಹಿಮ್, ಮಿನ್ ಕುಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮಿನ್; ಸಲಾಮ್ + ಹಿಯ ಹತ್ತಾ ಮಸ್ಲಯಿಲ್-ಫಜ್ರ -!”

—ಅನುವಾದ—

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ] ಕುರಾನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ, ಈ ಸನ್ಮಾನ್ಯವಾದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿರುವೆನು. ಈ ಸನ್ಮಾನ್ಯವಾದ ರಾತ್ರಿಯು ಎಂಥದೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ? [ಅದರ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವು ಎಂಥದಿರುವದೆಂದರೆ] ಸಾವಿರ ಮಾಸಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಮಿಗಿಲಾದದ್ದು ಇರುವದು ! ಎಲ್ಲ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸತ್ಪಲಿಸುವವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತನ್ನೊಡೆಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ, ದೇವದೂತರು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮರು ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ [ಆಕಾಶದಿಂದ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ] ಇಳಿದು ಬರುವರು. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ರಾತ್ರಿಯು [ಪವಿತ್ರತೆಯಲ್ಲಿ] ಅಕ್ಷಯವಾದ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಬೆಳಗು ಹರಿಯುವ ವರೆಗೂ [ಇದರ ಪವಿತ್ರತೆಯು ಸತತಾಗಿ] ಇರುವದು.

—ಸೂರೆ ಜಿಲ್ ಜಾಲ—

ಬಿಲ್ಟಾ ಹಿರ್ರಹಿವಾ ನಿರ್ರಹಿಮ್

“ಇಜಾಜುಲ್ ಜಿಲತಿಲ್-ಅರ್ದು ಜಿಲ್ ಜಾಲಹಾ; ವ ಅಖ್ರುಜತಿಲ್ ಅರ್ದು ಅಸ್ವಾಲಹಾ; ವ ಕಾಲಲ್-ಇನ್ನಾನು ಮಾ ಲಹಾ + ಯೊನುಯಿಜಿನ್ ತುಹದ್ದಿಸು ಅಖ್ಬರಹಾ; ಬಿ ಅನ್ನ ರಬ್ಬಕ ಟೆಹಾಲಹಾ + ಯೊನುಯಿ ಜಿಯ್ ಯಸ್ವರುನ್ನಸು, ಅಷ್ವಾತಲ್ಲಿ ಯುರಾ ಅಅಮಾಲಹುಮ್; ಫ ಮಂಯ್ಯಅಮಲ್ ಮಿಸ್ವಾಲ ಜಝತಿಸ್ ಖೈರಂಯ್ಯರಹ್; ವ ಮಂಯ್ಯಅಮಲ್ ಮಿಸ್ವಾಲ ಜಝತಿಸ್ ಷರ್ರಂಯ್ಯರಹ್ +”

—ಅನುವಾದ—

[ಪ್ರಳಯ ಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಲೆ] ಭೂಕಂಪಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಗದಗದನೆ ನಡಗುವಾಗ; ಮತ್ತು ತನ್ನ ವಡಲಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯು ಹೊರಚೆಲ್ಲಿದಾಗ, “ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಏನಾಗಿರುವದು ?” ಎಂದು ಮಾನವನು ಆಸ್ವರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆಯುವನು! ಆ ದಿವಸ (ಅಂದರೆ, ನ್ಯಾಯದಾನದ ದಿವಸ) ಭೂಮಿಯು [ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮುಂದೆ] ತನ್ನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುವದು; ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪರ

ಮಾತ್ಮನು ಅವಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನೀಯುವನು. ಆಗ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಕೂಡುವರು. ರವದಷ್ಟುವರೂ ಸುಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವವರು, ಅವನ್ನು ಆಗ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವನು; ರವದಷ್ಟಾದರೂ ದುಷ್ಟಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಸಹ, ತನ್ನ ದುಷ್ಟಕರ್ಮವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವನು.

—ಸೂರೆ—ಅದಿಯಾತ್—

ಬಿಸ್ತಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ವಲ್-ಅದಿಯಾತಿ ದೋಬ್-ಹನ್; ಫಲ್-ಮೂರಿಯಾತಿ ಕದ್-ಹನ್; ಫಲ್-ಮುಗೀರಾತಿ ಸುಬ್-ಹನ್; ಫ ಅಸರ್-ಫಿಹಿ ನಕ್-ಅನ್; ಫ ವಸತ್ತ್ ಬಿಹಿ ಜಮ್-ಅನ್; ಇನ್ನಲ್-ಇನ್ನಿನ ಲಿರಬ್ಬಿಹಿ ಲಕನಾದ್; ವ ಇನ್ನಹು ಅಲಾ ಜಾಲಿಕ ಲಷಹೀದ್; ವ ಇನ್ನಹು ಲಿ ಹುಬ್ಬಿಲ್-ಖೈರಿ ಲಷದೀದ್ + ಅಫಲಾ ಯಅಲಮು, ಇಜಾ ಬುಅಸಿರ ಮಾಫಿಲ್-ಕುಬೂರ್; ವ ಹುಸ್ಸಿಲ ಮಾಫಿಸ್ಸದೂರ್; ಇನ್ನ ರಬ್ಬಹುಂಬಿಹಿಮ್ ಯೌಮಯಿಜಿಲ್-ಲಖಬೀರ್ +”

—ಅಸುವಾದ್—

[ಧರ್ಮಯುಧಕ್ಕಾಗಿ] ಹೇಂಕರಿಸುತ್ತ ಓಡುವಂಥ ಕುದುರೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, [ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ] ಖುರಗಳನ್ನು ಪುಳಿಸಿ ಕಿಡಿಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವಂಥ ಕುದುರೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ನಸುವನುಕಿನಲ್ಲಿ [ವೈರಿಗಳ ಮೇಲೆ] ಹಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂಥ ಕುದುರೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, [ಓಡುತ್ತ ಓಡುತ್ತ] ನೆಲದಿಂದ ಧೂಳಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವಂಥ ಕುದುರೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತು [ಧಾವಿಸಿ ಓಡುತ್ತ] ಪೈರಿಸಮುದಾಯವನ್ನು ಭೇದಿಸುವಂಥ ಕುದುರೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವದೇ ನೆಂದರೆ:— “ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ, ಮಾನವನು ತನ್ನೊಡೆಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಕೃತಘ್ನನಾಗಿರುವನು. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಕೃತಘ್ನನಾಗಿರುವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾನವನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು. [ಧರ್ಮಯುಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ] ದ್ರವ್ಯದ ಮೋಹದೊಳಗೆ ಮಾನವನು

ಮಗ್ಗನಾಗುವನು! [ನ್ಯಾಯದಿನದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಜೀವದುಂಬಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸುವನೆಂಬುದನ್ನೂ, ಅವರವರ ಮನಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಗ ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುವನೆಂಬುದನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಗ ಗುರ್ತಿಸುವನೆಂಬುದನ್ನೂ ಮಾನವನು ತಿಳಿಯಲಾರನೇ !

—ಸೂರಿ ಅಲ್-ಕಾರಿಅತ—

ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಅಲ್-ಕಾರಿಅತು ಮಾಲ್-ಕಾರಿಅತಃ ; ವಮಾ... ಅದ್ರಾಕ್ ಮಾಲ್-ಕಾರಿಅತಃ + ಯೌಮ, ಯಕೂನುನ್ನಸು ಕಾಲ್-ಫರಾಷಿಲ್ ಮಬ್ಸೂಸ್; ವ ತಕೂನುಲ್ ಜಿಬಾಲು ಕಾಲ್-ಯಿಹ್-ಸಿಲ್ ಮನ್-ಫೂಷ್ + ಫ ಅನ್ಮಾ, ಮನ್ ಸಕುಲತ್ ಮವಾಜೀನುಹು; ಫಹುವ ಫೀ ಐಷತಿರ್ ರಾದಿಯಃ + ಫ ಅನ್ಮಾ, ಮನ್ ಮಿಫ್ಲತ್ ಮವಾಜೀನುಹು; ಫ ಉನ್ಮುಹು ಹಾವಿಯಃ + ವಮಾ... ಅದ್ರಾಕ್ ಮಾ ಹಿಯಃ + ನಾರುನ್ ಹಾಮಿಯಃ :-”

—ಅನುವಾದ—

[ಎಲೋ ಸನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯೆ: ಮಹಮ್ಮದನೇ ಏನು ?] ಖಡ್ ಖಡಲ್ ಎನ್ನುವ ಆ ಖಡಾಡಿಸುವಂಥದೇ ? ಆ ಖಡ್ ಖಡಲ್ ಎನ್ನವಂತಹದು ಏನೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ? ಪ್ರಳಯದಿನವು ಅದು ! ಆ ಪ್ರಳಯದಿನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಾಗುವದೆಂದರೆ, ದಿಕ್ಕುಗಾಣದೆ, ಹೈರಾಣದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುವ ಪತಂಗಗಳಂತಾಗುವದು ! ಮತ್ತು ಗಿರಿಗಳು ಆಗ ಬಿರಿದು ಬಿರಿದು, ಹಿಂಜಿದ ಅರಳೆಯಂತೆ ಚಿನ್ನವಿಚ್ಚಿನ್ನವಾಗುವವು ! ನಂತರ [ನ್ಯಾಯತಕ್ಕದಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಲ್ಪಟ್ಟಾಗ] ಯಾವನ ಪುಣ್ಯ-ಪರಡಿಯು ಭಾರವಾಗುವದೋ, ಅಂಥನನು [ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆನು] ಸುಖಿಯಾಗುವನು; ಆದರೆ, ಯಾವನ ಪುಣ್ಯ-ಪರಡಿಯು ಹಗುರಾಗುವದೋ, ಅಂಥನನು ಕುಂಡದೊಳು ಬೀಳುವನು. [ಎಲೋ ಸನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯೆ:] ಆ ಕುಂಡ

ವೆಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ ? [ಪಾಪಿಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೊತ್ತಿಸಿದಂಥ] ಧಗಧಗಿಸುತ್ತಿರುವ ನರಕದನ್ನಿ ಅದು !

—ಸೂರಿ ತಕಾಸುರ—

ಜಿಸ್ತಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಅಲ್-ಹಾಕುಮುತ್ತಕಾಸುರು, ಹತ್ತಾ ಜುರ್ತುಮುಲ್
ಮಕಾಬಿರ್ + ಕಲ್ಲಾ, ಸೌಫ ತಅಲಮೂನ; ಸುಮ್ಮ ಕಲ್ಲಾ, ಸೌಫ
ತಅಲಮೂನ್ + ಕಲ್ಲಾ, ಲೌ ತಅಲಮೂನ ಇಲ್ಮಲ್-ಯಕೀನ್ +
ಲತರವುನ್ನಲ್-ಜಹೀಮ್; ಸುಮ್ಮ, ಲತರವುನ್ನಹಾ ಐನಲ್ ಯಕೀನ್ +
ಸುಮ್ಮ, ಲತಸ್ಅಲುನ್ ಯೌನುಯಿಜಿನ್, ಅನಿನ್ನಯೀಮ್ +”

-ಅನುವಾದ-

[ಎಲೈ ಮಾನವರೇ] ಅತಿಯಾದ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋಕ್ಷದ ಗುರಿಯಿಂದ ವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದು. ನೀವು ಗೋರಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ವರೆಗೂ (ಅಂದರೆ, ಮರಣ ಪರಿಯಂತರವೂ) ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದು. [ಮರಣಾ ನಂತರ] ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಮಾತು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದೀತು ! ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿ ! ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಮಾತು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದೀತು !! ಅದ್ದರಿಂದ ಇದು ಲೇಸಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಇಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. [ಈಗಿದ್ದಂತೆ ಮುಂದೆಯೂ ಸಹ ನೀವು ಹಿಗ್ಗೇಯ ಇಡ್ಡದ್ದಾದರೆ] ನರಕವನ್ನು ಕಂಡೀರಿ ! ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿ ! ನರಕವನ್ನು ನೀವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೀರಿ !! ಮತ್ತೂ ಕೇಳಿ ! ದೇವದತ್ತ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ (ಅಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನು ದಯಪಾಲಿಸಿದಂಥ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಿರಿ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ) ನ್ಯಾಯದಿನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪ್ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟೀರಿ !!

—ಸೂರೆ ಅಸ್ತ—

ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹೀಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮಾ

“ವಲ್-ಅಸ್ತಿ ಇನ್ನಲ್-ಇನ್ನಿನ ಲಫೀ ಖುಸ್ತೀನ್; ಇಲ್ಲಲ್ಲಜೀನ ಅಮನೂ ವ ಅಮಿಲುಸ್ ಸ್ವಾಲಿಹಾತಿ; ವತವಾಸೌ ಬಿಲ್-ಹಕ್ಕಿ ವತವಾಸೌ ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ +”

—ಅನುವಾದ—

[ಎಲೈ ಮಾನವರೇ] ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವದೇ ನೆಂದರೆ,— “ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರ ಹೊರತಾಗಿ, ಸತ್ಯವಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನಾಚರಿಸುವವರ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ಸಹನ ಶೀಲತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವರ ಹೊರತಾಗಿ, ಉಳಿದ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಹಾನಿಯಲ್ಲಿರುವರು (ಅಂದರೆ, ಮಾನವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾದ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಿಂದ ಲಾಭವನ್ನು ಹೊಂದರು)

—ಸೂರೆ ಹಮಜತ—

ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹೀಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮಾ

“ವೈಲುಲ್ಲಿ ಕುಲ್ಲಿ ಹಮಜತಿಲ್ಲು ಮುಜತಿ ನಿಲ್ಲಜೀ ಜಮಅ ಮಾಲಂವ್, ವ ಅದ್ದದಹ್; ಯಹ್ ಸಬು ಅನ್ನ ಮಾಲಹು.... ಅಖ್ಲದಃ + ಕಲ್ಲಾ, ಲಯುಂಬಜನ್ನ ಫಿಲ್ ಹುತ್ಯಃ + ವ ಮಾ.... ಅದ್ರಾಕ ಮಾಲ್-ಹುತ್ಯಃ + ನಾರುಲ್ಲಾಹಿಲ್-ಮೂಕದತುಲ್ಲತಿ, ತತ್ತಲಿವು ಅಲಲ್ ಅಫಾಯಿದಃ + ಇನ್ನಹಾ ಅಲೈಹಿಮ್-ಮೂಸೊದತುನ್; ಫೀ ಅಮದಿಮ್-ಮುಮದ್ದದಃ +”

—ಅನುವಾದ—

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ] ಇತರರನ್ನು ದೂಷಿಸುವಂಥ ಮತ್ತು ಅಣಕಿಸಿ ನಿಂದಿಸುವಂಥ ಪ್ರತಿ ಮಾನವನು [ಸರಲೋಕದಲ್ಲಿ]

ಮಹಾ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಈಡಾಗುವನು; ಮತ್ತು ಹೆಣವನ್ನು ಸೇಬಿರಿಸಿ, ಅವನ್ನು [ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸದೆ] ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಎಣಿಸುತ್ತ ಕೂಡುತ್ತ ವಂಥವನು ಸಹ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ತನ್ನ ಹೆಣವು ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದೆಂದು ಅವನು ಭ್ರಾಂತಿಸುವನು. ಆದರೆ, ಹಾಗಾಗುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ! ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನರಕ-ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವನು ನೂಕಲ್ಪಡುವನು !! ನರಕ-ಗಾಣವೆಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರುವದೇ ನಿನಗೆ ಪ್ರವಾದಿಯೇ ? ಅದು, ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೊತ್ತಿಸಿದ ನರಕಾ ಗ್ನಿಯು ! ಹೃದಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುವದು !! ಆ ನರಕಾಗ್ನಿಯ ಉದ್ವದ್ವ ಸ್ತಂಭಗಳು ಸುತ್ತೂಕಡೆಗಳಿಂದ ಇಂಥ ಜನರನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವವು.

—ಸೂರೆ ಫೀಲ್—

ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಅಲಮ್ ತರ ಕೈಫ ಫಅಲ ರಬ್ಬುಕ ಬಿ ಅಸ್ವಾಬಿಲ್-ಫೀಲ್ + ಅಲಮ್ ಯಜ್ಅಲ್, ಕೈದಹುಮ್ ಫೀ ತದ್ಲೀಲಿನ್; ವ ಅಸಫಲ ಅಲ್ಯೆಹಿಮ್ ತೊಯ್‌ರನ್ ಅಬಾಬೀಲ್; ತರಮೀಹಿಮ್ ಬಿ ಹಿಜಾರತಿಮ್ಮಿನ್ ಸಿಜ್ಜೀಲಿನ್; ಫಜಅಲಹುಮ್ ಕಅಸ್‌ಫಿಮ್ಮಾಕೂಲ್ +”

—ಅನುವಾದ—

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ, ಕಾಬಾ ಮಂದಿರವನ್ನು ವಿಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ದಂಡಿತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದ] ಆ ಗಜವಾನರ ಕೂಡು-ನಿನ್ನೊಡೆ ಯನು ಅದೆಂತು ವರ್ತಿಸಿದ್ದನೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ? ಗಜವಾಹನರ ಆ ಕುಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಕಡಿಸಿ ಹದಗೆಡಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ ? [ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹದಗೆಡಿಸಿದ್ದನೆಂದರೆ] ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಪರಮಾತ್ಮನು [ಆಕಾಶದಿಂದ] ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದ್ದನು; ಮತ್ತು ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹರಳುಗಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಆ ಜನರನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಲಿದ್ದವು. ಅಂತಾಗಿ (ಅಂದರೆ, ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ವತಿಯಿಂದ), ಪರಮಾತ್ಮನು ಆ ಗಜವಾ ಹನರನ್ನೆಲ್ಲ “ತಂದು ಚಿಲ್ಲಿದ ಚಿಪ್ಪಾಡಿ”ಯಂತೆ ಸಂಹರಿಸಿ ಒಗೆದನು.

—ಸೂರಿ ಕುರೈಷ್—

ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಲಿ ಈಲಾಫಿ ಕುರೈಷಿನ್; ಇಲಾಫಿಹಿಮ್ ರಿಹ್ಲತಷ್ಟಿತಾಯಿ
ವಸ್ನಿಯ್ಫ್ + ಫಲ್ಯಅಬುದೂ, ರಬ್ಬ ಹಾಜಲ್-ಬೈತ್; ಅಲ್ಲಜೀ....
ಅತ್ಅನುಹುಮ್ ಮಿನ್ ಜೂಯಿಂವ್; ವ ಆನುನಹುಮ್ ಮಿನ್
ಖೌಫ್ +”

—ಅನುವಾದ—

ಕುರೈಷರ ಸಲುವಾಗಿ (ಅಂದರೆ ಕಾಬಾ ಮಂದಿರದ ಸೇವಕರ ಸಲು
ವಾಗಿ) ಉದರನಿರ್ವಾಹನೆಯೊಂದು ಇರುವದು ! ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು
ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ [ದೇವಭಕ್ತರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ] ಪ್ರವಾಸ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ
ಉದರನಿರ್ವಾಹನೆ ಇರುವದು !! ಹಸಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅನ್ನವನ್ನೂ, ಭೀತಿ
ಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಭಯವನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಅವರಿಗೆ (ಕುರೈಷರಿಗೆ)
ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ! ಆದ್ದರಿಂದ, ಆ ಕಾಬಾ ಮಂದಿರದ ಓಡೆಯನಾದ ಪರ
ಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅವರು ಪೂಜಿಸಲೇಬೇಕು.

—ಸೂರಿ ಮಾವೂನ್—

ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಅರಅಯ್ತಲ್ಲಜೀ ಯುಕಜ್ಜಬು ಬಿದ್ವೀನ್ + ಫ ಜಾಲಿಕಲ್ಲಜೀ
ಯದುವ್ವಲ್-ಯತೀಮ್; ವ ಲಾ ಯಹುದ್ದು ಅಲಾ
ತೇಆಮಿಲ್-ಮಿಸ್ಕೀನ್ + ಫ ಮೈಲುಲ್ಲಲ್ ಮುಸೊಲ್ಲೀನ್;
ಅಲ್ಲಜೀನಹುಮ್ ಅನ್ ಸೊಲಾತಿಹಿಮ್ ಸಾಹೂನ್; ಅಲ್ಲಜೀನಹುಮ್
ಯುರಾ....ವೂನ; ವ ಯನ್ನು ವೂನಲ್ಮಾವೂನ್ +”

—ಅನುವಾದ—

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ] ಧರ್ಮವನ್ನು ಧೀಕರಿಸಿ
ನಡೆಯುವಂಥ ಮನುಷ್ಯನು, ಯಾವನು ಎಂಬುವದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರು

ವಿಯಾ ? [ಇದೋ ನೋಡು!] ಯಾವನು ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆದರಿಸುವನೋ, ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನೊದಗಿಸಲು ಯಾವನು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನೇ ಧರ್ಮಲಂಡನು ! ! [ಮತ್ತೂ ಕೇಳು] ಯಾವನು ನೇಮಿತವಾದ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮಾಜುಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವವನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವನೋ, ವಲ್ಲದ ಮನದಿಂದ ಮತ್ತು ಡಾಂಭಿಕತನದಿಂದ ಯಾವನು ನಮಾಜುವನ್ನು ಆರಿಸುವನೋ, [ಜಹಾತರೂಪವಾಗಿ] ಕೊಡಲೇಬೇಕಾದಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಯಾವನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥ ನಮಾಜಿಯು (ನಮಾಜು ಮಾಡುವವನು) ನಿಶ್ಚಂದೇಹವಾಗಿ [ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ] ಮಹಾದುರ್ಗತಿಗೆ ಈಡಾಗುವನು !

— ಸೂರಿ ಕೌಸರ್ —

ಬಿತ್ತಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಇನ್ನಾ.... ಅಲತೊಯ್ ನಾ ಕಲ್ ಕೌಸರ್ + ಫ ಸೊಲ್ಲಿ ಲಿರಬ್ಬಿಕ ವನ್ ಹರ್ + ಇನ್ನ ಷಾ, ನಿಶಿಕ ಹುವಲ್-ಅಬ್ಬರ್ +”

— ಅನುವಾದ —

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ, ನಿನ್ನ ಮನೋಬಯಕೆಯಂತೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ, ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯ-ಜಲ-ಭಂಡಾರವನ್ನು ಇತ್ತೀರು ವೆನು ! ಆದ್ದರಿಂದ [ನಿನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡದೆ] ನಿನ್ನೊಡೆಯನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರು ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರು. [ಇದೋ ಕೇಳು!] ನಿಶ್ಚಂದೇಹವಾಗಿ ನಿನ್ನ ವೈರಿಗಳೆಲ್ಲ ವಿನಾಶವಾಗಲಿರುವರು !

— ಸೂರಿ ಕಾಫಿರೂನ್ —

ಬಿತ್ತಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

ಕುಲ್ ಯಾ.... ಅಯ್ಯುಹಲ್ ಕಾಫಿರೂನ್; ಲಾ....
ಮಾ ತಅಬುದೂನ್; ವ ಲಾ.... ಅಂತುಮ್ ಛಬಿದೂನ್ ಮಾ....

ಅಅಬುದ್ + ವ ಲಾ.... ಅನಾ ಅಬಿಮಮ್ಮಾ ಅಬತುಮ್; ವ ಲಾ....
ಅಂತುಮ್ ಅಬಿದೂನ್ ಮಾ.... ಅಅಬುದ್ + ಲಕುಮ್ ದೀನುಕುಮ್,
ವಲಿಯದೀನ್ +”

-ಅನುವಾದ-

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ, ಆ ಕಾಫಿರ ಜನರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ
ಯಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ] ಹೇಳು— “ಎಲೈ ಕಾಫಿರರೇ, ನೀವು ಪೂಜಿಸುವಂಥವ
ರನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಸುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ನಾನು ಭಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರ
ಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೀವುಗಳು ಭಜಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ! [ಮುಂದಾದರೂ ಸಹ] ನಿಮ್ಮ
ಪೂಜಿತರನ್ನು ನಾನು ಪೂಜಿಸುವವನಲ್ಲ; ಮತ್ತು ನಾನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ
ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ನೀವುಗಳು [ಕಡಿತನಕ] ಆರಾಧಿಸುವವರಲ್ಲ ! ಆದ್ದರಿಂದ
[ಷ್ಯರ್ಕ್ ವಾದಿಸಿ ಫಲವೇಸು ?] ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮವು ನಿಮಗಾಗಿ ಇರಲಿ, ಮತ್ತು
ನನ್ನದು ನನಗಾಗಿ.”

—ಸೂರೆ ನಸ್ರ—

ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಇಜಾ ಜಾ....ಅ ನಸ್ರಿಲ್ಲಾಹಿ ವಲ್ಫತ್ಹಾಹು; ವರಅಯ್ತನ್ನಾಸ
ಯದ್‌ಖೂಲಾನ ಫೀ ದೀನಿಲ್ಲಾಹಿ ಅಫ್‌ವಾಜನ್; ಫಸಬ್ಬಿಹ್ ಬಿಹವ್ವಿ
ರಬ್ಬಿಕ್, ವಸ್ತಫ್ಫಿರ್ + ಇನ್ನಹು ಕಾನ ತವ್ನಾಬಾ +”

-ಅನುವಾದ-

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ] ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಸಹಾ
ಯವು ಬಂದು ನಿನಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ; ಮತ್ತು [ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣದ] ವಿಜಯವು
ನಿನಗೆ ದೊರೆತಾಗ; ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಹಿಂದು
ಹಿಂದಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದನ್ನು ನೀನು ಕಂಡಾಗ; ನಿನ್ನೊಡೆಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿ
ಗಳಿಂದ ಜಪಿಸುತ್ತಿರು ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾಯಾಚಿಸುತ್ತಿರು. ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಗಿಯೂ, ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಹಾ ಕ್ಷಮಾಗುಣದವನಿದ್ದಾನೆ !

—ಸೂರೆ ಲಹಬ್—

ಬಿಲ್ಹಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ತಬ್ಬತ್ ಯದಾ.... ಅಬೀ ಲಹಬಿಂವ್ವತಬ್ + ಮಾ.... ಅಗ್ನಾ ಅನ್‌ಹು ಮಾಲುಹು, ವ ಮಾ ಕಸಬ್ + ಸಯಸ್ವಲಾ ನಾರನ್‌ಜಾತ ಲಹಬಿಂವ್, ವ ಅನ್ರು ಅತುಹ್; ಹಸ್ಮಾಲತಲ್-ಹತೊಬ್ + ಫೀ ಜೀದಿಹಾ ಹಬ್ಲುಮ್ನಿಮ್ನಸದ್ +”

—ಅನುವಾದ—

ಅಬೀಲಹಬನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳು ನಾಶಹೊಂದಲಿ ! ಮತ್ತು ಅವನೂ ಸಹ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಲಿ !! ಅವನ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ, ಜ್ವಾಲಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಅಬೀ ಲಹಬನು ನೂಕಲ್ಪಡುವನು—ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಹಿತಾಗಿ ! ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವ ಆ ಹನ್ಮಾಲತಿ !! ಅವಳ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಆಗ ತೋಗಟಿಯ ಒರಟು ಹಗ್ಗವು ಇದ್ದೀತು !!!

—ಸೂರೆ ಅಖ್ಲಾಸ್—

ಬಿಲ್ಹಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಕುಲ್ ಹುವಲ್ಲಾಹು ಅದ್ + ಅಲ್ಲಾಹುಸ್ಸೆಮದ್ + ಲಮ್ ಯಲಿದ್; ವ ಲಮ್ ಯೂಲಿದ್; ವ ಲಮ್ ಯಕುಲ್ಲಹು ಕುಘುವನ್ ಅದ್+”

—ಅನುವಾದ—

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ, ಆ ಜನರಿಗೆ ಹೀಗೆ] ಹೇಳು—
“ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬತನೇ ಇರುವನು; ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿರಾವಲಂಬಿಯಾಗಿರುವನು; ಯಾರನ್ನೂ ಅವನು ಹಡೆದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರಿಂಪಲೂ ಅವನು ಹಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವನಂಥವರು ಬೇರೆ ಮೃತ್ತಾರೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ”

—ಸೂರೆ ಫಲಕ—

ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಕುಲ್ ಅವೂಜು ಬಿ ರಬ್ಬಿಲ್-ಫಲಕಿ; ಮಿನ್ ಷರ್ರಿ ಮಾ ಖಲಕ; ವ ಮಿನ್ ಷರ್ರಿ ಗಾಸಿಕಿನ್ ಇಜಾ ವಕಬ; ವ ಮಿನ್ ಷರ್ರಿನ್ನಫಫಿಸಾತಿ ಫಿಲ್-ವುಕದಿ; ವ ಮಿನ್ ಷರ್ರಿ ಹಾಸಿದಿನ್ ಇಜಾ ಹಸದ್ +”

-ಅಸುವಾದ-

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ] ಪಠಿಸು—
“ಪರಮಾತ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಂಥ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಅನಿಷ್ಟತೆಗಳಿಂದ, ಗಾಢಾಂಧಕಾರವು ಪಸರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರದಿಂದ ಒದಗಬಹುದಾದ ಅನಿಷ್ಟತೆಗಳಿಂದ, ಗಂಟು ಗದಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವನ್ನೊದುವ ಮಾಟಗಾರತಿಯರ ಅನಿಷ್ಟತೆಗಳಿಂದ, ಮತ್ತು ಮತ್ಸರ ಪಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರ ಪಡುವವರ ಅನಿಷ್ಟತೆಗಳಿಂದ, ಉದಯಕಾಲದೊಡೆಯನ (ಪರಮಾತ್ಮನ) ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.”

—ಸೂರೆ ನಾಸ್—

ಬಿಸ್ಕಿಲ್ಲಾ ಹಿರ್ರಹಿಮಾ ನಿರ್ರಹೀಮ್

“ಕುಲ್ ಅವೂಜು ಬಿ ರಬ್ಬಿನ್ನಾಸಿ; ಮಲಿಕಿನ್ನಾಸಿ; ಇಲಾಹಿನ್ನಾಸಿ; ಮಿನ್ ಷರ್ರಿಲ್ ವಸ್ಪಾಸಿಲ್ ಬಿನ್ನಾಸ್; ಅಲ್ಲಜೀ ಯುವಸ್ವಿಸು ಫೀ ಸುದೂರಿನ್ನಾಸಿ; ಮಿನಲ್-ಜಿನ್ನತಿ ವನ್ನಾಸ್ +”

-ಅಸುವಾದ-

[ಎಲೋ ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮಹಮ್ಮದನೇ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ] ಪಠಿಸು—
“ಮಾನವರೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಜಿನ್ನತರೇ ಇರಲಿ, ಎಲ್ಲರ ಮನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜೈತಾನನೇ ದುರ್ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವನಾದ್ದರಿಂದ, ದುರ್ವಿಚಾರ-ಪ್ರಚೋದಕನ ಅನಿಷ್ಟತೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸೆಂದು, ಮಾನವರೊಡೆಯನೂ ಮಾನವರರಸನೂ ಮಾನವಪೂಜಿತನೂ ಆವಂಥ ಪರಮಾತ್ಮನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.”

(೧)

ಚರ್ಮ-ರೋಗಗಳ ವೈರಿ !

“ಕೋಬಾಯಿಲ್”

ಇಸಬು, ತದ್ಗೂ, ಗರ್ಜಕರ್ಣ ಮೊದಲಾದ ತ್ವಚ-ರೋಗಗಳಿಗಾಗಿ “ಕೋಬಾಯಿಲ್”ವು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ತೈಲವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಿಷ್ಟೇ ಹೆಳೆಯ ರೋಗವಿದ್ದರೂ ಕೋಬಾಯಿಲ್‌ದ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಖಾತ್ರಿಯಿಂದ ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕೋಬಾಯಿಲ್‌ವನ್ನು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ರೋಗವಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಲೇಪಿಸುವುದರಿಂದ ಚರ್ಮದ ಮೇಲ್ಪದರು ಉದರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ, ಕೋಬಾಯಿಲ್‌ದ ಲಗತ್ ದೊರೆಯುವ ಮಲಾಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವುದರಿಂದ ಗಾಯವು ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಹಿತಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಔಷಧದ ಕೂಡ ಕಳಿಸಲ್ಪಡುವದು.

ಕೋಬಾಯಿಲ್‌ದ ಬಾಟ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಲಾಮದ ಡಬ್ಬಿ, ಎರಡಕ್ಕೂ ಕೂಡಿ ರೂ. ೧-೮-೦; ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ.

(೨)

“ದನಗಳ ಮಲಾಮು”

ಎತ್ತು, ಎಮ್ಮೆ, ಕೋಣ, ಆಕಳು ಮೊದಲಾದ ದನಗಳ ಗಾಯಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಮಲಾಮು ಬಹಳೇ ಉಪಯುಕ್ತವಿದೆ. ಮಾಹಿತಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಔಷಧದ ಲಗತ್ ಕಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ೧ ಡಬ್ಬಿಯ ಕೆನ್ನುತ್ತು ರೂ. ೧-೦-೦ ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ.

ಅಲ್ಪಾಫಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಫಾರ್ಮಸಿ,
ಪಗಡಿಗಲ್ಲಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.